

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

॥ ਮਾਗੈ ਸਾਖੀ ਸਚਖੰਡ ਕੀ ਚਲੀ॥ ਤਬ
ਪੂਰ ਪਾਸੈ ਵਿਦਾਹੈ ਇਕਰਬਾ ਬਾਨ ਨ ਕਜੀਉ
ਵਿਸਨ ਲੋਕ ਕਉ ਚਲੇ॥ ਤਬ ਪੂਰ ਸੋਚੈ ਕੋ
ਵਿਦਾਉ ਪਰਧਰਥੀਆਂ ਨਾ॥ ਜਿਹ ਬਿਸਨ ਲੋਕ
ਅਤਿ ਨਿਰਮਲ ਜਗੈ ਤਿਨਿ ਰਬਾਨਾ॥ ੧॥ ਹੇ
ਪੂਰ ਜਾਂਤੁ ਮਦੇ ਖਹੁ ਖੜੇ॥ ਹਮ ਤੀਨੋ ਉਪਰਕ
ਉਚੜੇ॥ ਮੀਨਾ ਗਿਰਮਰ ਦਾਨਾਰਿਆ॥ ਮਾ
ਗੈ ਕਾਤਿਨ ਪੰਥ ਨ ਲਹਿਆ॥ ਤਬ ਨ ਕਬਾਣਾ

ਉਪਰਧਾਏ॥ ਤਹਾਂ ਬਿਸਨ ਲੋਕ ਮਹਿ ਜਾਇ १੪੪
ਸਮਾਏ॥ ੨॥ **ਬੁਹਵਾਚੁ** ਫਿਰਦੇ ਨੇਪਹੁ ਚੇ ਬਿਸ
ਨੰਦੁ ਆਗੇ॥ ਆਗੇ ਤੇਗੁਣੁ ਆਇ ਪੁਕਾਰੇ॥
ਕਹੁਤ ਪਾਤੁ ਮਕਿ ਨੇਪਠਾਏ॥ ਕਿਸਕਾਰ ਜਈ
ਹਾਂਤੁ ਮੁਆਏ॥ ੩॥ **ਸਲੋਕੁ**॥ ਇਉ ਬੋਲੇ ਚ
ਉਕੀਦਾਰ ਉਠ ਸੁਣ ਰੇ ਸਾਧਾ ਅਤੀਤੁ॥ ਕਿਉ
ਆਏ ਹਰਿ ਲੋਕ ਮਹਿ ਕਿ ਮਬੀਧੀ ਪਰਤੀਤੁ॥
ਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਵਾਚੁ॥ ਤਾ ਬੋਲੇ ਤਪਾਸੁ ਫੁ
ਰੇ ਭਈ॥ ਹਮ ਕਉ ਸਤਿਗੁਰ ਸਦਾ ਸਹਾਈ॥

ਨਾਨਕ ਕਹੀ ਅੰਨਾ ਉਹ ਮਾਰਾ ਅਨੁਪ ਹਰ
ਸਿਮਰਹਿ ਕਰਤਾਰਾ ਹਰਿ ਦਰਸਨ ਕਰਨ
ਈਹਾਂ ਆਏ ਪਤ ਮਖਬਰ ਕਰਹੁ ਠਾ ਕਰਪ
ਹਿਜਾਏ ॥ ੪ ॥ ਗੋਵਿੰਦਾ ਚਾ । ਉਨਹੁ ਜਾਇਕ
ਰਕਹਾ ਪੁਕਾਰਾ ਹੇ ਪ੍ਰਭੁ ਠਾ ਕਰ ਬਿਸਨ ਮੁਰ
ਗ ਨਾਨਕ ਠਾ ਢੁਤ ਮਦਰ ਬਾਢੇ । ਵਹੁ ਚਾਹਤ ਹੈ ਹ
ਰਕਾ ਦੀ ਦਾਹੇ ॥ ੫ ॥ ਠਾ ਕੁਰ ਵਾਚਾ । ਤਬ ਠਾ ਕ
ਰਹ ਸਬ ਲੇਖੇ । ਹਮਤੀ ਨੋ ਉਪਰ ਕਉ ਚੜੇ ॥
ਈਨਾ ਗਿਰ ਮਰ ਵਾਨਾ ਹਰਿ ਆ । ਆ ਗੋ ਕਾ ਤਿਨ

ਪੰਥਨਲਹਿਆ। ਤਬਨਨਕਬਾਲਾਉ
 ਪਰਧਾਏ। ਤਬਬਿਸਨਲੋਕਮਹਿਜਾਇ
 ਸਮਾਏ॥ ੫॥ **ਸਲੋਕਾ**॥ ਇਉਠਕਰਕਿਰ
 ਪਾਲਹੋਇਕਹਿਆਗਏਸਮਝਾਇ॥
 ਵਹਿਹਰਿਕਾਨਿਜਭੁਗਤਿਹੋਮਪਹਿਲਿ
 ਆਵੈਜਾਇ॥ ੬॥ **ਗਣੇਵਾਚੁ**॥ ਅੰਤਰਸਿ
 ਉਗਣਬਾਹਰਿਆਏ। ਤਬਨਨਕਚਰ
 ਨਨਕਉਧਾਏ। ਕਹਿਓਧੀਨਤਪਾਧੀਨਗੁ
 ਰੂਤਮਾਗਾ। ਤੁਮਕੀਨੀਹਰਭੁਗਤਅਪਾ
 ਰਾ। ਤੁਮਹਰਅੰਤਰਨਹੀਕਾਈ। ਕਰਹ

ਰਿਹਰਿਭੁਜਨਪਰਮਗਤਪਾਣੀ॥ ਅਬਰ
ਲਹਤਪਾਤੁਮਬਿਸਨਬੁਲਾਵੈ॥ ਹਮਤਮ
ਰੇਚਰਨਪਰਬਾਲਿਬਾਲਿਜਾਵੈ॥ ॥ ਤਬਨ
ਨਕਪਹੁਚੇਬਿਸਨਹਜੂਰੀ॥ ਜਹਹਇਲਮਿ
ਲੋਜੇਤਰਹਿਅਭਰਪੂਰੀ॥ ਜਹਾਂਜਾਇਤ
ਪਾਚਰਨਨਲਪਟਾਏ॥ ਤਬਕਰਕ੍ਰਿਪਾ
ਹਰਿਕੀਠਲਗਾਏ॥ ਹਰਿਦਰਸਨਦੇਖਤ
ਭਏਨਿਹਾਲਾ॥ ਇਉਂਸਭਦੂਟੇਬੰਧਨਜੰਜਾ
ਲਾ॥ **ਸਲੋਕ॥** ਸਭਦੂਟੇਬੰਧਨਕੁਰਮ
ਕੇਮਾਇਅਕਰੀਗੁਪਾਲਾ॥ ਠਾਂਢੇਰਦਹਿਨਿ

ਸ਼ਦਿਨ ਹਰੀ ਸਿਮਰਤ ਕਰਹਿ ਸਲਾਮਾਇ
 ਉਨਨ ਕਮਥਾ ਦੇ ਕਕਰ ਠਾਂਢੇ ਬਿਸਨ ਦਾ
 ਰਾਹੇ ਪ੍ਰਭੁ ਮਾਰਿ ਮਾਦੀ ਜੀਐ ਪਹੁਚ
 ਹਿਹ ਰਿਦਰ ਬਾਰਾ ਜਹਾਂ ਮਾਪ ਅਗਰ ਚਰ
 ਸੁਨ ਮਾਰਿ ਬੈਠੇ ਤਖਤ ਖਦਾਇ ਤਹਿ ਘਰ
 ਹਿਅਨ ਹਤ ਕੁਦਰਤੀ ਧੁਜਾ ਪਵਨ ਫਹਿ
 ਗਾਇ ਗਇ ਉਨਨ ਕਕਰਿ ਬਰਦੀ ਮਾਮਾਏ
 ਬਿਸਨ ਗੋਪਾਲਾ ਤੁਥਾ ਮਗਮਨੈ ਨ ਪ੍ਰਗ
 ਵਰੁਏ ਵੁਵਰੁ ਮਜੇ ਜਾਲਾ ਤੁਹਾਂ ਨਨਕਉ

ਸਨਹਜੁਰਸਿਉਉਪਾਰਿਚਲੇਜਰੁਗ। ਜ
 ਹਾਂਅਗੈਪ੍ਰਾਂਨਅਧਾਰਮਹਿਵਲਕਤ
 ਨਿਰਮਲਨੁਗ। ੧੭। ਬੈਕੁੰਠਧਾਂਮੁਅਖੰਡ
 ਗਿਰਿਅਤਿਉਚਾਅਸਥਾਨ। ਤਹਾਂਬਾਲੇ
 ਕਉਛੋਤਿਕਰਮਾਪਿਚੜੇਅਸਮਾਨ। ੧੮
 ॥ ਸਾਖੀਬਿਸਨਲੇਕਕੀਪੁਗੀਹੋਈ॥ ॥
 ਸਾਖੀਹੋਰਚਲੀ॥ ਅਗੈਸਾਖੀਪ੍ਰਾਂਨਅਕ
 ਰਚਦੁਨੇਕੀਚਲੀ॥ ਜਹਾਦੁਰਗਾਰੁਦਨੀ
 ਸਕਤੁਰਪੀਬਿਰਾਜਮਾਨਹੈ॥ ॥ ਸੱਲੇਕ॥

ਬੇਕੁਠਛੇਰਿਉਪਰਚਲੇਹਰਿਕਉਸੀਸੁਨਿਵਾਇ ੧੪੭
ਅਤਬਨਾਨਕਪਵਨਸਰੂਪਹੋਇਪਹੁਚੇਸੁਨਕ
ਉਧਾਇ॥ ੧॥ **ਪਉੜੀ॥** ਅਤਬਤਪਾਤੁਏਪਵਨ
ਅਸਵਾਰੀਅਤਬਪ੍ਰਾਨਅਕਾਰਕਉਲਈਉਡਾ
ਰੀਅਤਹਾਂਅਰੇਜਲਾਬਿਬਕਾਰੇਰਾਅਜਹਾਉ
ਠਹਿਤਰੇਗਾਨਪ੍ਰੀਮਨਪੇਰਾਵਹੁਜਲਾਬਿ
ਬਹੋਕੁਦਰਤਕਾਖੇਲੀਅਤਕੋਕੋਇਨਸਾਕਤਏ
ਈਅਤਿਸਜਲਾਬਿਬਸਿਉਉਤੇਰੇਪਾਰਾ॥ ਸਿ
ਮਰਿਸਿਮਰਿਹਰਿਹਰਿਕਰਤਾਰਾਅਤਹਾਂਅਰੇ

ਕੁਦਰਤਿ ਅਗਨ ਪਸਾਰੀ ॥ ਤਾਰੀ ਝਲ ਕਨ ਜਾਇ
 ਸੀਰੀ ॥ ਵਹਿ ਪਰ ਬਲ ਜੇਤ ਅਗਨ ਕਾ ਖੇਲਾ ॥ ਜਾ
 ਕਉ ਤਰਣਾ ਕਠਨ ਦੁਹੇਲਾ ॥ ਦਇਆ ਕਰੀ ਜਬ
 ਹਰ ਕਰਤਾਰੀ ॥ ਤਬ ਅਗਨ ਬਿਬਿਧਿ ਉਤਰੇ ਪ
 ਰੀ ॥ ਸੋਲੇਕ ॥ ॥ ਤਬ ਅਗਨ ਬਿਬਿਧਿ ਉਨਿਕ
 ਜਕਰ ਜੀਪ ਓਹਿ ਨਿਰਬੰਨਾ ॥ ਫਿਰਨ ਨ ਕਉ
 ਪਰ ਕਉ ਚਲੇਣਾ ਗਾਸ ਹਜਿ ਧਿਅੰਨਾ ॥ ਪਉੜੀ
 ਉਪਰ ਕਉ ਜਬ ਕੀ ਆਪੇ ਯੰਨਾ ॥ ਤਹ ਪਵਨ ਬਿਬਿ
 ਧੁ ਸਕਲ ਦ੍ਰਿਸਟੰਨਾ ॥ ਵਹਿ ਬਿਖੜੀ ਠਵਰ ਪਗ

ਠਹਰਾਯੀ ਤਹਾਓਲਟਪਲਟਕਾਖੇਲਦਿਖਾਯੀ ੧੪੮
ਤਹਾਕੁਦਰਤਰੂਪੀਪਵਨਬਨਾਇਆਚਹੂਓਰ
ਤਿਨਘੇਰਾਪਾਇਆਜੇਆਵੈਤਿਸਘਲੇਪਿਛਾ
ੜੀ। ਬਹੁਰਨਨਿਕਸੇਦੂਜੀਬਾਗੀ। ਤਹਿਪਵਨਬਿ
ਬਗਹਿਰਾਅਤਿਭਰੀ। ਤਾਕੋਕੋਇਨਲੀਘਭੁਪਾਰੀ
ਤਬਸਿਮਰਿਓਮਨਮਹਿਕਰਤਾਰਾ। ਹੇਪ੍ਰਭਜੀਮੁ
ਹਿਲੇਹੁਓਬਾਰਾ। ਤਬਸਹਿਜੇਸਤਿਭਾਰਕਿਰਪਾ
ਧਾਰੀ। ਤਿਸਪਉਨਬਿਬਸਿਓਕੀਨੇਧਾਰੀ। ਫਿਰਿ
ਆਗੇਬਾਟਸੁਹੇਲੀਪਾਣੀ। ਤਹਾਹਰਿਚਰਨਨਮ

ਹਿਸੁਰਤਿ ਲਗਾਈ ॥ ਜਬ ਤੀਨ ਬਿਬਾਸਿ ਉਭਾਇ
ਆਨਿਰਾਲਾ ॥ ਤਬ ਕਾਟੇ ਸਗਲੇ ਜੰਜਾਲਾ ॥ ੨ ॥
ਜਲਕ ॥ ਤੀਨ ਬਿਬਾਸਿ ਉਪਾਰਹੇਇ ਮਨ ਮਹਿ ਕੀ
ਏ ਮਾਨੀਦਾ ॥ ਤੁਹ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਾਣੀ ਅਕਾਰ ਮਹਿ ਪਾਏ
ਪਰਮਾਨੀਦਾ ॥ **੧ ॥ ੨ ॥** ॥ ਜਬ ਪਹੁਚੇ ਦੁਰਗਾ ਕੇ
ਦਮਾਰੇ ॥ ਤਹਾਨਾਨਕ ਦੇਖਿ ਆਖੇ ਲਾਅ ਪਾਰੇ ॥ ਮ
ਸਿਖ ਚੇਰੀ ਆਂਦਰ ਪਰਜਾ ਰੈ ॥ ਜਹਾ ਮਨ ਹਟਤਾਲ
ਬੰਝੇ ਤਬਾਨੈ ॥ ਐਸੀ ਉਨਕੀ ਰੂਪ ਸਧਾਰਾ ॥ ਲਖ ਸ
ਸਾਜਿ ਉਦੀਸੇ ਉਜਿਆਰਾ ॥ ਤਬ ਇਕ ਚੇਰੀ ਨਿਕਟੇ

ਆਈ॥ ਤਿਨ ਆਪਣੀ ਇਕ ਸਰ ਆਦਿ ਖਾਈ॥ ੧੪੮ ॥

ਤਿਨ ਝਮਕਾਦਿ ਖਾਈ ਪਲਕ ਭਰ ਕੀਨੀ
ਆਇ ਜੁਹਾਰਾ॥ ਬਹੁੜਕਹਿ ਚਿਤੁ ਕਉ ਦਿਖੈ ਕਿਉ ਠਾਂ
ਫੇਦਰ ਬਾਰਾ॥ ੧੪੯ ॥ ਤਿਨ ਆਇ ਕੀ ਓਹ ਮ
ਕੋ ਪ੍ਰਦਾਂ ਆ॥ ਕਿਉ ਆਏ ਤਮ ਹਮ ਰੇ ਧਾਂ ਆ॥ ਝੀਹ
ਬਿਖੜੀ ਧਾਰ ਬਣਾਈ॥ ਜਹਾਂ ਪਛੀਕਾ ਪ੍ਰਗਨਾ ਠਹਿ
ਰਾਈ॥ ਇਹੁ ਅਬ ਚਲਨ ਗਾਰ ਸੁੰਨੁ ਅਸ ਥਾਂਨਾ॥
ਜਹਾਂ ਦੁਰਗਾ ਬੈਠੀ ਲਾਇ ਧਿਆਨਾ॥ ਵਹਿ ਜੋ ਗਧਾ
ਰਣੀ ਆਦਿ ਕੁ ਮਾਰੀ॥ ਨਿਸ਼ਾਨਿ ਖੜੀ ਰਟਤ ਬਨ

ਵਾਗੀ ਜੇਹਰਿ ਦਰ ਕੀ ਦਰ ਬਾਂਨ ਕਹਾਂ ਵੈ ॥ ਤਹਾਂ
ਮਾਰੇ ਕੋਈ ਜਾਣਨ ਪਾਵੈ ॥ ਸਚ ਕਹੈ ਤੁਮ ਕਉ ਦ
ਮਤੀ ਤੀ ॥ ਕਿ ਸਪਰ ਨਿਜ ਬਾਂਧੀ ਪਰਤੀਤੀ ॥ ਕਹੈ
ਚੇਰੀ ਇਹੁ ਤਤੁ ਵੀਚਾਰਾ ॥ ਕਉ ਨ ਤੁਮੇ ਕਿ ਅਨਾ
ਮਤੁ ਮਾਰਾ ॥ ~~ਚੇਰੀ ਦੁਰ~~ ॥ ਹਰਿ ਸਕਤ ਭਵਾਨੀ
ਆਇਜ ਗਕੀ ਤਾਰਣ ਹਾਰਣ ਹਾਰਾ ॥ ਵਹਿ ਹਰਿ
ਕੀ ਦਰਵਾਨ ਹੋ ਸਭੁ ਠਾਕੇ ਉਰਵਾਰਾ ॥ ਜਹਾਂ ਬ੍ਰਹਮ
ਮਹੇ ਸਮੁਨੀ ਸੁਰਨਰ ਕ੍ਰਿਸਨ ਮੁਰਾਰਾ ॥ ਤਹੋ ਕੋਈ
ਪਹੁਚਨ ਸਕਈ ਬਿਨ ਆਗਿ ਆਕਰਤਾਰਾ ॥੨॥

ਚਰਿਤ੍ਰਾਦਿਗੁ ਫਿਰਬੋਲੀਚੇਰੀਦਸਰੀਸੁਦ
ਹੇਭਗਤਅਤੀਤਾ ਕਿਉਆਏਇਸਠਉੜਮ
ਹਿਕਿਆਤੁਮਰੀਪਰਤੀਤਾ ਬਹੁਕਹਯੋਤੀ
ਕਉਨਹੈਕਉਣਤੁਮਾਰਨਾਉ। ਕਿਸਕਾਰਨਕ
ਉਥੇਜਤੇਕਿਉਪਹੁਚੇਹਰਧੰਮਾ॥ ੧॥ ਫਿਰਬੋਲੀ
ਚੇਰੀਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧੰਨੀ। ਕਹੁਅਤੀਤਹਰਿਕਥਾਪੁ
ਰਾਨੀ। ਤੀਹੈਕਉਣਕਹਾਂਕਉਧਾਇਆ। ਕਉ
ਣਤੁਝੈਲੇਈਹਾਂਆਇਆ। ਕਿਸਨਮਿਤਤਮ
ਈਹਾਂਆਏ। ਸੋਹਮਕੋਸਭਦੇਹਬਤਾਏ। ਕਹੈਚੇ

ਗੀਹਰਿਅਮਰਾਮਾਪਾਰੇ। ਦੇਹੁਅਤੀਤਹਮਰਾ
 ਵੀਚਾਰੇ॥੫॥ **ਪੁਰਾਨਾ** ਤਬਬੋਲੇ
 ਨਾਨਕਤਪਾਸੁਦਚੇਰੀਪ੍ਰਧਾਨਾ। ਹਮਚਾਕਰਅ
 ਦਕਦੀਖੁਕੇਹਰਿਹਮਰੇਸੁਲਤਾਨਾ। ਹਮਸਤਜੁ
 ਗੁਤੇਤੈਦੁਆਪਰੈਕਲਜਗੁਪ੍ਰਗਟੇਆਇ। ਇਉ
 ਹਰਦਰਕੇਹਮਕੁਕਰੇਭੁਜਨਕਰਹਿਲਿਵਲਾਇ।
ਪੁਰਾਨਾ ਤਬਨਾਨਕਬੋਲੇਸੁਨਧਿਆਨੀ। ਹਮ
 ਚਾਕਰਪ੍ਰਕੁਕੇਨਿਰਬਾਨੀ। ਛੇਰੁਜਗਤਹਮੁਕਏਅ
 ਤੀਤਾ। ਹਰਿਸਿਉਬਾਧੀਨਿਜਪ੍ਰਤੀਤਾ। ਹਰਦਰਸਨ

ਕਾਰਣਈਹਾਂਆਏ॥ਵਹੀਆਪਹਮਕਉਲੇ ੧੫੧
ਆਏ॥ਨਾਉਹਮਾਰਾਨਾਨਕਪ੍ਰਾਨੀ॥ਖਬਰਕ
ਰਹਉਸੁਆਦਭਵਾਂਨੀ॥ਹਮਚਾਕਰਉਨਕੇਦ
ਰਆਪੀ॥ਕਿਛੁਹਰਦਰਸਨਕੀਭਿਛਾਪਾਪੀ॥
ਹੇਚੇਕੀਤੁਸੁਖੜਸਿਆਨੀ॥ਤੀਨਲੋਕਪਰ
ਤੁਖੁਕਰਬਾਂਨੀ॥ਸੁਰੁਪਟਿਮਹਿਤੇਰਾਪਰਗਾ
ਸਾਅਲਖਰੂਪਹੋਇਚੜੀਆਕਾਸਾ॥ਤੁਜ
ਗਮਾਤਾਹਰਪ੍ਰੀਤਮਹਿਤਕਾਰੀ॥ਸਰਾਲਖੰਡ
ਮਹਿਜੋਤਿਤੁਮਾਰੀ॥ਇਉਬੋਲੇਨਾਨਕਕ੍ਰਿਪਾਧਾ

ਗੀਤਿਸੁਦਚੇਗੀਇਹੁਸਚਵੀਚਾਰਾਨਨਕ
ਠਾਂਢੇਚਾਹੇਪ੍ਰਭੂਦੁਆਰਾ॥੧੩੩੩੩੩॥ਖਬਰ
ਕਰਉਹਰਿਸਕਤਕਉਹਮਾਰਾਕਰਉਪ੍ਰਦਾਂਮੁ
ਨਨਕਤਪਾਗਰੀਬਹੇਠਾਂਢੇਕਰੇਸਲਾਮ॥੧੪॥
ਤਬਚੇਗੀਹੋਇਚੜਭੁਜਬ
ਹੁਤਭਈਕ੍ਰਿਪਾਲਾ॥ਦਰਸਨਦੀਨੇਮਿਹਰਕਰ
ਨਾਨਕਕੀਓਨਿਹਾਲਾ॥੧੫ਉੜੀ॥ਫਿਰਬੋਲੀਚੇ
ਗੀਦਰਸਿਗਾਰਾ॥ਤੁਨਿਰਖਹੁਨਨਕਰੁਪੁਰਮਾ
ਰਾ॥ਹਮਚੇਗੀਤੁਮਰੀਬਿਨਸੇਲੀ॥ਹਮਸਿਉ

ਮਿਲਕਰਿ ਕਰਹੁ ਕਲੇਲੀ॥ ਮਾਰੈ ਕਹਾ ਜਾਹੁ ੧੫੨
ਗੋਪਾ ਮਾਰੇ॥ ਨਿਸਦਿ ਨਖੇਲਹੁ ਸੰਗੁ ਹਮਾਰੇ॥
ਤੀਨ ਲੋਕ ਪਰਹੁ ਕਮਾ॥ ਮਾਰਾ ਸਭੁ ਹਮਾ ਕਉ
ਕਰਹੈ ਜੈ ਕਾਰਾ॥ ਹਮਾ ਚੇਰੀ ਦੁਰਗਾ ਦਰਬਾਰੀ॥
ਹਮਾ ਖੇਲ ਅਨੂਪਾ॥ ਮਾਰੀ॥ ਤੁਮਈ ਹਾਂ
ਬੈਠੇ ਕਰਹੁ ਅਨੰਦਾ॥ ਮਾ ਬਛਾੜਹੁ ਸੁੰਨ ਸਮਾ
ਧੀ ਧੀਧਾ॥ ਮਾਰੇ ਪੰਥ ਬਿਖਮੁ ਹੋਰਾਰੀ॥ ਤਹ
ਪਹੁਚਨ ਕੀਨਹੀ॥ ਸਕਤ ਤੁਮਾਰੀ॥ ਇਉਂ ਕਹੈ ਚੇ
ਰੀ ਸੁਣਹੇ॥ ਅਤੀਤਾ॥ ਹਮਾ ਸਿਉ ਬੀਧਹੁ ਅਪ

Digitized by Panjab Digital Library | www.panjabdigilib.org

ਪ੍ਰਹਰਣਹਾਰਾਪਹਰਿਅਗਮੁਅਰੋਚਰਸ
 ਭੁਤੇਦੁਰੀਬਾਜਤਹੇਜਿਹਅਨਹਦਤੁਰੀ
 ਤਿਸਹਰਦਰਕਾਭੁਦਨਿਗਲਾਜਹਾਂਕੋ
 ਟਥਾਨਸਿਉਭੁਮਕੈਲਾਹਰਦਰਪਰ
 ਲਖਸਕਤਬਿਰਾਜੈਜਹਾਂਸਬੁਦਅਨਾ
 ਹਦੁਰੁਣੁਲੁਬਾਜੈਅਮੈਸੀਬਿਧਕਾਹ
 ਰਦਰਬਾਰਾਤਕਾਕੋਇਨਪਾਵਤਪਾਰਾ
 ਜਹਾਲਖਬੁਹਮੈਨਿਤਬੇਦਬੀਚਾਰਹਿਤ
 ਹਾਲਖਮਹੇਸਰਜੇਗੁਸੁਧਾਰਹਿਜਹਾ

ਲਾਖਬਿਸਨਧਰਹੈਅਵਤਾਰਾਤਾਕਾਕਛੂ
ਨਲਖਹਿਸੁਆਰਾਜਹਾਸੁਰਨਰਮੁਨਜਹ
ਲਾਖੁਉਪਾਏਤਹਾਹਰਿਕਾਭੇਦਨਰੀਚਕ
ਪਾਏਕਹੈਨਾਨਕਸੁਣਹਰਿਕੀਚੇਰੀਅਬ
ਹਰਿਸਿਉਪ੍ਰੀਤਲਗੀਚੇਮੇਰੀਤਮਜਾਇ
ਕਹਹੁਹਰਿਸਕਤਿਮੁਰਾਰੀਤਮਰੈਦਰਇ
ਕਖੜਾਭਿਖਾਰੀ॥੮॥ **ਸੁਰਿਗ** ਤਮਹਰਿ
ਦੇਵੀਪਹਿਜਾਇਕਰਿਹਮਰੀਕਰਹੁਪੁਕਾਰ
ਨਾਨਕਦਾਸੁਗੁਲਾਮਹਰਮਾਂਗਤਭੀਖਮ

ਪਾਗ ॥ ੧ ॥ ਚੇਰੀ ਵਾਚਾ ॥ ॥ ਤਬ ਵਹਿ ਚੇਰੀ ॥ ੧੫੪ ॥
ਅੰਤਰਿ ਗਈ ਕੀ ਨੋ ਜਾਇ ਸਲਾਖਾ ਹੇ ਦੁਰ
ਗਨਾਨ ਕਤ ਪਾਤਮ ਕਉ ਕਰਤ ਪ੍ਰਣਾਮ ॥ ੧ ॥
ਵਹਿ ਚੇਰੀ ਅੰਤਰ ਜਾਇ ਪ੍ਰਕਾਸੀ
ਹੇ ਮਾਤਾ ਸੁਣ ਬਾਤ ਹਮਾਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਰਾਂਝ
ਤਮ ਦਰ ਬਾਰੇ ॥ ਵਹਿ ਖੜਾ ਰਟ ਤਹ ਰਹਰ
ਕਰਤਾਰੇ ॥ ਕਢਹਾਰਿ ਦਰ ਸਨ ਕੀ ਮਾਂਗਤਿ
ਭਿਛਿਆ ॥ ਤਮ ਕਰਉ ਸੀ ਪੁਰਨ ਉਨ ਕੀ
ਇਛਾ ॥ ਉਸ ਕਉ ਹਮ ਰੰਗਾ ਦਿਖਾਏ ॥ ਵਹਿ

ਅਸਥਿਰਜੋਗੀਮਨਨਰੂਲਾਏ॥ਤਹਅਚਰ
ਜਹਰਕੀਕਥਾਸੁਦਾਵੈ॥ਸੁਣਸੁਣਹਮਰਾਮ
ਨਬਿਰਮਾਵੈ॥ਹੇਮਾਤਾਵਹੁਅਜਬਫਕੀਰੀ॥
ਜਿਨਹਰਿਚਰਨਨਸਿਉਬਾਂਧੀਧੀਰੀ॥ਪ੍ਰਹਿ
ਲਾਏਕਕਬੀਰਾਦੇਖਿਆ॥ਅਬਦਸਰਨ
ਨਕਸਰਪਰੀਖਿਆ॥ਕਿਬੀਰੇਜੈਸੇਈਸੇ
ਚੇਲਾ॥ਇਸਕਾਹੈਕੁਛੁਅਚਰਜਖੇਲਾ॥
ਇਉਕਹੈਚੇਰੀਸੁਣਾਅਦਰੁਦਾਨੀ॥ਕਛੁ
ਇਸਕਉਦੀਜੈਮਿਰਮਾਨੀ॥

ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ॥ ਇਉਂ ਕਹੈ ਕੁਵਾਂ ਨੀ ਸੁਨਤ ਪਾਹਰਦ ॥ ੧੫੫ ॥
ਰਸਨਹੈ ਦੂਰਾ ॥ ਵਹੁਰੁ ਪਰੇ ਖਤੇ ਬਾਹਿਰਾ ॥
ਸਰਬਗਹਿ ਆਭੁਰੁ ਪੁਰਾ ॥ ੫੫੫ ॥ ਤਬ
ਬੋਲੀ ਦਰਗਾ ਸੁਣ ਦਰਵੇਸਾ ॥ ਬਹੁ ਉਚਾ
ਅਲਖ ਨਿਰੰਜਨ ਦੇਸਾ ॥ ਅਬ ਭਿੰਨ ਕੋਈ
ਜਾਣਨ ਪਾਵੈ ॥ ਸੋ ਪਹੁਚੈ ਜਿ ਸੁਆ ਪੁਲਖਾ
ਵੈ ॥ ਵਹਿ ਦਰਸਨ ਭਿੰਨ ਆਕਰਨ ਦੋਹਲੀ ॥
ਤਿਸ ਕਉ ਕੋਇ ਨ ਸਾਕ ਸੁਝੈ ਲੀ ॥ ਤਮ ਸਚ
ਖੰਡ ਕਾ ਤਜਹੁ ਖਿਆਲਾ ॥ ਹਮ ਸਿਉ ਬਾਧਹੁ

ਦਿਸਟਸੁਹੇਲਾ॥ ਤੁਮਚੜਸਿਘਾਸਨਬੈਰ
ਹੁਟਰੁਲੇ॥ ਮੁਖੁਚੇਰੀਕਉਕਰਹੁਕਬੁਲੇ॥ ਤੁ
ਮੁਈਹਾਂਬੈਠੇਰਾਜਕਮਾਵਹੁ॥ ਸਭਪਰਾਪ
ਣਾਹੁਕਮਚਲਾਵਹੁ॥ ਇਉਪ੍ਰਾਣਅਕਾਰਈ
ਸਰੀਧਾਂਮੀ॥ ਈਹਾਂਬੈਠਕਰਹੁਬਿਸਰਾਮੀ॥
ਅਮਾਰੇਮਹਾਂਸ਼ਿਰੁਵਰਤਾਰਾ॥ ਤਾਕਾਕਛੂਨ
ਪਾਰਵਾਰਾ॥ ਤੁਮਸੁਣਹੁਤਪਾਇਉਕਪੈਰ
ਵਾਂਨੀ॥ ਅਬਈਹਾਂਬੈਠਰੁਜਹੁਸੁਭਬਾਂਨੀ
ਨਹੀਉਲਟਫੇਰਬੈਕੁੰਠਸਿਧਾਰੀ॥ ਸਗਲ

ਸੋਚਹਿਰਦੈਸਿਉਦਰਹੁ॥ਫਿਰਉਹਾਂਬੈਠੈਧ ੧੫੬
ਰਹੁਧਿਆਨਾ॥ਤਬਤੁਮਪਾਵਹੁਪਦਨਿਰਬੰ
ਨਾ॥ਇਉਕਹੈਭਵਨੀਕਥਾਅਪਾਰੀ॥ਸੁਣ
ਨਾਨਕਤੁਹਮਬੀਚਾਰੀ॥੧੧॥
ਫਿਰਦੁਰਗਾਬੈਲੀਮਿ॥ਹਰਕਰਬੈਠਹੁ
ਨਾਨਕਪੀਰਾ॥ਯਹਸਿਘਾਸਨਕੁਦਰਤੀ੩
ਲਕੈਜੋਤਗਹੀਰਾ॥ਫਿਰਬੈਲੀ
ਦੁਰਗਾਕ੍ਰਿਪਾਧਾਰੇ॥ਤੁਮਹੁਸਾਚੇਭਗਤਹ
ਅਗੇ॥ਹਮਕਉਛਾਰਕਹਾਂਤੁਮਜਾਵਹੁਸੋ

ਅਪਨਾ ਸਭੁ ਭੇਦ ਬਤਾਵਹੁ ਅਮਾਰੇ ਅਤਿ
ਉਚਾ ਦਰ ਬਾਰਾ ਤਹ ਜੋ ਕੋਈ ਪਹੁਚਨਹ
ਰਾਵਹਿ ਕੋਟਿ ਜੇਜਨ ਉਚਾ ਅਸ ਬੁਨਾ।
ਜਹਾ ਹੋਇ ਘਾਸ ਦਹਰ ਸੁਲਤਾਨਾ ਤਹ
ਤਹਾ ਬ੍ਰਹਮ ਸਹੇ ਸੁਰਰਹੇ ਅਗਾਹੀ ਅਨਜ
ਨ ਸਿਵਨ ਹੀ ਪਾਵਤਰਾਹੀ ਕਉ ਦੁਖ ਮੇਰੀ
ਆਸ ਕਤਤੁ ਮਾਰੀ ਜੋ ਪਹੁਚਹਿ ਗੇਦਰਦ
ਰਬਾਰੀ ਕਹੈ ਦਰਗਾਹੁ ਦਿਨਾ ਨ ਕਜੇ ਗੀ
ਹਰਿ ਮਾਪ ਅਕੇਲਾ ਸਭੁ ਰਸੁ ਭੇਰੀ ॥੧੩॥

॥ ਤਬ ਨਾਨਕ ਬੋਲੇ ਧਿਆਨ ਧਰਮ ॥ ੧੫੭ ॥
ਏਵੀ ਕਰਤਾਰਾ ਅਬ ਬਿਨ ਦੇਖੇ ਦਰਬਾਰ
ਕੇਹਵਹਿ ਨ ਦੂਜੀ ਬਾਰਾ ॥ ॥ ਸੁਦ
ਏਵੀ ਤੂੰ ਪ੍ਰਭੁ ਕੀ ਪਿਆਰੀ ॥ ਹਮ ਦੇਖਿ ਅਤੇ
ਰਾਖੇ ਲਾਅ ਪਾਰੀ ॥ ਜਬ ਧਰਤੀ ਛੋਡਿ ਚੜ੍ਹੇ ਅ
ਕਾਸਾ ॥ ਤਬ ਪਹੁੰਚੇ ਹਮ ਤੁਮਰੈ ਪਾਸਾ ॥ ਅਬ
ਹਟਵੈ ਕੀ ਚਗਤ ਨ ਕਾਈ ॥ ਇਉਂ ਸਤਿਗੁਰਹ
ਮਕਠਿ ਅਗ ਅਜਨਾਈ ॥ ਕਿਸੀ ਭ੍ਰਾਂਤ ਹਮਰ
ਟਤੇ ਨਾਹੀ ॥ ਹਰਿ ਦੇਖੇ ਬਿਨ ਮਰਿ ਮਰਿ ਜਾਹੀ ॥

ਹਰਿਚਰਨਨਮਾਹਿ ਸੁਗਤਿਖਟਾਂਗੀ॥ ਅਜਿਉਮ
 ਛਲੀਤਰਫਤਾਬਿਨਪਾਂਗੀ॥ ਹਮਖਾਨਪਾਨ
 ਕੀਸੁਧਾਬਿਸਰਾਈ॥ ਤਹਿਹਰਿਦਰਸਨਬਿਨ
 ਰਹਿਓਨਜਾਈ॥ ਅਥਕਿਆਕੀਜੈਹਮਰੀਨ
 ਹੀਚਾਰਾ॥ ਹਰਿਵੇਪਰਵਾਹੁਅਗਮੁਅਪਾਰਾ
 ਹਮਸੇਲਾਖਕੋਰੇਕੀਜੀਤਾ॥ ਤਾਕਾਕਛੂਨਪਾ
 ਵਹਿਅੰਤਾ॥ ਇਉਬੋਲੇਨਨਕਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਂਗੀ
 ਤਮਸੁਨੀਏਈਸਰਆਵਰੁਵੇਨੀ॥ ੧੩॥
 ਫਿਰਬੋਲੇਤਪਾਸੁਦਈਸਰੀ

ਅਪਣੀਕ੍ਰਿਪਾਧਾਰੀ। ਤੂੰਹੈਅਲਖਨਿਰੰਜਨੀ ੧੫੮
ਜਗਤਰੂਪੀਕਰਤਾਰਾ। ~~ਸਿਰਧਾਰੀ~~ ਹਰਿਸ
ਕਰੂਪਤੂੰਅਲਖਮਰਾਰੀ। ਤੇਸਗਲਦੈਤਕੀ
ਨੇਪਰਹਾਰੀ। ਬ੍ਰਹਮਾਬਿਸਨਮਹੇਸਰਧਿਆਵ
ਹਿ। ਤੇਰਾਖੇਲਨਕਬਹੁੰਪਾਵਹਿ। ਸੁਰਨਰਮ
ਨਜਨਲਾਖਹਜਾਰਾ। ਤਮਰਕੋਇਨਪਾਵਤਪ
ਰਾ। ਤੂੰਅਲਖਸਰੂਪੀਗੁਪਤਬਿਰਾਜੈ। ਜ
ਹਾਲਾਖਬਜੇਤਕੁਦਰਤਗਾਜੈ। ਤੇਸਗਲ
ਜਗਤਕਉਖੇਲਖਿਲਾਇਆ। ਤਮਰਾਮਰਮ

ਨਕਿਨਹੁਪਾਇਆ ਤੁਅਫਲਾਅਛੇਦ
ਅਭੇਦਨਿਰਾਲੀ। ਸੁਭਜਗਕੀਕਰਹੈ
ਪ੍ਰਤਪਾਲੀ। ਬਰਨਚਿਹਨਕਛੁਰਪਨਰੇ
ਖੀ। ਕੋਇਨਲਖੈਤੁਆਗਭੇਖੀ। ਤਿਹਰਅ
ਝਖਨਿਰੰਜਨਕੀਪਟਰਾਂਨੀ। ਤੇਰੀਗਤ
ਮਿਤਕਿਨੈਨਜਾਂਨੀ। ਕਰਕ੍ਰਿਪਾਹਮਕਉਥ
ਰਦੀਜੈ। ਪੁਰਪਹੁਚਨਕਾਹਕਾਮਕਰੀਜੈ
ਬਿਨਤੇਰੀਆਗਿਆਸਕਾਤਿਨਕਾਈ।
ਹੋਇਵਹੀਜੈਤੁਮਫਰਮਾਈ। ਈਹਤੁਅਥਿ

ਨਕਉਨਹਮਾਰਾਜੇਹਮਰਾਕਰਹੈਨਿਰਵਾ १੫੯
ਰਾਸੁਦਵੇਵੇਨਾਨਕਅਰਦਾਸਿਸਕੁਖੀ
ਧਨਕਾਟਹੁਕਰਹੁਖਲਾਸੁ॥੧੪॥
ਤਬਬੋਲੀਦੁਰਗਾਕਰਦਇਆਸੁਦਨ
ਨਕਚਿਤਲਾਇਾਤਹਾਸਚਖੀਰਕਉਗ
ਉਨਕਰਾਮਨਹਦਤੁਰਵਜਾਇ॥
ਹਰਦੇਵੀਜਬਕੁਈਕ੍ਰਿਪਾਲਾਤਬਬੀਧਨ
ਕਾਟਕੀਆਨਿਹਾਲਾਫਿਰਸਕਤਕਹਿਓ
ਸੁਦਨਾਨਕਦੇਵਾਤੈਧਾਇਓਹਰਿਅਲਖ

ਅਭੇਦਾਤੁਸ਼ੇਮੇਲਰਹੀਨਹੀਰਾਈ। ਤੇਮਨ
ਕਉਜੀਤਸਮਾਧਲਗਾਈ। ਅਬਤੁਮਊਪ
ਰਬੇਗੁਸਿਧਾਰਹੁ। ਤੁਮਅਪਨਾਸਕੇਮੇਨਰ
ਬਸਾਰੀ। ਤੁਮਪਰਦਇਆਭੁੰਈਕਰਤਾਰੀ॥
ਪਹਚਹੁਪੁਰਹਰਕੇਦਰਬਾਰੀ। ਇਸਬਿਧਹ
ਰਿਕਾਭੇਦਸੁਣਾਇਆ। ਤਬਨਾਨਕਕਉਅ
ਲਖਲਖਾਇਆ। ਇਉਕਰਕ੍ਰਿਪਾਦੁਰਗਾਬ
ਸਦੀਨਾ। ਤਹਿਖੁਲੇਕਪਾਟੁਕਤਹਰਿਕੀਨ
ਫਿਰਹੋਇਦਿਆਲਹਰਿਕਥਾਸੁਣਾਈ। ਕਿ

ਗਦਿਬਦਿਸਟਹਚਿਜੋਤਿਦਿਖਾਈ॥ਤੁਹੰਜਾਇ॥੧੬੦॥
ਤਪਾਚਰਨਨਲਪਟਾਏ॥ਤਬਹਰਦੇਵੀਗ
ਹਿਕੰਠਲਗਾਏ॥ਕਹਿਓਧੀਨਤਪਾਧੀਨਿ
ਸਕਤਤੁਆਰੀ॥ਤੁਮੁਦੇਖੇਸਾਚੇਨਿਰੰਕਾਰੀ
ਅਬਜਾਹੁਮੁਨਿਮਹਿਕਰਹੁਪ੍ਰਵੇਸੀ॥ਧੁਰਿ
ਪਹਚੈਤੁਮੁਹਰਿਕੇਵੇਸੀ॥ਜਹਾਂਬੈਠਾਤਖਤ
ਨਿਰੰਜਨਰਾਈ॥ਵਰਦਾਤੇਕਿਛੁਤਿਲਨਤ
ਮਾਈ॥ਹਰਿਅਲਖਨਿਰੰਜਨਅਪਰਅਪ
ਗ॥ਵਹਿਸਭੁਘਟਕਾਪ੍ਰਭਪਾਲਨਹਾਰਾ॥

ਇਉਹੈਦੁਰਗਾਹਰਕਾਬਿਉਹਾਰੇ। ਸੁਦਿਨ
ਨਕਇਹੁਤਤਵਿਚਾਰੇ॥ ੧੫॥ ~~ਗੁਰਮਤਿ~~
~~ਗੁਰਮਤਿ~~ ਕਹੈਨਾਨਕਸੁਦਿਈਸਰੀਤੁਅਬਨ
ਸੀਰੂਪਾਹਰਿਪ੍ਰਭਅਗਾਮਅੰਡੇਲਪੈਤੇਰ
ਖੇਲਅਨੁਪਾ॥ ~~ਪਦਮ~~। ਸੁਦੁਰਗਾ
ਤੁਆਦਭਵਾਨੀ। ਹਰਿਦਰਸਨਕੀਕਛ
ਦੇਹਿਨਿਸਾਂਨੀ। ਕਉਣਕੇਟਕੇਬੁਰਜਬਨ
ਏ। ਫਿਰਤਾਮਹਿਕਉਣਕਿਗਰੇਛਾਏ। ਕਉ
ਣਰੀਰਾਕਾਮਹਲਉਸਾਰੀ। ਕਉਣਸਿਘਾਸਦ

ਤਾਮਹਿਧਾਰੀ। ਤੁਹਾਂ ਕਉ ਦੁਨਗਾਰਕਿਆ १੬੧
ਏਤਿਭਨਾਮੀ। ਵਹਿਠਉ ਕਉ ਦੁਹਰਿ
ਧਾਮੀ। ਤਹਿ ਕਉ ਦੁਬਜੀਤ ਬਜਹਿਰਬਾ
ਬੀ। ਤਹ ਕਉ ਦੁਸੁਰ ਕਉ ਦੁਮਹਿਤਾਬੀ।
ਤਹਿ ਕਉ ਦੁਰੂਪਧਰਜਗੁ ਕਉ ਮੋਹੈ। ਵਹ
ਕਉ ਦੁਤਖਤਜਹਬੈਠਾਸੈਹੈ। ਤਹਾਂ ਕਉ
ਦੁਚਰਦ ਕਉ ਦੁਹਰਨੈਨਾ। ਕਉ ਦੁਹਰ
ਦਰਸਨ ਕਉ ਦੁਧਨਬੈਨਾ। ਹਰਿ ਕਉ ਦੁ
ਨਕਕਿਆ ਕਉ ਹਾਂਲਖਾਯੀ। ਤਿਸਰੇਮ

ਕਉਣਕਿਅਕਾਂਨਸੁਨਾਯੀ॥ਹਰਿਮੂਰਤਕਉ
ਣਕਉਣਹਰਿਰੰਗਾ॥ਵਰਿਬਸਤਕਉਣਜ
੩ਹਿਜਿਸੁਅੰਗਾ॥ਹਰਿਮੂਰਤਕਉਣਕਾਂਇਆ
ਕਿਆਭਾਲੀ॥ਹਰਿਹਸਤਿਕਉਣਕਉਣਗਣ
ਮਾਲੀ॥ਸਰਬਰਨਚਿਹਨਹਰਿਦੇਹੁਬਤਾਈ॥ਜਾ
ਜਿਉਹਮਰਾਮਨਪਤੀਆਈ॥ਜਨਹਮਲਖਨਿ
ਰੰਜਨਗੁਣੀਗਾਹੀਰਾ॥ਫਿਰਤਿਸੁਕੇਅਗੇਕ
ਉਣਵਜੀਰਾ॥ਇਉਕਹੈਨਨਕਸੁਵਸਕਤਿ
ਮੁਰਾਰੀ॥ਅਬਹਰਿਕਾਦੀਜੈਬੀਚਾਰੀ॥੧੬॥

ਸਲੋਕਾ ਤਬਦੁਰਗਾਬੈ ੧੬੨

ਈਬਿਰਾਸੁਕਰਸਾਦਿਨਾਨਕਨਿਰਬੰਨਾਦੇਖ
ਨਿਸੰਨੀਤਖਤਕੀਜਹਾਂਬੈਠੇਕੁਗਵਾਂਨਾ॥੧॥

ਜਹਾਂਠਕਰਬੈਠੇਤਖਤਰਚਾਈ॥ਕ
ਛਤਾਂਕਾਭੇਦਨਲਖਿਆਜਾਈ॥ਤਹਾਂਬ੍ਰਹਮਾਬਿ
ਸਨਮਹੇਸਰਠਾਂਢੇ॥ਨਿਸਦਿਨਸਿਮਰਹਿਹਰਿਅ
ਲਖਅਮਰਾਧੈ॥ਸੁਰਨਰਮੁਨਜਨਦੇਵੀਦੇਵਾ॥ਤ
ਕਾਕਛੂਨਪਾਵਹਿਭੇਵਾ॥ਹਰਿਦਰਸਹਿਕੇਸਕੁਚ
ਉਕੀਦਾਰਾ॥ਸਿਰਪਰਦੇਖਹਿਹੁਕਮਕਰਾਰਾ॥ਸ

ਭਇਸਰਰਤੇਭੁਗਤਕਮਾਵਹਿ। ਤਿਸਠਾਕ
ਰਕੇਬਲਿਬਲਿਜਾਵਹਿ। ਤਹੰਹਮਸੀਚੇਰੀ
ਕੇਟਿਅਨਿਤਾ। ਹਰਿਦਰਗਹਿਖੜੀਰਟਹਿਤ
ਗਵੇਤਾ। ਤਿਸਹਰਿਕਾਕੋਈਪਾਰਨਪਾਵਹਿ।
ਵਹਿਅਮਰਅਜੇਨੀਅਕਾਲਸਦਾਵੈ। ਹਰਿ
ਅਗਮਅਰੇਲਅਤੇਲਅਬੋਲੀ। ਬੋਅਥਾ
ਹੁਬੋਅੰਤਅਮੋਲੀ। ਕਰਅਲਖਅਛੇਦਅ
ਭੇਦਸਰੂਪੀ। ਵਹਿਘਟਿਘਟਿਵਰਤੇਥੇਲ
ਅਨੂਪੀ। ਤਹੰਓਤਪਤਪਰਕੋਨਿਅਖਅਸ਼ਾ

ਨਾਵਹਿਸਭਕੇਭੀਤਰਸਭਤੇਨਿਆਰਾਜੁਹਾਂ ੧੬੩
ਜਹਾਂਬ੍ਰਹਮਾਬਿਸਨਰਹੇਗੁਣਗਾਈ। ਤੁਹਾਂਹਰ
ਪ੍ਰਭੁਹੋਕੀਅਨਪਾਈ। ਤਿਸਸਚਖੰਡਕਾਭੇਦਨਿ
ਰਾਣਾ। ਜਹਾਂਉਪਤਖਪਤਨਹੀਜੇਜਾਲਾ। ਕ
ਹੇਦੇਵੀਸੁਦਿਨਨਕਨਾਈ। ਸਭਸੁਣਲੀਜੇਹ
ਮਰੀਨਿਜਗਾਈ। ~~ਦਰਦਰਦਰ~~ ਫਿਰਦੁਰਗਾ
ਬੋਲੀਖੁਸੀਹੋਇਅੰਤਰਿਕ੍ਰਿਪਾਧਾਰਾ। ਸੁਣਨਾਨ
ਕਹਰਿਕੋਟਕਾਮਚਰਤੂਰਪਾਅਪਾਰਾ। ~~ਭਾਗ~~
~~ਕਹੇ~~ ਕਹੇਦੇਵੀਸੁਣਨਾਨਕਪੀਰੀ। ਹਰਿਬੈਠਤ

ਖਤਤੇਬਿਨਾਵਜੀਰੀ। ਸ੍ਰੀਨਨਗਰਹਰਤਖ
ਤਨਿਵਾਸੀ। ਅਹਲਖਸੂਰਜਕੀਸੋਰੁਪ੍ਰਕ
ਸੀ। ਤੁਹਾਂਅਚਰਜਕਾਹਰਿਕੋਟਬਨਾਇ
ਅ। ਟੁਹੀਰੋਰਤਨਹੁਲਾਲਜੜਾਇਆ
ਇਸੀਭਾਂਤਕੇਬੁਰਜਓਸਾਰੇ। ਤੁਹੀਰੋਮੋਤੀ
ਬਹੁਲਕਾਰੇ। ਜਹਸਭੇਕਿਗਰੇਮੀਨਾਕਾ
ਰੀ। ਜਹਸਿਲੀਮਲਦੀਸੇਜੋਤਉਜਾਗੀ। ਹ
ਰਿਰਗਲਾਲਪੁਰਤਿਉਜਿਅਲਾ। ਜਹਾਂਕੋ
ਟਭਾਂਨਕੀਲਕਹਿਲਾਲਾ। ਜਹਾਂਚੰਦ੍ਰ

ਰਜਨਿਰਖੇਹਰਨੈਨਾ। ਲਖਿਓਨਅੰਤਨਹਿਨਿ १੬੪
ਕਸੈਬੈਨਾ। ਵਹਿਖੰਡੇਧਾਰਵਹੀਹਰਬਾਨੀ। ਜ
ਹਚਮਕੈਬਿਜਲੀਕੋਟਪ੍ਰਬਾਨੀ। ਹਰਿਸ੍ਵਨਕੁੰ
ਡਲਾਕਾਰੇ। ਲਾਖਚੰਦ੍ਰਮਾਰੁਏਓਜਾਗੇ। ਹਰਿ
ਦਰਸਨਜਵਾਹਰਜਵਤਲਾਖਾਨੀ। ਤਹਾਂਕੁੰਹਾਂ
ਲਸਕਜੇਤਸਮਕਾਨੀ। ਹਰਹਸਤਕਮਲਜਗ
ਮੀਨਾਕਾਰੀ। ਤਹਾਂਸੁਲਕੇਜੇਤਅਨੂਪਅਪਾਰੀ
ਹਰਚਰਨਪਰਖੇਮੋਤੀਹੀਰਾ। ਤਿਨਮੈਚਮਕੈਜੇਤ
ਗਹੀਰਾ। ਹਰਸਬਜਰੇਗੁਕਾਂਇਅੰਪ੍ਰਕਾਸੀ। ਤਹ

ਰੇਖੇ ਮੁਖੁ ਨ ਨਹਿ ਵਾਸੀ ॥ ਗਲ ਮਾਲਾ ਹੀ ਰੇ
ਤਨ ਪਰੇਈ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਕੀ ਮਤ ਲਖੇ ਨ ਕੋਈ ॥
ਇਕ ਨ ਖਕੀ ਮਹਿ ਮਾ ਕਹੀ ਨ ਜਾਈ ॥ ਜਹਾ ਜੇ
ਜੇ ਤਿ ਪ੍ਰਥਮ ਅਧਕਾਈ ॥ ਤਹਿ ਕੁਦਰਤ ਕਾ
ਮਿਰ ਮੁਕਵ ਬਿਰਾਜੈ ॥ ਹਰਿ ਲਗਾ ਸਹਜਿ ਅਜਾ
ਇ ਬਛਾਜੈ ॥ ਜਹਾ ਅਨਹਦੁ ਬੁਟੀ ਮੇਰੁ ਟੁਟ
ਕਾਰੇ ॥ ਤਹਾ ਬਜਹਿ ਬਜੀ ਤਥਿ ਅੰਕਾਰੇ ॥ ਫਿਰ
ਕੁਦਰਤ ਕਾ ਹਰਿ ਤਖਤ ਰਚਾਇਆ ॥ ਜਹਾ ਰੂ
ਪ ਨ ਰੇਖ ਨ ਛਾਇਆ ॥ ਇਆ ॥ ਤਹਾ ਮਾਏਆ

ਪੁਅਕੇਲਾਗਾਜੈ॥ ਜਹਕੁਦਰਤਕਾਸਿਰਛੁੜਬਿ ੧੬੫
ਰਾਜੈ॥ ਜਿਹਉਨਨਗਰਬੇਗਾਖੁਪੁਰਨਾਨੀ॥ ਵਹਿ
ਅਗਮਠਓੜਨਿਹਚਲਹਰਿਧਾਮੀ॥ ਤਹਾਂਅਚ
ਰਜਰੂਪੀਮੰਡਲਬਨਾਇਆ॥ ਤਾਂਅਹਿਕੁਦਰਤ
ਨਰਲਗਾਇਆ॥ ਜਹਲਖਥੈਠਕਰੈਸੀਸੇਕਾਰੀ
ਤਹਾਂਕੁਦਰਤਕਾਰੈਖੇਲਅਪਾਰੀ॥ ਹਰਿਕੁਦਰਤ
ਲਖਮਹਿਤਾਬਸਵਾਰੇ॥ ਤਹਿਲਖਸੁਰਜਚਿਲ
ਕਹਿਉਜਿਯਾਰੇ॥ ਸੁਰਕੁਦਰਤਿਕੇਹਰਿਰੰਗੁਬ
ਨਾਏ॥ ਹਰਿਆਪਅਰੋਚਰਉਨਸਮਾਏ॥ ਹਰਦਰ

ਪਰਹੈਸਕਤਵਜੀਗਾ॥ਵਹਆਠਪਹਰਸਿਮਰ
ਹਿਰਪੁਝੀਗਾ॥ਇਉਕੇਰੇਦੇਵੀਸੁਣਨਨਕਸਾ
ਧਾ॥ਤਿਸਸੁੰਨਨਗਰਕਾਖੇਲਅਗਾਧਾ॥੧੮॥
~~ਉਪਨਿਕਾਉ~~ ਦਿਬਦਿਸਟਕੇਖਲੇਲੈਨ
ਤਰਿਪਾਇਆਅਲਖਮਰਾਗੀ॥ਤੁਹੰਨਨਕ
ਦਰਗਾਚਰਨਪਰਹੂਏਸਦਬਲਹਾਰੀ॥੨੦॥
~~ਜੀ~~ ਸੁਣਦੇਵੀਤੂੰਅਲਖਭਵਾਨੀ॥ਤੁਮਚ
ਰਨਪਰਹਮੁਕੁਰਬਾਨੀ॥ਤੁਮਕਰਕ੍ਰਿਪਾਹਰਿ
ਪੀਥਬਤਾਵਹਾਅਬਸੁੰਨਅਕਾਰਕਭੇਦਸੁਣ

ਵਹੁ॥ ਵਹੁ ਕੇਤ ਕਉ ਚਾਉਨ ਅਕਾਰੇ॥ ਜਹਿ ਅਨਹ ੧੬੬

ਤਨ ਉਬਤ ਪੁਰਹਿ ਨਗਾਰੇ॥ ਤਹ ਕਉ ਦਭੁ ਤਕੇ ਲੋਕ

ਵਸਾਏ॥ ਸੋਹ ਅਕਉ ਦੀਜੇ ਸਮਝਾਏ॥ ਇਉ ਕਹੈ ਨ

ਨਕਸੁਟ ਸਕਤਿ ਨਿਧਾਨੀ॥ ਅਬਾਤਿ ਸਠਾ ਕਰਕੀ

ਕਰਹੁ ਕਹਾਨੀ॥ ੧੬॥ ~~ਜਿਹੁ ਰਾਗੁ ਰਾਗੁ~~ ਬਹੁਰੇ

ਬੋਲੀ॥ ਸਗੋ ਸੁਟਹੈ ਤਪਾਸੁ ਜਾਨਾ॥ ਅਰੇ ਭੀਨ

ਅਕਾਰਹੈ ਅਤਉ ਚਾਅਸ ਬਾਨਾ॥ ੧੭॥ ਪਉੜੀ॥

ਸੁਨ ਅਕਾਰਹੈ ਉਚਾਭਾਈ॥ ਤਾਂ ਕੀ ਗਿਣਤੀ ਕਿਨੈ ਨ

ਪਾਈ॥ ਵਹਿਉ ਚੇਤੇ ਉਚਾਅਸ ਬਾਨਾ॥ ਜਹਿ ਪੁਰਹਿ

ਅਨਾਹਦਤਰਨਿਸਾਨਾ ਤਹਾਂਪੀਵੇਤਾਲਪਖਾਵੁਜ
ਬਾਜਹਿ। ਲਖਤਰਹੀਝੰਝਰਭੇਰੀਗਾਜਹਿ। ਜਹ
ਪ੍ਰਗਨਫੀਰੀਲਖਨਗਾਰੇ। ਇਉਬਜਹਿਬਜੇਤ
ਉਨਅਕਾਰੇ। ਜਹਨਾਦਕਵਲਸਰੇਦਸਨਾਵਹਿ।
ਤਹਾਲਾਖਹੁਰਾਂਮਲਕਿਰਤਕਰਾਵਹਿ। ਇਉਬਾਜੇ
ਨਉਬਤਉਨਮੀਝਾਰਾ। ਤਹਅਚਰਜੁਲੀਮੇਰ
ਣੁਣਕਾਰਾ। ਜਹਾਮੈਸੀਬਿਧਕੀਮੀਮ੍ਰਤਬਾਂਨੀ।
ਤਹਿਸਨਿਸਨਿਰੀਝਹਿਪ੍ਰਭਨਿਰਬਾਂਨੀ। ਤਿਸਸੁਨ
ਸਿਖਰਮਹਿਨਉਬਤਖੰਨਾ। ਜਹਾਂਪੁਰਹਿਸਦਾਮ

ਨਤਦਨੀ ਸੰਨਾ। ਇਉਂ ਕਹੇ ਦੁਰਗਾ ਸੁਦਨ ਨ ਕਪਿ १੬੭

ਆਗੇ। ਤੁਮ ਇਸੁ ਕਥਾ ਕਉ ਲੇਹੁ ਬੀਚਾਰੇ॥ ੨੦॥

ਜਹਿ ਬਜਹਿ ਦਮਾ ਮੇਠੁ ਸੁਗਤ ਤੁਰ
ਹੀਤੇ ਕਰਦਾਇ। ਤਹਿ ਪੁਰਹੈ ਨਉ ਬਤ ਕੁਦਰਤੀ ਸੁ
ਲਸੁਣਹਰਿ ਬਿਗਸਾਇ॥ ਕਹੈ ਦੁਰਗਾ
ਸੁਦਹੇਤ ਪਾਮਹਾਉ ਨਹੈ ਅਉਗਾ ਬੈਠਾ ਅਪਾਅਕ
ਲਤਹਿ ਵਹਿ ਬਿਖੜੀ ਹੋਠ ਉਰਾ॥ ੧॥ ਆਗੇ ਮਹਾ
ਸੁਨਦਰਤਾਰਾ। ਤਾ ਕਾ ਕਵੁਨ ਪਾਵੈ ਸਮਾਰਾ। ਤਿ
ਸਮਹਾ ਸੁਨ ਮਹਿ ਪੈਰ ਪੁਬਾਰਾ। ਜਹਾ ਮੁਸਕ

ਲਬਿਖੜੀਹੈਧਾਰਾਤੁਹਲਖਜੇਜਨਮਹਿਤਿਮ
ਰਮਕਾਹੀਫਿਰਤਾਉਪਰਫਿਰਿਜੇਤਿਅਪਾਰੀ
ਤਹਾਂਕੇਦਭਾਂਨਦੀਸਹਿਉਜਾਯਾਗੇਜਹਪਰਬਲ
ਜੇਤਧਰੀਕਰਤਾਗੇਤਹਾਂਲਖਜੇਜਨਜੇਤੀਕਾ
ਖੇਲੀਜਹਿਦੀਵਾਦਦੀਬਲੇਬਿਨਤੇਲੀਹਰਿ
ਕਦਰਤਿਵਹਿਜੇਤਿਜਗਾਏਤਾਸਿਉਦਿਸਦਿਉ
ਨਬਾਂਪੀਜਾਏਵਹਿਕਦਰਤਿਕਾਹਾਰਿਜੇਤਿਅ
ਕਾਰਾਤਾਂਕਾਬਹੁਉਚਾਬਿਸਥਾਰਾਕਹੇਦਰਗਾਸੁ
ਣਨਕਦਾਸਿਤਿਸਮਹਾਂਉਠਕਾਉਚਨਿਵਾਯਾ॥

੨੧੧) ~~ਸ੍ਰੀ ਮਤਿ~~ ਤਿਸਮਹਾਂਸ਼ੀਨਕੇਘੋਰਮਹਿ ੧੬੮

ਪਹੁਚਨਸਾਕੇਕੋਇ। ਇਉਂਕਰੇਭਵੰਨੀਸੁਟ

ਤਪਾਕਰਤਾਕਰੇਸੁਹੋਇ। ~~ਸ੍ਰੀ ਮਤਿ~~

ਫਿਰਆਗੇਨਿਰਮਲਜੇਤਿਪ੍ਰਕਾਸ਼ੀ। ਜਨਹਾਂ

ਤਖਤਰਚਾਇਆਹਰਿਅਬਨਾਸੀ। ਤਤਲ

ਖਬ੍ਰਹਮੰਡਉਪਾਇਖਪਾਏ। ਜਨਹਾਂਲਾਖਅ

ਕਾਸੁਪਤਾਲਦਿਖਾਏ। ਖੰਡਦੀਪਹੋਕਈ

ਜਨਹਾਂਹਰਿਖਿਨਮਹਿਫਾਹਿਉਸਾਰਨਹਾ

ਰਾ। ਜਨਹਾਂਸਿਵਸਿਕਰਿਲਖਸਕਤਿਧਿਆਨ

ਇਕਤਿਲਤਾਕਾਮਰਮਨਜਾਨਾ। ਤੁਹਾਕੋਦਿ
ਬਿਸਨਬੁਹਮਾਪੁਰਾਵਾਏ। ਕਛੁਹਰਿਕਾਭੇਦਨ
ਲਖਿਆਜਾਏ। ਹਰਿਅੰਸਾਮਚਰਜਖੇਲਝ
ਨਾਇਆ। ਤਾਕਾਪਾਰਨਕਿਨਹੁਪਾਇਆ। ਇ
ਉਕਹੇਦੇਵੀ। ਹਰਦਰਕਾਖੇਲੀ। ਤਿਸੁਦਿਨਾਨ
ਕਹਾਰਿਅਪਮਕੇਲੀ॥ ੨੨॥

ਜਬਦੇਵੀਕ੍ਰਿਪਾਲਹਇਦੀਨਾਪਦਨਿ
ਰਬਾਨਾ। ਜਾਹੁਤਪਾਤਮਕਉਖਸੀਦੇਖਹੁ
ਗੁਣੀਨਿਧਾਨਾ॥

ਬੋਲੀ ਨਾਨਕ ਤਪਾਤੁ ਸੁਆਮੀ ਆਦਿ ਕੁਮਾਰਿ॥ ੧੬੯
ਤੁੰਦੇ ਵੀਰੇ ਭੀਜਨੀ ਜਗਤ ਭਿਧਾਰ ਦਹਾਰਿ॥ ਹ
ਮੁਤੁ ਮਹੇ ਕੀਟ ਪਤਿ ਗੜੇ ਤੁੰ ਮਹਰੀ ਸਿਰਤਾਜ॥
ਇਹੁ ਨਾਨਕ ਦਾ ਸੁਗਰੀ ਬੜਾ ਹੈ ਤਮਰਾ ਅਹਤ
ਜਾ॥ ੨॥ ਇਉਂ ਕਰ ਬਿਨ ਤੀ ਨਾਨਕ ਤਪਾਚ ਲੇਨੀ
ਰੰਜਨ ਪਾਮਾ॥ ਹੋਦੁ ਰਗਾਜ ਗੁਪਾਰਣੀ ਤੁਝ ਕਉ
ਲਖ ਪੁਣਾਮਾ॥ ੩॥ ਤਬ ਨਾਨਕ ਤਪਾ ਸਿਰੀਭ
ਵਾਨੀ ਜੀ ਕੇ ਚਰਨ ਕਮਲ ਕੋਨ ਅਸਕਾਰ ਕਰਕੇ
ਉਪਰ ਸੁਨ ਅਕਾਸੀ ਰਲ ਕਉ ਚਲੇ॥ ੧੭੦॥

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ

ਸ੍ਰੀ ਨਾਮਕਾਰ ਮੰਤ੍ਰ ਲਕੀਜ ਹਾਸੀ ਵਾਹਗੁਰੂ ਨਿ

ਰੰਜਨ ਨਿਰੰਕਾਰ ਅਨਹਦੂਰ ਪੀਕਾਨ ਉਬਤਖੰ

ਨਾ ਅਠਪਹਰ ਅਨੇਕ ਸਿਉ ਪੂਰਤਾਹੈ ॥ ਸੇ

ਸੁਨਕਾਹਿ ਹਰਿ ਸਬਦ ਕਰਕਰ ਹੋਤਾਹੈ ॥੧॥

ਜਬ ਲੇਕਰ ਅਗਿਆ ਸਕਤਿ ਸਿ

ਉਚਵੇ ਸ੍ਰੀ ਨਾਮਕਾਰ ॥ ਤਬ ਨਨਕ ਕਉ ਹੋਰ ਪਾ

ਰਈ ਛੁਟੇ ਸਭ ਜੰਜਾਲਾ ॥੧॥੧॥੧॥ ਤਬ

ਅਗਿਆ ਲੇਕਰ ਉਪਰ ਚਲੇ ॥ ਤਬ ਨਨਕ

ਕੇਬੰਧਨਸਰੁਟਲੇ॥ਤਹਸੁੰਨਅਕਾਰਕਉ ॥੧੭੦॥
ਕੀਆਪੁਇਆਨਾ॥ਜਹਠਾਕਰਕਾਨਉਬਤ
ਖਾਨਾ॥ਤਹਾਏਕਛਿਨਕਮਹਿਪਹੁਚੇਜਾਈ
ਜਹਾਅਨਹਦਬਾਜੇਘੋਰਲਗਾਈ॥ਦਿਸਦ
ਮਾਸਟਸਿਉਖੇਲਨਿਗਲਾ॥ਜਹਪੁਰਹਿਅ
ਨਹਦਪਟਿਤਾਲਾ॥ਤਹਾਕਈਲਾਖਬਾਜੀ
੩ਬਾਜਹਿ॥ਜਹਾਕੇਟਦਮਾਮੇਧੀਨਧਰਗਾ
ਜਹਿ॥ਅਉਰਬਹੁਤਤਰਹੀਸਰੰਨਈ॥ਤਹਾ
ਬਜਹਿਨਛੀਰੀਅਰਕਰਨਾਈ॥ਜਹਾਕਾਨਲਾ

ਖਹੁਗਾਂਮਿਲਗਾਵਹਿ॥ਤੁਹਾਂਨਿਰਤਕਰੇਕਰ
ਰੀਸ਼ਾਵਹਿ॥ਇਸਬਿਧਕਤਹਿਦੇਖਪਸਾਰਾ॥
ਕਢੁਰੁਪਨਰੇਖਬਰਨਅਕਾਰਾ॥ਤਹਿਅਚਰ
ਜੁਦੇਖਰੁਏਗਲਤੰਨਾ॥ਜੁਹਾਂਸੁਧਬਿਸਾਰਹੁਏ
ਮਗਨਨਾ॥ਇਉਮਗਨਹੋਇਕਰਹਰਿਗੁਣਗ
ਏ॥ਤਬੁਸੁੰਨਅਕਾਰਤੇਪਾਰਸਿਧਾਏ॥੧॥ਸ
ਏਕਾ॥ਸੁੰਨਅਕਾਰਤੇਪਾਰਿਹੋਇਉਪਰਿਧਾਰਿਓ
ਧਿਅੰਨਾ॥ਅੰਹਾਂਸੁੰਨਪਰਜਾਇਕਰਦੇਖਿਆਅ
ਜਬਨਿਧੰਨਾ॥ਤਿਸਮਾਹਾਂਸੁੰਨਮਹਿਅਜਬਤ

ਤਾਨਿ
ਮਾਸਾ ਗਫਿਰੁ ਭਉ ਪਰਿ ਹੋਤਿ ਮਰਨਿ ਵਾਸਾ ਜਬ ਭਉ १੭੧
ਪਰਜਾਇਤਿ ਮਰਮਹਿ ਬਸੇ। ਤਹਿ ਤੇ ਖਿਲੀ ਮਲ
ਖਿਲ ਖਿਲ ਬਹੁ ਹਸੇ। ਜਬ ਬੁਢੇ ਖਿਆ ਓਹੁ ਤਿ ਮਰ
ਮੁਕਾਰਾ। ਤਬ ਯਾਦਿ ਕੀ ਓਮਨ ਮਹਿ ਕਰਤਾਰ
ਹੋਸਤਿ ਗੁਰਮਹਿ ਮੁਸਕਲ ਪਾਈ। ਕਰਿ ਕਿਰ
ਪਾਤੋ ਫੁਹੁ ਕੁਮਤਾਈ। ਜਬ ਸਤਿਗੁਰ ਮਾਪੇ ਭਏ
ਸਹਾਈ। ਤਹਿ ਮੁਸਕਲ ਵਾਟੁ ਖਾਲੀ ਪਾਈ। ਗਫਿ
ਰ ਦੇਖੀ ਵਹੁ ਜੇਤਿ ਅਕਾਰਾ। ਜੇ ਬਿਖੜੀ ਠਉੜ
ਅਗਨਿ ਕੀ ਧਾਰਾ। ਤਿ ਸੋ ਕੇ ਦੇਖ ਬਹੁ ਤਡਕਾਏ।

ਤਾ ਕੀ ਤਰਫ ਨਾ ਝਾਕਿਆ ਜਾਏ ॥ ਜਬ ਬਸਤਿ ਗੁ
 ਰੁ ਆਪੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਧਾਰੀ ॥ ਵਹਿ ਅਨੇਜੇ ਤਿਸੀ ਤਲ ਦਿ
 ਸਟਾ ਗੀ ॥ ਜਬ ਅਹਾਂ ਉਨ ਕੇ ਉਪਰ ਧਾਏ ॥ ਤਬ ਨਨ
 ਕਾਂ ਅਨਹ ਦਤੁਰ ਬਜਾਏ ॥ ੨ ॥ ਸਲੋਕ ॥ ਤਿਸਮ
 ਹਾਂ ਉਨ ਕੀ ਧੋਰ ਸਿਉ ਨਨ ਕਾ ਨਿਕ ਸੇਧਾਰਾ ॥ ਫਿਰਿ
 ਆਗੇ ਜੇ ਤਿਨਿ ਰੰਜਨੀ ਦੀ ਸੈ ਸਚੁ ਆਕਾਰਾ ॥ ੩ ॥
 ਮਨਾ ਪੀਸ ਹਾਂ ਉਨ ਕਾ ਦਰੁ ਉਚਾ ਰੇਦੀ ॥ ਮਨਾ ਦਿਸ
 ਪੀਸ ਹਾਂ ਉਨ ਕੀ ਚਲੀ ॥ ਸਲੋਕ ॥ ਤਿਸਮ
 ਹਾਂ ਉਨ ਕੇ ਉਪਰੇ ਸਚੁ ਸਕਤੀ ਕਾ ਖੇਲਾ ॥ ਜਹ ਲਖ

ਮਹਤਾਬੀ ਦੀ ਵੇਰਵੇ ਲਾ ਕਤ ਹੋ ਬਿਨੁ ਤੇ ਲਾ ॥ ੧੧ ॥ ੧੭੩

ਤਾਪਰਸਚਾਖੀਰਚਾਇਆ ਤਾਂਕਾ
ਅੰਤਨਕਿਨਹੁਪਾਇਆ ਤਿਸਸਚਖੀਰਕਉਨ
ਨਕਚਲੇ। ਤਬਚੜਅਕਾਸਸਿਨਮਹਿਰਲੇ।
ਪਉਨਰੂਪਹੋਇਸੁਨਸਮਾਏ। ਤਹਾਂਹਰਿਅ
ਪਾਰਹਰਿਰੰਗਦਿਖਾਏ। ਉਪਰਕਉਜਬਪਲਕ
ਉਪਾਰੀ। ਤਹਦੇਖੀ ਨਲਕਤਜੇਤਅਪਾਰੀ। ਤ
ਹਅਚਰਜਦੇਖਭਏਮਸਤਾਨਾ। ਜਬਸਚਖੀਰ
ਕਾਧਰਿਅਧਿਅੰਨਾ। ਤਹਾਂਅਨਹਦਸੁਣੀਐ

ਰੁਣਤੁਣਕਾਰੇ॥ ਲਖਪੁਰਹਿਦਮਾਮੇਓਅੰਕਾ
 ਰੇ॥ ਤਹਾਹਰਿਦਰਪਰਠਾਂਢੇਕੀਬੀਰਾ॥ ਜਹਹ
 ਰਿਕੁਜਨਿਰਮਲਭਏਸਰੀਰਾ॥ ਵਹਹਮਰੇਬੇਪ੍ਰੀ
 ਤਮੁਪਿਆਰੇ॥ ਹਮੁਕਓਦੇਖਬਹੁਤਬਿਗਸਾਰੇ॥
 ਫਿਰਬੇਗਧਾਇਚਰਨਨਲਪਟਏ॥ ਤਬਨਾਨਕ
 ਲੋਕੀਠਲਗਾਏ॥ ਕਹਓਪੰਨਕੀਬੀਰਾਤੁਮਹਮਰੇ
 ਗੁਰਗੁਣੀ॥ ਜਿਨਉਚੀਹਰਿਕੁਰਾਤਕਮਾਣੀ॥ ਤੁਹਅੰ
 ਸੀਬਿਧਕੀਅਚਰਜਕੋਠੀ॥ ਨਾਨਕਤਾਂਕੀਪਕੜੀਓ
 ਟੀ॥੧॥ ਸੋਲੋਕ॥ ਤਬਪਕੜੀਓਟਕਰਤਾਰਕੀਸ

११३

ਗਾਵਹਿਆਠਪਹਰਸੇਵਕਦਰਬਾਰਾਹਰਿ
ਤੁਮਹਮਮਹਿਮੀਤਰਫਹੀਰਾਈ। ਤੁਮਨਿਸਬਾਸ
ਰਹਰਿਸਿਉ। ਲਿਵਲਾਈ। ਤਬਤੁਮਪਹਚੇਧਰ
ਵਰਬਾਰਾ। ਜਬਨਿਸਚੇਸਿਮਰਉਹਰਕਰਤਰਾ
। ਫਿਰਨਿਸਚੇਕਰਇਕਸਤਿਸਰੂਪੀ। ਤਬਪਹ
ਚੇਇਸਠਉਰਅਨੂਪੀ। ਤੁਮਹਰਿਵਰਸਨਕਰ
ਭਏਨਿਹਾਲਾ। ਜਹਾਂਲਕੈਕੁਦਰਤਿਨੁਰਨਿ
ਹਾਲਾ। ਤੁਮਨਿਰਮਲਆਤੁਮਨਿਰਮਲਦੇਹੀ।
ਅੰਬਸਿਮਰਉਜਪਗੰਮਸਨੇਹੀ। ਅਬਤੁਮਫੇਰ

ਜਗਤ ਮੇਜਾ ਵਹਾ। ਤਹ ਨਿਰਮਲ ਸਾਚੀ ਬਰ १੭੪
ਤਕ ਮਾ ਵਹਾ। ਅਬ ਉਚਰਹੁ ਜਪ ਕਹੁ ਕਰਤਾ
ਰੀ। ਜੇ ਸਿਮਰੈ ਤਿਸੁ ਹੋਇ ਉਧਾਰੀ। ਜ ਬਦੇ ਹਿਛੋ
ਰੂ। ਮਾ ਵਹਿ ਹਮ ਪਾਸਿ। ਤਬ ਤੁਮ ਪਾ ਵਹੁ ਪ੍ਰਭ
ਅਬ ਨਾਸਿ। ਇਉਂ ਹਰਿ ਅਗਿਆ ਅੰਤ ਰਿਗਤ
ਹੋਈ। ਤਿਸੁ ਕਉ ਚੀਨ ਸਗਲ ਕ੍ਰਮ ਥੋਈ॥
ਇਉਂ ਕਹੈ ਠਾਕਰ ਸੁਟਿ ਨਨਕ ਦਾਸਾ। ਅਬ ਤੁ
ਮਰੀ ਕੁਈ ਸਭ ਪੁਰਣਾ ਅਸਾ ॥ ੨ ॥
ਤਬ ਅਗਿਆ ਲੈ ਕਰਤਾਰ ਕੀਉ ਸਤਤ ਕਰੀ

ਅਪਾਰਪਤਹਾਂ ਜਪੁਪੜਮਥਾਟੇਕਿਆਤ
ਬਰੀਝੈਕਰਤਾਰਾ॥੧॥ ਪੁੰਨੀ॥ ਫਿਰਹਰਿ
ਦਰਕਉਗਹਿਸੀਸੁਨਿਵਾਯੀ॥ ਤਹਿਗੁਰਉ
ਸਤਤਿਹਰਿਭਾਖਸੁਣਾਯੀ॥ ਹਰਿਅਲਖਨਿ
ਰੰਜਨਗਹਿਰੰਗਭੀਰੀ॥ ਵਹਿਏਕਅਕੇਲਾ
ਬਿਨਾਬਜੀਰੀ॥ ਤਹਦੁਸਰਕੇਈਹੁਆਨਹੇ
ਗੀ॥ ਹਰਿਅਦਾਮੀਤਿਸਚਾਸੀਜੇਗੀ॥ ਹਰਸਚ
ਖੰਡਮਹਤਖਤਨਿਵਾਸੀ॥ ਵਹਮਰੈਨਬਿਨਸੇ
ਸਦਾਅਬਨਾਸੀ॥ ਹਰਿਅਗਮਅਥਾਹਅਲ

ਖਅਪਾਰੇ। ਕਛੁਭਾਖਨਸਾਕਉਗੁਣਬਿਸਥ ੧੭੫
ਗੇਜਾਤਬਰਨਕਿਛੁਰੁਪਨਰੇਖੀ। ਹਰਿਅ
ਪਅਲੇਖਸਰਬਸਿਰਲੇਖੀ। ਹਰਿਅਸਾਸ
ਤਿਗੁਰੁਵਾਹਨਿਰਾਲਾ। ਜਾਕਾਲਖਕੋਈਬ੍ਰ
ਹਮੰਰੁਲਉਜਾਲਾ। ਤਾਕਾਭੇਦਨਲਖਿਅ
ਜਾਈ। ਜਹਬ੍ਰਹਮਾਬਿਸਨਰਹੇਗੁਨਗਾਈ।
ਲਖਇੰਦ੍ਰਨਰਿੰਦ੍ਰਸੀਕਰਦੇਵਾ। ਹਰਿਬੇਸੁਮ
ਰਕਛੁਲਖਹਿਨਰੇਵਾ। ਲਖਪੀਰਪੈਕਿਬਰ
ਸਿਵਸਿਧਧਿਆਵਹਿ। ਬਜਾਇਬੀਨਨਾਰਦ

ਗੁਨਗਾਵਹੁ॥ ਸਪਤਕੋਦਸੰਭੂਮਿਲਧਿਆਵ
ਹੁ॥ ਦਵੇਸਹਿਸੁਸੇਸੁਰਸਨਾਏਵਲਾਵਹੁ॥
ਨਾਨਕਤਾਕਾਅੰਤਨਪਾਵਹੁ॥ ੩॥ ਸੋਹਿਕਾ॥
ਵਹਿਹਰਵਰਬਾਰਅਗਿਮਹੈਉਚਾਅਬਚ
ਲਾਵਹੁ॥ ਇਉਕਹੈਨਾਨਕਤਹਾਨਕੋਈਅਪ
ਰੈਸੁਕਮਰਹੈਏਧੁਗ॥ ੪॥ ਤਹਾਂਹਰਿਦਰਪਰ
ਹੋਇਕੈਖਕੈਕੀਨੀਬਹੁਤਪੁਕਾਗ॥ ਤਬਨਾਨ
ਕਕਉਬਖਸੀਸੁਕਈਰੀਝੈਖੁਦਕਰਤਾਗ॥
ਸੋਹਿਕਾ॥ ਹਰਿਠਾਕਰਜਬਭੁਏਦਇਆ

ਲਾ। ਤਬ ਇਕ ਛਿਨ ਮਹਨਾ ਨਕ ਕੀ ਓਨਿ ਹਾਲਾ १੭੬
ਹਰਿਨਾਮ ਅਮੋਲ ਕੁਬ ਖਸਿਸੁ ਕੀ ਨਾ। ਤਬ ਹ
ਗਿਸਿਫਤੀ ਕਾਖਿਲ ਕਾਦੀ ਨਾ। ਇਉਂ ਹੁਕਮੋ
ਆਫਿਰਿਉਲ ਦਸਿਧਾਰਹੁ। ਤਹੰਨਾ ਭਾਇ
ਕਾਇਜਗਤ ਨਿਸਤਾਰਹੁ। ਤੁਮ ਖਾਸੇ ਮਹਰਮ
ਹਰਿਦਰਬਾਰਾ। ਹਮ ਦਰਅਸਿਫਤੀ ਨਾਮਤੁ
ਮਾਰਾ। ਬਿਨਹਰਿਸਿਮਰਨ ਨਹੀਉ ਧਾਰੇ। ਤੁਮ
ਕਰਨਿਸਚੈ ਸਮਝਹੁ ਬੀਚਾਰੇ। ਇਉਂ ਹੋਇਦਇ
ਆਲੁ ਹਰਿਰੁਕਸੁ ਦੁਕੀਨੀ। ਪ੍ਰਭਨਨਕਪਰ

ਇਓਕਿਰਪਾਕੀਨੀ॥੪॥ ~~ਸਿਰਪਾ~~ ਤਬਠਕ
ਰਕਿਪਾਲਹੋਇਆਗਿਆਕਰੀਸਿਤਾਬਾ॥
ਇਓਲਨਕਬਖਸਿਸਭਈਬਖਸਿਆਸਿਫ
ਤਖਿਤਾਬਾ॥੫॥ ਤਹਾਸੀਸੁਟੇਕਹਰਿਚਰਨਪੁ
ਰਨਨਕਭਏਬਾਲਿਹਾਰਾ॥ਫਿਰਹਾਬਖੀਦਠਾ
ਫੇਭਏਕਰੀਸਲਾਮੁਜਹਾਰਾ॥ਤਬਹਰਿਚਿਸਿਓ
ਬਿਦਾਹੋਇਕਗਨਿਵਨਿਵਕੀਆਸਲਾਮ॥
ਫਿਰਸਚਖੰਡਸਿਓਓਲਟਕਰਪੁਰਚੇਧੁਹਕੇ
ਧਾਮ॥ਸ੍ਰੀਗੁਰਨਾਨਕਜੀਅਕਾਲਪਰਖਕੇਚ

ਰਨਕਮਲੋਪਰਮਥਾਵੇਕਕਰਬੇਨਤੀਕਰਤਤੁ ੧੭੭
ਏ॥ ~~ਗੁਰਮਤਿਗੁਰਮਤਿਗੁਰਮਤਿ~~ ਹੇਠਕ
ਰਹਉਦਾਸੁਰੇਮੇਨਿਰਗੁਣਗੁਣਨਹੀਕੋਇ॥
ਨਾਨਕਦੀਜੇਨਾਮਦਾਸਰਾਖਉਹੀਏਪਰੇਇ॥੪॥
ਤਮਚਕਨਨਮਹਿਮਨਵਸੇਦੇਸਹੇਤਕੈਕੁਇ॥
ਜੈਸੇਫੁਲਗੁਣਾਬਪ੍ਰਭਵਰਗਹਿਤਲਪਟਾ
ਇ॥ ~~ਗੁਰਮਤਿ~~ ਜਿਤੁਮਖਸਦਾਸਲਾਹੀਮੇਇ
ਹਉਸਤਤਮਪਰਮਪਾਰਾਸੇਮਖਸਦਾਪਵਿਤ੍ਰ
ਹੋਜੇਜਪਦਾਨਾਮੁਗਾਗਿਸੇਸੁਦਨਸਦਾਪਵਿਤ੍ਰ

ਹੈ ਜੋ ਸੁਨ ਦੇਹ ਰਿਰਸ ਸਾਰਿ ॥ ਸੋ ਨੇੜ ਸਦਾ ਪ੍ਰ
ਵਿਤ੍ਰ ਹੈ ਜੋ ਪੇਖ ਨਹਿ ਦੀਦਾਰ ॥ ਸੋ ਰਸ ਨ
ਸਦਾ ਪ੍ਰਵਿਤ੍ਰ ਹੈ ਜੋ ਸਿਮਰੈ ਹਰਿ ਕਰਤਾਰ ॥
ਨਿਤ ਅਮੀ ਮ੍ਰਿਤ ਦੇ ਲੇਜੋ ਪ੍ਰਵੈ ਸੋ ਪਹਚੈ ਪੂਰ
ਦਰਬਾਰ ॥ ਜੋ ਸੇ ਅਨ ਸਾਕੇ ਪ੍ਰਵੈ ਸੋ ਹੋਵੈ ਨਿ
ਹਚੈ ਧਾਰ ॥ ਕੇਈ ਗਾਵੈ ਕੇ ਸੁਣੈ ਸਭ ਕਾ ਹੋਇ
ਉਧਾਰ ॥ ਖੜੀ ਬਾਹ ਮਣ ਸੁਦ ਬੈਸਉ ਧਰੇ ਸਿ
ਮਰਚੈ ਰਾਲ ॥ ਅਪਾਤਰ ਕਟਿ ਬਾਸਿਉ ਅਓਰ
ਕਰੈ ਬਿਸਤਾਰ ॥ ਇਹ ਬਾਣੀ ਅਸਿਰ ਬਾਣੀ ਮ

ਹਾਉਤਮਹੈਜੈਸੇਅੰਮ੍ਰਿਤਧਾਰਾਜਿਸੁਖਸਦਾ ॥੧੭੮

ਉਚਾਰੀਐਭਾਰਤੀਚਾਰਾਨਾਨਕਤੇਅਖਉਜ

ਲੇਤਿਤਸਚੈਦਰਬਾਰਾ॥

ਸੁਲੋਕਾਤਬਹਰਿਸਿਉਬਿਦਾਰੋ

ਇਕਰਨਿਵਨਿਵਕੀਆਸਲਾਮਾਫਿਰਸਚਖੀ

ਰੂਸਿਉਪਲਟਕਰਪਹੁਚੈਧੂਹਕੇਧੰਮਾ॥ ॥

ਤਬਅੰਸੀਆਗਿਆਸੀ

ਮਹਾਰਾਜਕੀਭਈਜੇਇਕਦਿਨਗੁਰਬਾਬਨਨਕ

ਜੀ॥ ਕਰਤਾਰ ਪੁਰਧਰ ਮਸਾਲਾ ਬੀਚ ਬੈਠਾ ਬਾ॥
ਅਰਗੁਰੁ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕੇ ਜੀ ਮਬਸੀ॥ ਜੇ ਅਬ ਤਉ ਸ੍ਰੀ
ਠਾ ਕਰ ਜੀ ਕੇ ਚਰਨ ਕਮਲਾ ਪਹਿ ਜਾਈ ਮੈ ਸਚਖੀ
ਡਾ॥ ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਠਾ ਕਰ ਜੀ ਅੰਤਰਿ ਜਾਂ ਮੀ ਪਇ ਪਾਇ
ਵਾਸੀ ਜੀ ਅਕੇ ਜਾਂ ਨਟਹਾਰੇ॥ ਭੁਗਤ ਵਛਲੁ
ਗਤਾਂ ਕੀ ਅਧੀਨ॥ ਭੁਗਤਾ ਕਾ ਮਾਨ ਰਾਖਣਹਾਰਾ
ਭੁਗਤਾ ਕਾ ਕਹਿ ਆਮਾਨ ਟੇਹਾਰਾ॥ ਸ੍ਰੀ ਠਾ ਕਰ ਜੀ
ਸਚਖੀ ਰਮਾਹਿ॥ ਭੁਲਾਲਾਈ ਬੈਠਾ ਹੈ॥ ਸਮਸਤ
ਭੁਗਤ ਨਿਕਟ ਹੋ ਜੋ ਕੁਠ ਢੇਰੈ॥ ਅਰਇ ਤਨੇ ਗਾ

ਰੂਬਾਬੇਨਾਨਕਜੀਕੇਮਣਵਰਤਦੇਸਾਬੋਲਉਨਿ ੧੭੯
ਆਜੇਬਾਬਾਨਾਨਕਸੇਰਾਬਡਾਭਗਤਹੈ॥ ਜੋਤਿ
ਸਕੇਜੀਇਹੁਕਿਉਕਰਉਪਜੀਹੈ॥ ਤਬਜਿਤਨੇਭ
ਗਤਖੇਤਿਨਹੁਸਗਲਿਓਸੀਠਾਕਰਜੀਕੇਪਹਿਬੇ
ਨਤੀਕਰੀ॥ ਜੇਏਸੀਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਜੀਨਾਨਕਜੁਹੈਸੁ
ਤੇਰਾਪ੍ਰੇਮੀਭਗਤਹੈਜਿਉਨਾਨਕਕੇਜੀਅਥਸੀਹੈ
ਜੀ॥ ਕ੍ਰਿਪਾਕਰੀਐਵਹੀ॥ ਕ੍ਰਿਤਕਰੀਐ॥ ਤਬਸੀਠ
ਕਰਜੀਸੇਵਕਾਕਉਆਗਿਆਕਰੀ॥ ਜੇਤੁਅਜਾਹੈ
ਨਾਨਕਭਗਤਕਉਮੇਰੇਪਾਸਿਏਆਵਉਘਤਬਸੀ

ਠਾਕਰਜੀਕੇਸੇਵਕਗੁਰਨਾਨਕਜੀਪਾਸਿਆਇਰਾ
ਫੇਰੁਏ॥ ਅਰਦੇਨੋਹਾਥਜੇਵਕਰਬੇਨਤੀਜੇਨ
ਨਾਕਜੀਸੀਪਾਰਬਹਮੁਤਮੁਕਉਕਹਿਆਏ
ਜੇਤੇਰੇਮਨਜੇਉਪਜੀਥੀਜੇਮੇਸਚੇਖੰਡਕਉਜਵੇ
ਤਿਸਤੇਤੇਰੇਜੀਅਕੀਜਾਂਨਦੇਹਾਰੇਸੀਠਾਕਰਜੀ
ਹਮਕਉਤੇਰੇਪਾਸੁਭੇਜਿਅਏ॥ ਅਰਕਹਿਆ
ਹੈਜੇਨਾਨਕਕਉਇਉਕਹਿਦਾਜੇਤੇਰੇਮੰਦਰਘਰ
ਈਹਾਂਸਚਖੰਡਮਹਿਸਵਰੇਹੈਮਨਕਾਂਅਨਾਕੇ॥
ਜੇਸੇਤੇਰੇਮਨਅਹਿਕਾਂਅਨਾਥੀਤੇਸੇਹੀਮੰਦਰਿ

ਤਈਆਰਭਏਹੈ। ਏਕਵਾਰਦੇਖਹੁ॥ ੧੮॥

ਜੇਮੇਰੇਮਨਕੀਮੇਰੇਪ੍ਰਭ
ਜੀਬਿਨਹੋਰਕਵਲੁਜਾਂਵੈ। ਮੇਬਲਿਹਾਰੀਬਲਿ
ਹਾਰੇਜਾਉ॥ ਸਦਾਸਦਾਬਲਹਾਰਕੀਆਮਪਨੇ
ਸਾਹਿਬਉਪਰਹੁ। ਚਲੀਐਜੀ। ਤਬਓਹਸੇਵਕਸੀ
ਠਕਰਜੀਕੇਗੁਰਬਾਬੇਨਨਕਜੀਕਉਸੀਪਾਰਬੁ
ਖਪਾਸੁਲੇਗਾਉ॥ ਮਰਸੇਵਕਹਬੇਨਤੀਕਰੀਜੇ
ਜੀਨਨਕਤੇਰਾਗੁਗਤਤੇਰੀਆਰਿਅਸਾਥਿਆ
ਇਆਹੈ। ਤਬਸੀਗੁਰਬਾਬੇਨਨਕਜੀਸੀਪਾਰਬੁ

ਹਮਕਉਲਿਬੋਹੋਇਕਰਡੰਡਉਤਕਰਤਾਕਰਤਾਜਾ
 ਇਨਿਕਟਕੁਇਆ। ਤਬਸੀਪਾਰਬ੍ਰਹਮਜੀਕਹਿਆ
 ਜੇਨਾਨਕਭਗਤਭੁਲਾਹੈਤਬਗੁਰਨਾਨਕਜੀਬੇਨਤੀ
 ਕਰੀ। ਜੇਸੀਮਹਾਰਾਜਤੇਰੇਪ੍ਰਸਾਦਿਭੁਲਾਹੈਜੀਜੇਤੇ
 ਰੇਦਰਸਨਾਗਿਠਿਆਸਦਾਅਨੰਦਹੈਜੀ। ਤਬਸੀਪ
 ਰਬ੍ਰਹਮਜੀਕਹਿਆਜੇਨਾਨਕਤੇਰੇਜੀਅਮਹਿਭੁਈ
 ਸੀਈਹਾਂਆਵਣੇਕੀਤਬਗੁਰਬਾਬੇਨਾਨਕਜੀਬੇਨ
 ਤੀਕਰੀਜੇਗਰੀਬਨਿਵਾਜਾਮੈਸਾਮੇਰਾਕਉਨਹੈ
 ਤੇਬਿਨਾਜੇਮੇਰੇਜੀਅਕੀਜਾਂਦੈ। ਤਬਸੀਠਕਰਜੀ

ਕਹਿਆ ਜਿਏ ਨਾਨਕ ਏਹੁ ਬਾਤ ਈਹਾਂ ਕੇ ਆਵਦੇ ੧੮੧

ਜਾਂਦੇ ਕੀਤੇ ਰਹੀ ਹਥ ਹੋ ॥ ਜੇ ਤੁਧੁ ਭਾਵਦਹੈ ਸੋ ਕ

ਗਤ ਬਗੁਰੁ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕੀ ਕਹਿਆ ਅਤੇ ਬੇਨਤੀ ਕਰੀ

ਜੇ ਏ ਮਹਾਂ ਰਾਜ ਹਉ ਕਉ ਫਕੀਰ ਹਾਂ ਜੀ ਸਭੁ ਬਾਤਿ

ਤੇਰਹੀ ਵਸਿਹੈ ਜੀ ॥ ਜੇ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤਿਵਹੀ ਕਰ ਸੀ ॥

ਗੁਰਮਤਿ ॥ ੧ ॥

ਗਦਕਉ ਸਮਝਾਵਦਾ ॥ ਜੇ ਕੋਈ ਸਮਝੇ ਗਾ ਕਮਾਵੈ

ਗਤਿ ਸਕਾਭੁ ਲਾਹੈ ਵੈ ਗਾ ॥ ਤਬ ਗੁਰੁ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ

ਜੀ ਮਹਾਂ ਅਨੰਦ ਮੰਨਹਰਖ ਮੰਨਹੈ ਇਆ ॥ ਤਬ ਅਨੰ

ਦਮਾਂਨਹੋਇਕਰਸੀਠਾਕਰਜੀਕੋਰੋਰਉਤਕਰਧ
ਦੰਮੁਕੀਆਤਬਸਚਖੰਡਕੀਆਸਭਬਾਤਾਸ
ਮਨਕਰਵਿਦਭਇਆਤਬਸੀਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੀ
ਆਗਿਆਸਾਥਫਿਰਕਰਤਾਰਪੁਰਆਏਤਬ
ਆਇਕਰਗੁਰੁਅੰਗਦਜੀਸਾਥਜੀਆਕੀਆ
ਬਾਤਾਕਰੀਆਜੇਪੁਰਖਅੰਗਦਾਅਸਾਨੁਸੀ
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਹਜੂਰਬੁਲਾਵਟੇਕੀਆਗਿਆਕਰੀ
ਹੋਜਿਉਜਿਉਸੀਪਾਰਬ੍ਰਹਮਆਗਿਆਕਰੀਥੀ
ਜਿਉਜਿਉਬਾਤਾਕਰੀਥੀਆਤਿਉਤਿਉਸਭਬ

ਗੁਰੁ ਅੰਗਦ ਕਉ ਸਮਝਾਈਆ ਭਬੁਇ ਤਨੇ ਕ ੧੮੨
ਹਿਣਮਹਿ ਗੁਰੁ ਅੰਗਦ ਜੀ ਕਾ ਮਾਤ ਮਾਉ ਦਸ
ਹੇ ਹਿਗਇਆ ਬਹੁਤ ਬੈਰਾ ਗੁਣ ਗਾ ਕਰਦੇ ਘਤ ਬੁ
ਗੁਰੁ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਸੰਤੋਖ ਬਹੁਤ ਕੀਆ ਜਿ
ਪੁਰਖਾਉ ਦਾ ਸੁਨਾਹੀ ਹੋਣਾ ਸ੍ਰੀ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੀ
ਆਗਿਆ ਹੈ ਬਹੁਰ ਹਰਖ ਮਹਿ ਹੋਵਣਾ ਭਬੁ
ਗੁਰੁ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੇ ਬਚਨ ਕਾਰਿ ਕਾਰਿ ਗੁਰੁ
ਅੰਗਦ ਜੀ ਕਾ ਮਨ ਫਿਰਿਆ ਇਟਿਕਿਆ ਬੁ
ਹੋਵੇ ਗੁਰੁ ਅੰਗਦ ਜੀ ਕੇ ਮਨ ਕਉ ਟਿਕਾਇ ਕਾਰ

ਕਰਨਾਮਦਾਨਇਸਨਾਨਜੀਲਸੀਜਮੁਸੀਤੋਖਦਇਅ
ਧਰਮਭਾਉਭਗਤਿਗਰੀਬੀਸਰੁਬਾਤਾਫਿਜਾਇਕ
ਗਾਅਰਸਬਦਦੀਸੁਗਤਿਦੇਇਕਰਾਅਰਅਜਮ
ਤਿਆਪਣੀਦੇਕਰਗੁਰਬਾਬੇਨਾਨਕਜੀਗੁਰਮੀਰ
ਦਜੀਕਉਵਿਦਿਆਕੀਆਤਬਗੁਰਮੀਗਦ
ਜੀਬੇਨਤੀਕਰੀਜੇਬਾਬਾਜੀਸਲਾਮਤੋਜਬਤਮ
ਸਚਖੰਡਕਉਸਿਧਾਰਹੁਗਤਿਸਸਮੇਸੇਰੇਆਵ
ਣੇਕੀਕਿਸਤਰਾਂਆਗਿਆਹੈਤੁਬਗੁਰਬਾਬੇ
ਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਜੇਪੁਰਖਾਅੰਗਦਾਤੁਧਏਬੇਨ

ਹੀਆਵਲਾਅਮਸੀਹੀਤੁਪੁਵਿਚਦੇਜਾਹਿਰੇ॥ ੧੮੩

ਤਬਗੁਰੂਅੰਗਦਜੀਗੁਰੂਬਾਬੇਕੇਚਰਨਾਂਪ੍ਰਸੇਕਿ

ਤਨੇਕਵਿਨਅਗੇਹੀਵਿਦਾਹੋਇਕਰਮਾਇਆ॥

ਤਬਗੁਰੂਬਾਬੇਕਾਏਹੁਸੁਭਾਉਥਾ॥ ਕਰਤਾਰਪੁ

ਰਹਿਵੇਕਾਤਿਉਹੀਰਹੇ॥ ਕੀਰਤਨਕੇਸਮੇਕੀ

ਰਤਨਹੋਇ॥ ਪਿਛਲੀਗਾਤਿਨਾਵੇਨਾਵਲਕੇਸਮੇ

ਇਸਨਨਹੋਇ॥ ਜਪੁਤਪੁਸੰਜਮੁਜਿਉਜਿਉਸੇਵਾ

ਕਰਤਾਬਾਤਿਵੇਹੀਤਿਵੇਹੀਤਿਵੇਸੀਠਕਰਜੀਕਾ

ਜਸੁਹੋਤਾਹੈਰਹੈ॥ਸੀਗਤੀਆਵਹਿਲੀਗਰਚਲੇ॥
ਜਿਉਜਿਉਸਰਬਤਬਨਾਬਨਾਆਇਆਥਾ॥ਤਿਵੈ
ਹੀਤਿਵਸੁਤਚਲਿਆਜਾਇ॥ਤਬਗੁਰੁਬਾਬੇਨ
ਰੁਉੜ ਨਕਜੀਕਾਜੀਉ॥ਉਤਹੀਜੇਕਬਿਓਹੀਸਮਾਅੰ
ਵੈਗਾ॥ਜਿਤਿਸੀਠਕੁਰਜੀਕੇਚਰਨਕਮਲਦੇਖੀ
ਅਹਿਗੇ॥ਓਹੇਮਨਮਹਿਧਿਅੰਨਗੁਰੁਬਾਬੇਨਨ
ਕਜੀਕੇਮਨਬਸਿਰਹਿ॥ਅਜਬਕਿਤਨੇਕਦਿਨਗੁ
ਜਰੇਤਬਓਹੀਦਿਨਆਏ॥ਅਸੁਕਾਅਹੀਨਾਆ
ਇਆ॥ਤਬਗੁਰੁਬਾਬਾਨਕਜੀਬਹੁਤਅਨੰਦ

ਹਰਖਮਾਂਨਹੋਆਜਿਉਤਿਉਤਿਉਤਿਉਤਿਨਾਮਾਵ ੧੮੪
ਹਿਅਤਬਮਸੁਸੁਦੀਸਪਤਮੀਕੇਦਿਨਹੋਤਾਹੈ
ਅਨੰਦਸੇਹਲੇਤੇਗਾਈਤੇਹੈਸੀਠਕਰਜੀਕਾ
ਜਸੁਉਚਾਰਹੋਤਾਹੈਅਰਗੁਰਬਾਬਾਨਨਕਧਿ
ਆਨਕੈਬਿਖੇਹੋਇਗਇਆਹੈਤਬਧਿਅਨਖੇ
ਲਕਰਸੇਵਕਾਨੋਕਹਿਅਜੇਪੁਰਖਹੁਅਜ
ਆਸਾਰੇਸਮਾਵਦੇਦਾਖਿਆਲਹੈਤਸੀਜਾਇ
ਕਰਚਉਕਾਦੇਹੁਕੁਸਾਉਤੇਪਤਹੁਸੁਭਸਮਰੀ
ਸਮਾਵਦੇਕੀਤਇਆਰੀਕਰਹੁਤਬਸੇਵਕਲ

ਗੋਬੰਦਗੁਰੁ ਕਰਦੇ॥ ਤਬ ਗੁਰੁ ਬਾਬੇ ਨ ਨ ਕਜੀ॥
ਨ ਕਸੀ ਤੋਖ ਕੀਆ॥ ਤਬ ਸੇਵਕ ਲਾਗੇ ਸਮਗੀ॥
ਇਕ ਠੀਕਰਦੇ॥ ਤਬ ਲਖ ਮੀਦਾ ਸੁਅਤੇ ਸਿਰੀ॥
ਚੰਦਨੁ ਮਾਦਮੀ ਬੁਲਾਵਦੇ ਕੇਤਾਈ ਗਇਆ॥
ਜੇ ਤੁਸੀ ਸਦੀ ਦੇਹੁ॥ ਤਬ ਲਖ ਮੀਦਾ ਸਮ॥
ਤੇ ਸਿਰੀ ਚੰਦਾ ਮਾਵਣ ਦੀ ਫਿਲਕੀ ਤੀਆਖ॥
ਣਲੇ ਗਜੇ ਚੰਗਿਆ ਭੁਲਿਆ॥ ਇਉਂ ਕੀਉ ਕਰ॥
ਚਲੀ ਦਾਹੈ॥ ਸੁਦੋਹੇ ਏਨਾ ਮਾਏ ਤਬ ਸੁਭਾਇਕ॥
ਰਮਾਤ ਚੋਲੀ ਗੁਰੁ ਬਾਬੇ ਦੀ ਇਸਤੀ ਗੁਰੁ ਜੀ॥

ਪਾਸਦਿਉਚਲੀ। ਤਬਜਦਗੁਰੁਬਾਬਾਨਨਕ ੧੮੫
ਜੀਦੇਖੇਤਾਂਮਹਾਦੀਦਾਲਨਾਲਹਥਵਲੇਵੇਰੇ
ਰੈਨਾ। ਤਬਗੁਰੁਬਾਬੇਨਾਨਕਜੀਦੇਖਕਰਕਹਿਆ
ਜੇਕਿਉਚੋਣੀਏ। ਕਾਈਗਲਕਹਿਦੀਹੈ। ਅਤੇ
ਹਥਕਾਇਤਨੀਕਵੇਵੇ। ਕਾਈਗਲਹੈਤੇਰੇਜੀ
ਅਸੇਕਰਲੈ। ਤਬਜਦਮਾਤਾਦੇਖੇਤਬਗੁਰੁਸ
ਮਾਵਟੇਦੇਘਰਹੈ। ਤਬਮਾਤਾਚੋਣੀਕਹਿਆਜੇ
ਜੀਰੁਲਕੇਸਗਾਧਹੈਜੀਤੇਰੇ। ਪਤਾਦੀਬਿਤਹੈਜੀ
ਜੇਤੁਧਰਾਵੇਤਾਂਸਗਾਧਕਰਚਲੀਐ। ਤਬਮਾਤਾਜੀ

ਖਰੇਨਿਮਾਣੇਹੋਇਕਰਬੇਨਤੀਕੀਤੀਤਬਗੁਰੁਬਾਬੇ
ਨਨਕਜੀਕਹਿਮਾਜੇਭੁਲਾਹੋਵੇਚੇਈਏਸਰਾਧ
ਕਰਕਰਮਾਸਟਮੀਨਉਮੀਕਾਦਿਨੁਗਹਿਕਰਦਸ
ਮੀਕੇਦਿਨਸਮਾਵਹਿਗੇਮਾਤਾਚੇਣੀਕੀਅਧੀ
ਨਤਾਦੇਖਕਰਗੁਰੁਬਾਬੇਨਨਕਜੀਕਮਨਫਿਰ
ਦਇਅਕੇਘਰਮਾਇਆਗੁਰੁਬਾਬੇਨਨਕ
ਜੀਕਹਿਮਾਜੇਚੇਈਏਹੁਸਰਾਧਕੀਸਮਗੀਕੀਤ
ਈਯਾਰੀਕਗਤਬਮਾਤਾਪ੍ਰੀਮੀਪੇਗੀਬਾਬੇ
ਦੀਮਾਇਲਗੀਸਮਗੀਲੈਕੈਸਾਧਕੀਤਬ

ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਸੇਵਕਾਨੁ ਹੁਕਮੁ ਕੀਤਾ ਮਜੇ ਸਮਾਵਦੇ ੧੮੬
ਕੀ ਸਮਗੀ ਚੁਕਰ ਬੋ। ਤਬ ਉਨੀ ਸੇਵਕੀ ਸਮਗੀ
ਉਠਾਇ ਰਖੀ। ਤਬ ਜਦ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਜੇ ਦਸ ਮੀਰੇ
ਦਿਨ ਸਮਾਵਹਿਗੇ। ਤਬ ਏਸ ਗਲ ਕਾ ਗੁਲ ਗੁਲਾ
ਸੁਰਨਾ ਲੋਕਾ ਮਹਿ ਹੋਇ ਗਇਆ ਜੇ ਗੁਰੂ ਬਾਬਾ
ਨਨਕ ਜੀ ਸਮਾਵਦਾ ਹੈ। ਤਬ ਗੁਰੂ ਬਾਬਾ ਨਨਕ ਜੀ
ਮਸਟ ਮੀਰੇ ਦਿਨ ਪਿਤਾ ਕਾ ਸਰਾਪ ਕੀਆ ਤਬ
ਸਿਰਾਪ ਕਰਿ ਕਰਿਨ ਉਮੀਰੇ ਦਿਨ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਨਾ
ਨਕ ਜੀ ਕਾ ਸੁਰ ਪਰਵਾਰ ਇਕ ਠਹੇਇਆ ਠੇ

ਕਾਵਿਚਮਚਰਜੁਹੋਇਆਜੇਗੁਰੁਬਾਬੇਜੀਕੀ
ਗਲਸਮਾਂਵਟੇਕੀਸੁਟਿਕਰਜੇਬਾਬਾਨਾਨਕਜੀ
ਦਸਮੀਕੇਦਿਨਸਮਾਵਤਾਹੈ। ਹਿੰਦੁਆਕਾਗੁ
ਰੁਬਾਬਾਨਾਨਕਜੀ ਅਰਮੁਸਲਮਾਂਨਾਕਾਪੀਰ
ਹਿੰਦੁਮੁਸਲਮਾਂਨਾਮਾਇਕਰਦਰਸਨਦੇਖਦੇਖ
ਵਿਦਿਆਹੋਦੇਜਾਂਦਾ। ਪਾਸਲਿਅੰਗਿਰਾਂਦਾ
ਕੋਲੇਕਾਮੁਕਦਮਚੇਧਰੀਸੁਕੁਇਕਠੋਹੋਇਆ
ਏਸੇਪੈਰੀਪਇਪਇਬਿਦਿਆਕੀਚਹਿ। ਖੜੀ
ਬ੍ਰਹਮਣਬੈਸਬੁਝੁਸੁਕੁਆਇਕੋਵਿਦਿਆ

ਰੇਦੇਜਾਨੀ। ਬਾਰਹਿਪਿਥਜੇਗੀਆਕੇਆਏ। ਦਸ ੧੮
ਨਾਮਸੀਨੀਆਸੀਆਕੇਆਏ। ਨਉਨਾਬਚਉਰਾਸੀ
ਸਿਧਛਿਅਜਤੀਸਿਧਸਿਤਭੁਗਤਗੁਪਤਪ੍ਰਗਟ
ਸਗਲੇਆਏ। ਸਾਇਕਸਾਬਰਸੇਖਰਾਉਸਕੁਤ
ਬਪੀਰਪੈਕੀਬਰਅਉਲੀਏਅੰਬੀਏਆਇਕਮ
ਲਾਇਕਚਾਰਪੀਰਚਉਦਾਖਾਨਵਾਂਦੇਆਏ।
ਜੇਕੋਈਆਵੈਸੋਵਿਦਿਆਹੋਏਜਾਵੈ। ਜੇਕੋਈਥ
ਸਭੁਆਇਆਇਗੁਰੁਬਾਬੇਜੀਕਉਮਿਲੀਮਾਲਿ
ਦਰਸਨਦੇਖਦੇਖਿਵਿਦਿਆਹੋਇਹੋਇਜਾਨਾਆ

ਸਪਾਸਗਿਰਾਂਵਾਵਿਚਅਰਗਿਰਾਂਵਾਤੇਬਾਹਰਿ॥
ਡੇਰੇਕਰਿਕਰਿਗਹਿਦੇਜਾਹਿ॥ਜੇਕੋਈਬਾਬੇਨਨ
ਕਜੀਕਾਦਰਸਨਦੇਖੇਸੋਨਿਹਾਲਹੋਇਜਾਹਿ॥
ਲੋਕਸੁਰਹੈਰਾਂਨਹੋਇਰਹੇ॥ਅਬੇਕੀਝਲਕਦੇ
ਖਕਰਜਾਂਣੀਏਜੇਕਈਕੋਟਸੁਰਜਚੰਦ੍ਰਮੇਕੀ
ਉਜਾਲੇਕੀਜੇਤਹੈ॥ਅਮੈਸਾਮਸਤਕਦੇਖੀਅੰ॥
ਤਬਕੀਰਤਨੀਆਕਉਬਾਬੇਨਨਕਜੀਆਗਿ॥
ਆਕਰੀਜੇਕੀਰਤਨਕਰਹੁ॥ਅਰਪੰਡਤਾਕਉ
ਹੁਕਮਹੋਇਆਜੇਵੇਦਪੜ੍ਹਾ॥ਕੀਰਤਨੀਏਕੀ

ਰਤਨਲਾਗੇਬਰਦੇ॥ ੧੫॥ ਤਿਉ ਬੇਦਲਾਗੇਪੜਦੇ॥ ੧੮੮
ਸਾਸਤਰਾਗਵਤਗੀਤਾਪੜੇ॥ ਬੈਸਨੇਅਰਸੇਵ
ਕਜੇਬੈਸੇਲਾਗੇਸ੍ਰੀਠਕਰਜੀਕਾਜਸਕਰਨਿ॥
ਘਨਘੋਰਪਰੀਕੀਰਤਨਕੀ॥ ਸਭਕੋਈਠਕਰ
ਜੀਕਾਨਾਮਸਿਮਰਨਕਰੇ॥ ਤਬਗੁਰਬਾਬੈਠਨਕ
ਜੀਕਾਹੁਕਮਹੋਇਆਸਭਨਾਕਓਜੋਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਜੇਦਿਆਵਹੁ॥ ਤਬਜਿਤਨੇਲੋਕਥੇਸੇਸਭਤੇ
ਗੀਜਾਇਕਰਪ੍ਰਸਾਦਜੇਦਿਆਏ॥ ਫਿਰਬਾਬੇਜੀ
ਕੇਪਾਸਿਆਏ॥ ਤਬਬੇਦੁਪਹਰਰਾਤਿਬੀਤੀ॥

ਅਛਾਈ ਪਹਰ ਰਾਤਿ ਆਇ ਰਹੀ । ਤਬ ਗੁਰੁ ਬਾ
ਬਾਨ ਨ ਕਜੀ ਓਠ ਬੈਠਾ । ਕੀਰਤਨੀ ਅੰਕ ਓਕ
ਹੁਕਮ ਹੋਇ ਆਜੇ ਕੀਰਤਨ ਕਰਹੁ । ਪੰਡਤ ਹੁਕ
ਓਕਹਿ ਆਜੇ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਪੜਹੁ । ਲਗਾ ਸੀਠਾ ਕ
ਰਜੀ ਕਾਜ ਸੁਓ ਚਾਰਟੇ । ਜਿਤਨਾ ਪੁਰਵਾਰ ਥਾ ਸੇਸ
ਤੁਰੁ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸਦਾਇ ਆ । ਉਤਸਮੇ ਸਰ
ਪੁਰਵਾਰ ਆਇ ਆਲਖ ਮੀਦਾ ਸੁਮਤੇ । ਸਿਰੀਚੰਦਨ
ਆਦਮੀ ਭੇਜੇ । ਤਬ ਓਹਨਾ ਆਏ ਓਹਨੀ ਗ੍ਰੀਵੇ
ਲਕੀਤੀ । ਓਹਨੀ ਕਹਿ ਆਜੇ ਹਾਪਰ ਸਹੁ ਚਲੇ

ਆਸੀਤੋਹਾਹੁਦਭੀਸਮਾਵੈਗਾ। ਢਿਲਮਠਕਰਿ ੧੮੬
ਰੇਹਾ। ਤਬਗੁਰੁਬਾਬੇਨਾਨਕਜੀਸੇਵਕਾਨੇਹੁਕਮ
ਕੀਆਜੇਸਾਰੇਵੇੜੇ। ਮਹਿਚਉਕਾਵੇਵਹੁ। ਅਰਕੁ
ਸਾਲੇਆਵਹੁ। ਸਭਸਮਰੀਆਟਹਜੁਰਕਰਹੁ
ਫੇਰਸਿਰੀਚੰਦਲਖਮੀਦਾਸਪੈਆਵਮੀਗਏ।
ਜੇਗੁਰੁਬਾਬਾਨਾਨਕਜੀਸਮਾਵਟਕੇਘਰਹੈ। ਸਮ
ਗੀਸਭੁਤਯਾਰਹੋਈਹੈ। ਤੁਸਾਰੀਹੀਢਿਲਹੈ। ਤਬ
ਜਾਤੇਨੇਜੇਮਤਸਚੇਹੀਸਮਾਵਦਹੋਇਤਬਲਖ
ਮੀਦਾਸਮਤੇਸਿਰੀਚੰਦਗੁਰੁਬਾਬੇਨਾਨਕਜੀਪਾ

ਸਿਆਏ। ਸਿਆਇਕਰਦੇਖਲਤਾਗੁਰੂਬਾਬਾਜੀਸ
ਹੀਸਮਾਵਦਾਹੈ। ਤਬਲਖਮੀਦਾਸੁਅਤੇਸਿਰੀ
ਚੰਦਹਥੇਜੇਕਰਬੇਨਤੀਕਰੀ। ਜੇਜੀਕਰਤਾਰਕੀ
ਦੁਹਾਈਹੈ। ਜੇਦੁਇਪੜੀਆਅਸਾਨਲਿਗਲਾ
ਕੀਤੀਆਬਰਗਰਚਲਹਿ। ਜਬਚੰਨੀਕਰਤਾਰ
ਕੀਦੁਹਾਈਦਿਤੀਤਬਗੁਰੂਬਾਬੇਨਾਨਕਜੀਆਖਿ
ਆਜੇਬਚਾਦੁਇਪੜੀਆਆਖੀਆ। ਪਰਜੇ
ਏਤਸਮੇਤਸੀਆਖਦੇਜੇਕਿਤਨੇਵਰੇਗੁਤਾਕਿ
ਤਨੇਵਰੇਹੀਰਹਿਦਾ। ਪਰਬਚਾਤੁਸਾਡੇਕੀਹਬ

ਹੈ॥ ਜਾਮੇਰੇ ਸਾਹਬ ਦਾ ਹੁਕਮ ਏਵੇ ਸੀਚ ਲਣ ਦਾ ੧੯੦
ਤੁਸਾ ਜੇਕਾਈ ਗਲ ਕਰਣੀ ਹੈ ਤਾਂ ਕਰ ਲੇਹੁ॥ ਜੇਕ
ਛਤੁ ਸਾਡੇ ਜੀਅ ਹੈ ਸੋ ਕਹਹੁ॥ ਤਬ ਓਨੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀ
ਤੀ ਜੇਬਾਬਾ ਜੀ ਤੂੰ ਸੁਭ ਕਿਛੁ ਜਾਣ ਦਾ ਹੈ॥ ਅਸੀਂ ਕਿ
ਆਆਖਾਹੁ॥ ਤਬ ਗੁਰਬਾਬੇ ਆਖਿਆ ਬਚਾ ਜੇਕੁ
ਛਤੁ ਸਾਡੇ ਜੀਅ ਹੈ ਸੋ ਆਖਹੁ॥ ਤਬ ਓਨੀ ਬੇਨਤੀ
ਕੀਤੀ ਜੇਬਾਬਾ ਜੀ ਅਸੀਂ ਤੇਰੇ ਪੁਤ ਸੀ॥ ਅਸਾਨੂੰ
ਤੁਧੀ ਮਿਹਰਨ ਕੀਤੀ ਆ॥ ਵਡਿਆਈ ਤੁਧ ਲਹਿਣੇ
ਨੁਹਿਤੀ ਆ॥ ਜਿਉ ਤੁਸਾਡੀ ਰਜਾਇ॥ ਅਸਾਨੂੰ ਕੇ

ਆਚਾਰਾਹੈ। ਤਬਨਿਮਰਤਾਈ ਦੇਘਰਸਿਰੀਚੰਦ
ਤੇਲਖਮੀਦਾਸੁਬੇਲੇ। ਤਬਤਿਨਕੇਪ੍ਰਥਾਇਗੁਰੂ
ਬਾਬੇਨਾਨਕਜੀਬਾਂਦੀਬੇਲੀ॥ ॥ ਸੋਲੋਕ॥
ਲਖਨੇਕੀਆਚੰਗਿਆਈਅੰਲਖਪੁੰਨਾਪਰ
ਵਾਣ। ਲਖਤਪਉਪਰਤੀਰਥਾਂਸਹਜਜੇਗਬੇ
ਬਾਣ। ਲਖਸੁਰਤਦਸਿਰੰਗਮਰਣਮਹਿਛੁਦਰਿ
ਪਰੰਗ। ਲਖਸੁਰਤੀਲਖਗਿਆਨਧਿਆਨਪੁ
ਤ੍ਰੀਅਹਿਪਾਠਪੁਰੰਗ। ਜਿਨਕਰਤੇਕਾਰਣਕੀਆ
ਲਿਖਿਆਆਵਣਜਾਣ। ਨਾਨਕਮਤੀਮਿਥਿਆ

ਕਰਮਸਚਨੀਸਾਂਦਾ) ੧੬੧

१८१

ਤਬਗੁਰੁਬਾਬੇਨਨਕਜੀਕਾਹਿਆਜੇਬਚਾ
ਏਹੁਆਈਦੀਗਲਾਇਤੀਹੈ॥ਸੋਹਥਕਿਸੇਦੇ
ਨਦੀ॥ਅਤੇਸੇਵਾਸਿਆਣਭੀਹਥਿਨਹੀਆ
ਵਦੀ॥ਏਹਵਡਿਆਈਨਾਕੀਤੇਹਥਿਆਵੈਨਾ
ਸਹਜਿਸੁਭਾਇਨਜੇਗਮਾਰਗੁਕਮਾਏਹਥਆ
ਵੈ॥ਨਾਸੁਰਤਨਸੰਗਾਮੁਕੀਤੇਹਥਆਵੈਨਾ
ਰਣਮਹਿਰਿਗਾਅੰਨਧਿਆੰਨਕੀਤੇਹਥਆਵੈ॥
ਨਸਾਸੰਤਪੁਗਟਪੜੇਹਥਆਵੈ॥ਬਚਾਜੇਕਰ

ਤੇ ਪੁਰਖ ਇਹੁ ਰਚਨ ਰਚਿ ਅਹੈ ॥ ਜਿ ਮਨ ਮਰਨ
ਆਵਣ ਜਾਣ ਕਾ ॥ ਤਿਨ ਏਹੁ ਹੁਕਮ ਲਿਖਿ ਅ
ਹੈ ॥ ਵਡਿ ਆਈ ਕਾ ॥ ਏਹੁ ਹੋਰ ਸਕਿ ਸੇਵੇ ਹਥ ਨ
ਹੀ ॥ ਬਚਾ ਜਿ ਸੇਵੇ ਲੇਖ ਵਡਿ ਆਈ ਪੜੀ ਥੀ ਸਿ
ਸ ਬੰਦੁ ਲੈ ਗਇਆ ॥ ਤਬ ਫੇਰ ਲਖ ਮੀਦਾਸ
ਅਤੇ ਸਿਰੀਚੰਦ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਜੇ ਬਾਬਾ ਜੀ ਤੁ
ਧ ਏਵੇ ਭਾਣਾ ਜੇ ਸਬਦ ਵਡਿ ਆਈ ਲਹਿ ਦੇਨੁ
ਦਿਤੀ ॥ ਅਤੇ ਜੀ ਅਸੀ ਤੇਰੇ ਪੁੜਾ ਆਖੀ ਦੇਹਾ
ਜਾ ਅਸੀ ਅਜ ਜਹੇ ਇਫਿਰ ਹਿਰੇ ਅਤੇ ਰੋਈ

ਕਪੜਾਨਾਲਹਾਂਗੇਤਾਂਏਹੁਸਰਮਤੁਧਨੁਹੈ॥ ੧੯੨
ਅਸਾਰਾਕਿਆਚਾਰਾਹੈ॥ ਤਬਗੁਰਨਾਨਕ
ਜੀਦਇਅਕਰਿਬਚਨਬੋਲਿਆਜੇਬਚਾ
ਤਸਾਨੁਰੋਟੀਕਪੜਾਬਹੁਤਹੋਗਾ॥ ਤੇਫੇਰਲਖ
ਮੀਦਾਸੁਅਤੇਸਿਰੀਚੰਦਬੋਲੇਬੈਰਾਗਲਗੇ
ਕਰਦੇ॥ ਜੇਰੋਟੀਕਪੜਾਤਾਂਬਹੁਤਹੋਗਾਪਰ
ਅਸਾਨੁਮਨਸੀਅਕੋਈਨਾਹੀ॥ ਅਜੀਅਸਾ
ਡੇਕੇਵਸਿੰਹੇ॥ ਜਿਵਰਜਾਇ॥ ਤਬਗੁਰਬਾਬੇ
ਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਬਚਾਚਿੰਤਾਮਤਕਰਹੁ॥

ਗੁਰੂਪੀਰਾਂ ਦੇ ਕੁਤੇ ਮੰਨੀ ਦੇ ਰੋਣਾ ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਨਹੀਂ
ਨੀ ਅਹੁੰਗਾ ਬਚਾ ਤੁਸੀਂ ਭੀ ਮੰਨੀ ਅਹੁੰਗਾ ਤੁਹਾ
ਨੂੰ ਮੰਨੇ ਗਾ ਸੋ ਮੰਨੇ ਗਾ ਪਰ ਨਾ ਮਕੀ ਵਡੇ
ਆਈ ਸਬਦ ਅੰਗ ਦੁਆਸ ਹੋ ਤੁਸਾਂ ਨੂੰ ਰੋਣੀ
ਕਪੜਾ ਸੁਖੀ ਪਹੁੰਚੇ ਗਾ ਜਬ ਏਹੁ ਆਗਿਆ
ਗੁਰਬਾ ਬੇਨਾਨ ਕਜੀ ਕੀਤੀ ਤਾਲਖ ਮੀ ਦਾਸ
ਅਤੇ ਸਿਰੀ ਚੰਦ ਪੇਰੀ ਪਏ ਸਰਪਰ ਵਰ ਪੇਰੀ
ਪਇਆ ਜੇ ਕੋਈ ਸਿਖ ਸਿਰਗਤ ਸੀ ਸੋ ਸਭੇ ਪੇਰੀ
ਪਏ ਕਹਾਹਿ ਪੜਗਈ ਜਬ ਰੇਢ ਪਹਰ ਰਾਤ

ਆਇਰਹੀਤ ਬਹੁਰੁ ਬਾਬਾਨਨਕਜੀਧਿਆਨਕੇ ੧੬੩
ਬਿਖੇਰੋਇਗਾਇਆਲੋਕਾਨੁਹੁਕਮਕੀਤਾਜੇਸੁਰੁ
ਸਮਕੀਤਈਆਰਕਰਹਾਤਬਬਾਬਾਨਨਕ
ਨਿਰੰਕਾਰਕੇਧਿਆਨਮਹਿਹੁਆਤਬਸ਼ੀਠਕ
ਰਜੀਮੁਰਲੀਮੁਨੋਹਰਗਰਵਪੁਜਸਿਖਾਮੁਸੁ
ਦਰਪੀਤਾਬਰਧਾਰੇਰੁਗਤਵਛਲਪਤਤਪਾਵ
ਨਘਟਿਘਟਿਵਾਸੀਕਰਨਕਰਾਵਨਾਸਮਰਥ
ਪ੍ਰਭਜੀਗਰਵਆਇਦਰਸਨਦੀਆਸਚਖੰ
ਰਮਹਿਬਰਾਹਮਲਗਲਉਨਿਅਮੁਜੇਬਾਬਾ

ਨਕਜੀਬ ਭਗਤ ਹੈ॥ ਜਿਸਨੁ ਮਾਤਲੇ ਕਰਕ
ਰਜੀਆ ਪਲੇ ਫਗਏ ਹੈ॥ ਤਬ ਸਚੇ ਖੰਡ ਤੇ
ਠਾਕਰ ਜੀਆਏ ਸਾਬਤੇ ਤੀਸ ਕਰੋ ਵੀ
ਦੇਵਤੇ ਸੁਰਨਰ ਮਨਜਨ ਗਣ ਗੰਧਾਰੁ ਆਏ॥
ਪ੍ਰਹਿਲਾਦ ਜੀਆਏ॥ ਸੁਕਦੇਵ ਭਗਤ ਜੀਆਏ
ਭਭੀਛ ਨਜੀਆਏ॥ ਜਗਦੁਰਥ ਜੀਆਏ॥ ਅ
ਰਜਨ ਓਧੋ ਜੀਆਏ॥ ਅਕੂਰ ਭਗਤ ਜੀਆਏ॥
ਸ਼ੀਰਾਮਾਨੰਦ ਜੀਆਏ॥ ਸ਼ੀਰੋਗਰ ਖਨਾਥ ਜੀਆ
ਏ॥ ਸ਼ੀਕਬੀਰ ਜੀਆਏ॥ ਸ਼ੀਰਵਦਾਸ ਜੀਆਏ॥

ਸ੍ਰੀ ਤਿਲੋਚਨ ਜੀ ਆਏ ॥ ਸ੍ਰੀ ਸਪੀਨ ਜੀ ਆਏ ॥ ਸ੍ਰੀ ੧੬੪
ਸੇਵਕ ਜੀ ਆਏ ॥ ਸ੍ਰੀ ਪੀਪਾ ਜੀ ਆਏ ॥ ਸ੍ਰੀ ਬੇਟੀ
ਜੀ ਆਏ ॥ ਇਹ ਸਭੇ ਭਗਤ ਆਏ ॥ ਮਹਾਂ ਦੇਉ ਸ੍ਰੀ
ਬ੍ਰਹਮਾ ਜੀ ਆਏ ॥ ਸਨਕਾਦਿਕ ਆਏ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾਦ
ਕ ਆਏ ॥ ਰਖੀਸਰ ਆਏ ॥ ਚੰਦ ਸੂਰਜ ਪਉਣ ਪਾ
ਣੀ ਆਏ ॥ ਬੈਸੰਤ ਸੂਰਤ ਮੰਨ ਆਇਆ ॥ ਵਜੰਤ
ਵਾਜਦਿ ਆਸਾਥਾ ॥ ਕੁਦਰਤ ਕੇਸੁ ਖਾਸੁ ਨ ਚਲਾ
ਵਨੇਹਾਰਾ ॥ ਗੁਰਬਾਬਾਨ ਨਕਜੀ ਕੇ ਚੜਨੇ ਕੋਟੀ
ਏਸ ਚਖੰਡ ਤੇ ਏਕ ਆਏ ॥ ਤੁਥ ਗੁਰਬਾਬੇ ਨਨਕ

ਜੀਕਾਧਿਅੰਨਖੁਲਗਇਆਤਬਉਤੁਨਨ
ਕਜੀਤਿਤਉਤਪ੍ਰਣਾਮਕਰਤਾਕਰਤਾਮਾਰੇਆ
ਇਆਸੀਠਕਰਜੀਕੀਚਰਨੀਲਗਾਜੇਬ
ਲਹਾਰਜਾਉਮੇਅਧਮਪਾਪੀਕਉਕ੍ਰਿਪਾਕਰੀ
ਪੀਨਠਕਰਜੀਤਬਸੀਠਕਰਜੀਦਿਆਲਰੁ
ਏਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਕਰਿਕਰਿਕਹਿਅਜੇਮੇਤੇਰਾਪ
ਬਬਖਸਿਮਾਰੈਮਾਰੇਪੀਛੈਜੇਤੇਰਨਾਮਲਏ
ਗਾਸੇਖੁਕਤਿਹੋਇਗਾਤਬਸੀਠਕਰਜੀਕੀ
ਮਾਰਿਅਸਾਬਸਿਮਤ੧੫੯ਅਸੁਸੁਦੀ

ਦਸਾਮੀਕੇਦਿਨਮਹਾਂਅੰਮ੍ਰਿਤਵੇਲੇਪਹਰਗਤਿਰਹਿ ੧੨੫
ਦੀਪ੍ਰਮੇਸਰਜੀਕੇਕੀਰਤਨਵਿਚਅਨੰਦਪੁਨਨਾਲ
ਸੀਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪ੍ਰਮੇਸਰਜੀਕੇਚਰਨਾਸਾਥਸਮਾ
ਣਾਸੀਗੁਰੁਬਾਬਨਨਕਜੀ॥ ਤਬਗੁਰੁਬਾਬੋਉਪ
ਰਕਹਾਇਪੜਗਈ॥ ਜਿਤਨੇਮਹਾਜਨਲੋਕਰੋ
ਬਿੰਦਲੋਕਸੇਵਕਥੇਸੇਲਾਰੇ॥ ਸੀਸਾਰਕੇਕਰਮਧਰ
ਮਕਰਦੇਜਬਗੁਰੁਨਨਕਚਿਖਾਉਪਰਉਠਾਇਰਾ
ਖਿਆਤਬਗੁਰੁਬਾਬੋਨਨਕਜੀਕੇਮੁਰੀਦਪਰ
ਲੋਕਸੇ॥ ਤਿਨਹੁਗਲਚਲਾਈ॥ ਜੇਦੁਕਾਮ
ਸੀਭੀਦੀਦਾਰਦੇਖਹਿ॥ ਤਬਮਹਾਜਨਲੋਕਹੁਕ

ਹਿਆਜੇਖਾਂਨਜੀਹੁਟਤੁਮਾਰਾਸਮਾਮਾਫੁਟੇ
ਕਾਨਹੀ। ਤਬਉਨਹੁਕਹਿਆਜੇਬਾਬਨਨਕਹਮ
ਰਾਪੀਰਹੈਹਮਟਲਹਿਗਨਹੀਬਾਬੇਜੀਕਾਦੀਦਾ
ਰਹਮਦੇਖਹਿਗੇ। ਤਬਮਹਾਂਜਨਲੋਕਹੁਕਹਿਆ
ਜੇਅਜੁਦੀਦਾਰਦੇਖਟੇਕਾਸਮਾਨਹੀਤੁਮਹਟਹਾ
ਤਬਉਹੁਪਠਾਂਟਸਿਦਤਉਪਰਮਾਇਗਏਕਹਟੇ
ਲਾਗੇਜੇਬਾਬਨਨਕਹਮਾਰਾਪੀਰਹੈਪੀਰਾਂਕਾਗੁ
ਪੈਸੇਹਮਕਰਹਿਗੇ। ਹਮਬਾਬੇਕਉਰੇਗਮਜਲਪ
ਹੁਚਾਹਿਗੇ। ਤਬਮਹਾਂਜਨਲੋਕੋਕੋਨੇਬਾਬੇਕੋਚੈਹ

ਗਿਰਦੇ ਕਪੜਾ ਤਾਇਆ ਤੁਰਕਾ ਵਾਸਤੇ ਜੇ ਦੇ ੧੬੬

ਖਹਿਨਾਹੀ ਤਬ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਸਰੀਰ ਅ

ਲੇ ਪਹਿਰੇ ਗਇਆ ਤਬ ਜੇ ਨਿਕਟ ਸੇਵਕ ਬੇਤਿਨ

ਹੁਕਮਿ ਆਜੇ ਤਸੀ ਕਿ ਸਵਾਸਤੇ ਸੁਗਤ ਤੇ

ਬਾਬਾ ਜੀ ਤਿਸ ਟਵੇਹੀ ਗਾਏ। ਇਹ ਤੇ ਹੋਨਾਹੀ

ਜਬ ਜਾਇ ਦੇ ਖਹਿਤੇ ਚਿਖਾ ਉਪਰ ਕਿਛੁ ਨ ਹੀ ਦੇਹ

ਥਕਾਵਾ ਸੁਗਤ ਚਕਰ ਗਇਆ।

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸਤਿਗੁਰਦੇਵਗੁਰਦੇਵਗੁਰਦੇਵਗੁਰਦੇਵ॥

॥ ਨਮਸਕਾਰਿਗੁਰਦੇਵਕਉਸਤਿਨਾਮਜਿਨ
ਮੰਤ੍ਰਸੁਣਾਇਆ॥ ਭਉਜਲਾਵਿਚਹੁਕਢਕੈਮੁਕ
ਤਿਪਦਗੁਥਮਾਹਿਸਮਾਇਆ॥ ਜਨਮਮਰਨਭਉਕ
ਇਆਸੀਸਾਰਗਵਿਜੇਗਾਮਿਟਾਇਆ॥

ਮਾਲਾ

੨੨

੬ ਰਬੀਅ ਮੁਮਤ

ਰਬੀਅ

ਮੇਦਾਰ ਧਰਮ
ਮਨ ਪੁਤ

ਮੇਦਾਰ ਧਰਮ
ਮਨ ਪੁਤ

॥ ਸੀਸਾਇਹੁ ਸੀਸਾਰਹੈ ਜਨਮ ਮਰਨ ਵਿਚ ਦੁਖ ਸ ੧੬੭
ਬਾਇਆ ॥ ਜਮ ਰੂੜ ਸਿਰੋ ਨਉ ਤਰੈ ਸਾਕਤ ਦੁਰ
ਜਨ ਜਨ ਮੁਗਵਾਇਆ ॥ ਚਰਨ ਗਹੇ ਗਰਦੇਵ
ਕੇ ਸਤਿ ਸਬਦ ਦੇ ਮੁਕਤਿ ਕਰਾਇਆ ॥ ਭਾਇਓਗ
ਤਗੁਰ ਪੁਰਖ ਕਰਨਾ ਮਦਾਨੁ ਇਸਨਾਨ ਦ੍ਰਿੜਾਇ
ਆ ॥ ਜੇਹਾ ਬੀਜੈ ਤੇਹਾ ਫਲ ਪਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਪ੍ਰਿਥ
ਮੇ ਸਾਸਿਨ ਮਾਸ ਸਨਿ ਅੰਧ ਪ੍ਰੀਧ ਕਛ ਖਬਰਨ
ਪਾਈ ॥ ਰਕਤ ਬਿਦਰੀ ਦੇ ਹਿਰਚ ਪੰਚਤਤ ਕੀਜ
ੜਤ ਜੜਾਈ ॥ ਪਉਟ ਪਾਂਟੀ ਬੈਸੀ ਤਰੇ ਚਉਥੀਧ

ਰਤੀ ਸੰਗਮਿ ਲਾਈ ॥ ਪੰਚਮੁ ਵਿਚ ਮਕਾਸ ਕਰਿ
ਕਰਤਾ ਛੁਠਾ ਮਾਦਿ ਸਟਸਮਾਈ ॥ ਪੰਚਤਤਪੀ
ਚੀ ਸਗੁਨ ਸਤ ਮਿਤੀ ਮਲ ਦੇਹਿ ਬਣਾਈ ॥ ਖਾਣੀ
ਬਾਣੀ ਚਲਿਤ ਕਰਾ ਮਾਵਾਗਉਣ ਚਰਿਤ ਦਿਖ
ਈ ॥ ਚਉਰਾ ਸੀਹਲ ਖੋਜੇ ਨਿਉ ਪਾਈ ॥ ੨ ॥ ਚਉ
ਰਾ ਸੀਹਲ ਖੋਜੇ ਨ ਵਿਚਉਤ ਮਜਨ ਮੁਸੁ ਮਾਂਣਸ
ਦੇਹੀ ॥ ਅਖੀ ਦੇਖਣ ਕਰਾਨਿ ਸੁਣਿ ਮੁਖ ਸੁਭਉ
ਲਵ ਬਚਨ ਸਨੇਹੀ ॥ ਹਥੀ ਕਾਰ ਕਮਾਂ ਵਣੀ ਪੈਰੀ
ਚਲ ਸਤ ਸੰਗਮਿ ਲੇਹੀ ॥ ਕਿਰਤ ਵਿਰਤ ਕਰਿ

ਧਰਮਦੀਖਦਖਵਾਲਦਕਾਰਿਕਰੇਹੀ॥ਗੁਰਮੁ ੧੬੮
ਖਜਨਮਸਕਾਰਥਾਗੁਰਬਾਣੀਪਵਿਸਮਝਸੁਦੇ
ਹੀ॥ਗੁਰਭਾਈਸੰਤੁਸਟਕਰਚਰਦਾਂਮਤਲੇਮੁ
ਖਪਿਵੇਹੀ॥ਪੈਰੀਪਵਣਨਛੋਡੀਐਕਲੀਕਾਲ
ਗਹਿਰਾਸਿਕਰੇਹੀ॥ਅਪਿਤਰੇਗੁਰਸਿਖਤਰੇਹੀ
॥੩॥ਓਅੰਕਾਰਅਕਾਰਕਰਏਕਕਵਾਓਪਸਾਓ
ਪਸਾਗਾਪੰਚਤਤਪਰਵਾਂਦਕਰਪਟਿਪਟਿ
ਅੰਦਰਿਤ੍ਰਿਭਵਦਸਾਗਾ॥ਕਾਦਰਕਿਨੈਨਲ
ਖਿਅਕੁਦਰਤਿਸਾਨੁਕੀਅਅਵਤਾਰਾ॥ਇਕ

ਦੁਕਦਰਤਲਖਕਰਲਖਬਿਅੰਤਮਸੀਖਅ
ਪਰਾਮਰੇਮਰੇਮਵਿਚਰਖਿਓਨਕਰਬ੍ਰਹਮੰਡ
ਕੋਰੇਵਸੁਆਰਾਇਕਸਿਕਸਬ੍ਰਹਮੰਡਵਿਚਿ
ਦਸਿਦਸਿਕਰਿਅਵਤਾਰਉਤਾਰਾਕੇਤੇਵੇਦ
ਬਿਆਸਕਰਿਕਈਕਤੇਬਮਹਿਮਦਆਰਾਕੁ
ਦਰਤਿਇਕਏਤਾਪਸਾਰਾ॥੪॥ਚਾਰਜੁਗਕ
ਰਥਾਪਨਾਸਤਜੁਗਤ੍ਰੇਤ੍ਰਾਦੁਆਪਰਸਾਜੇਚਉ
ਥਾਕਲਜੁਗਥਾਪਿਆਚਾਰਵਰਨਚਾਰੇਕੇਰਾ
ਜੇਅਬ੍ਰਹਮਾਟਛਤ੍ਰੀਵੇਸੁਸੁਤ੍ਰਜੁਗਜੁਗਏਕੇਵ

ਰਨ ਬਿਰਾਜੇ॥ ਸਤਿ ਜੁਗ ਹਿ ਸਾ ਅਉਤਾਰ ਧਰਿ ੧੬੬
ਸੋਹਿ ਬ੍ਰਹਮਨ ਦੁਜਾ ਪਾਜੇ॥ ਏਕੋ ਬ੍ਰਹਮ ਵਖਾ
ਣੀ ਅਮੋਹ ਮਾਇਆ ਤੇ ਬੇਅਹੁਤਾ ਜੇ॥ ਕਰਨਿ ਤ
ਪਸਿਅਾ ਬਨ ਬਿਖੇਵੁ ਖਤ ਗੁਜਾਰਨ ਪਿਨੀ ਸਾ
ਗੇ॥ ਲਖ ਵਰਿ ਆਦੀ ਆਰਜਾ ਕੇ ਠੇਕੇ ਟਨ ਮੰ
ਦਰ ਸਾਜੇ॥ ਇਕ ਬਿਨ ਸੇ ਇਕ ਅਸ ਬਿਰਗਾਜੇ॥
ਕੇਤੇ ਛੜੀ ਰੁਪ ਧਰ ਸੁਰਜ ਬੀਸੀ ਵਰ ਅਉਤਾਰ
ਨਉ ਹਿ ਸੇ ਗਈ ਆਰਜਾ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਅਹੰਕਾ
ਰ ਪਸਾਰਾ॥ ਦੁਆ ਪਰਜਾ ਦਵਦੈ ਸਕਰ ਜੁਗਿ ਜੁ

ਗਿਆਉਧਪਟੇਆਚਾਰਾ। ਰਿਗਿਬੇਦਮਹਿਬ੍ਰ
ਹਮਕ੍ਰਿਤਪੁਰਬਮੁਖਸੁਭਕਰਮਬਿਚਾਰਾ। ਖੜੀ
ਥਾਪੇਭੁਭਰਬੇਦਦਖਣਮੁਖਿਬਹੁਦਨਦਤਾਰਾ।
ਵੈਸੋਥਾਪਿਮਸਿਮਾਮਵੇਦਪਛਮਮੁਖਕਰਿ
ਜੀਉਨਿਵਾਰਾ। ਰਿਗਲੀਠੀਬਰਜੁਜਰਪੀਤ
ਸ੍ਵੇਤਿਬਰਕਰਸਿਯਾਂਮੁਸੁਧਾਰਾ। ਤਿਹੁਜਗੀਤੋ
ਧਰਮੁਉਚਾਰਾ। ੬। ਕਲਭੁਗਚਓਥਾਥਾਪਿ
ਮਾਸੁਦੁਬਿਰਤਿਜਗਮਹਿਵਰਤਾਈ। ਕਰਮ
ਸੁਰਿਗਭੁਜਰਸਿਯਾਂਮੁਕੇਕਰੇਜਗਤਰਿਦਿਬਹੁ

ਸੁਕਚਾਹੀ॥ ਮਾਇਆ ਮੇਹੀ ਮੇਦਨੀ ਕਾਲਿਕ ੨੦੦
ਲਿਵਾਲੀ ਸੁਰੁਰੁ ਮਾਈ॥ ਉਠੀ ਗਿਲਾਨੁ ਜਗ
੩ ਵਿਚਹੁ ਉਮੈ ਮਦਿ ਰਿਜਲੈ ਲੁਕਾਈ॥ ਕੋਇ ਨ
ਕਿਸੈ ਪੁਜਦਾ ਉਚਨੀ ਚ ਸੁਰੁਗਤ ਬਿਸਰਾਈ॥
ਭੁਏ ਬਿਅਦਲੀ ਪਾਤਸਾਹ ਕਲਕਾਤੀ ਉਮਰਾਇ
ਕਸਾਈ॥ ਰਹਿ ਆਤ ਪਾਵ ਸਤਿਹੁ ਜੁਗੀ ਚ ਉਥੇ
ਚੁਗ ਜੇਦੇ ਹਿਉ ਪਾਈ॥ ਕਰਮ ਕ੍ਰਿਸਟ ਸੁਰੁਰੁ
ਲੁਕਾਈ॥ ੧॥ ਚਹੁ ਬੇਦਾ ਕੇ ਧਰਮ ਮਥ ਖਟਸਾਸ
੩ ਮਥ ਰਿਖ ਸੁਣਾਵੈ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਿਕਸ ਨ ਕਾਇਕਾ

ਜਿਉਤਿਹਿਕਹਾਤਿਵੇਜਗਾਵੈ॥ਗਾਵਨਪ
੨ਨਿਬਿਚਾਰਿਬਹੁਕੋਟਿਮਧੀਵਿਰਲਾਗਾਤਿਪ
ਵੈ॥ਇਹਿਅਚਰਜਮਨਅਵਦੀਪ੨ਤਰ
ਣਤਿਕਛੁਭੇਦਨਅਵੈ॥ਜੁਗੁਜੁਗਇਕੋਵਰ
ਨਹੈਕਲਜੁਗਕਿਉਬਹੁਤੇਦਿਖਲਾਵੈ॥ਜੀਵੈ
ਵੇਗਾਤ੍ਰਿਹੁਜੁਗੀਕਥਪ੨ਰਹੈਭਰਮਨਹਿਜਾ
ਵੈ॥ਜਿਉਕਰਕਾਥਿਅਚਾਰਬੇਦਖਟਸਾਸਤ੍ਰ
ਸੰਗਸਾਖਸੁਣਾਵੈ॥ਅਧੋਅਪਣੇਮਤਿਸੁਭ
ਗਾਵੈ॥੨॥ਗੋਤਮਤਪੋਬਿਚਾਰਕੋਰਿਗਿਵੇ

ਦਕੀਕਥਾਸੁਣਾਈ॥ ਨਿਅਾਇਸਾਸਤ੍ਰਕੋਮਥਿ
ਕਰਿਸੁਭਾਬਿਧਕਰਤੇਹ॥ ਬਿਜਲਾਈ॥ ਸੁਭਾਕਿਛ
ਕਰਤੇਵਸਿਹੈ॥ ਹੋਰਿਬਾਤਿਵਿਚਚਲੈਨਕਾਈ॥ ਦੁ
ਹੀਸਿਰੀਕਰਤਾਰਹੈ॥ ਅਪੁਨਿਅਗਕਰਿਦਿਖ
ਲਾਈ॥ ਕਰਤਾਕਿਨੇਨਦੇਖਿ॥ ਅਕੁਦਰਤਿਦੇਖਿ
ਕੁਰਮੁਭੁਲਾਈ॥ ਸੇਹੀਬ੍ਰਹਮਛਪਾਇਕੈਪੜਦਾ
ਕੁਰਮਕਰਤਾਰਸੁਣਾਈ॥ ਰਿਗੁਕਹੈਸਾਦਿਗੁਰ
ਮੁਖਹੁਆਪੇ॥ ਅਪਨਦੁਜੀਰਾਈ॥ ਸਤਿਗੁਰਬਿ
ਨਨਸੇਈਪਾਈ॥ ੴ॥ ਫਿਰਿਜੈਮਨਰਿਖਬੋਲਿਅ

ਜਜਰਵੇਦਮਥਕਥਾਸੁਣਾਵੈ। ਕਰਮਾਉਪਰਨਿ
 ਬੜੇਦੇਹੀਮਧੁਕਰੇਸੋਪਾਵੈ। ਥਾਪਸਕਰਮਸੰਸਾਰ
 ਵਿਚਕਰਮਵਸੁਕਰਮਾਵੈਜਾਵੈ। ਸਹਿਸਾਮਨੁ
 ਨਚੁਕਈਕਰਮਾਮੰਦਰਭਰਮਭੁਲਾਵੈ। ਕਰਮਵ
 ਰਤਣਜਗਤਕੀਇਕੋਮਾਇਆਬ੍ਰਹਮਕਹਾਵੈ।
 ਸਤਿਗੁਰਬਿਨਾਨਸਹਸਾਜਾਵੈ। ੧੦। ਸਿਆਮਵੇ
 ਦਕਉਸੋਪਕਰਮਥਵੇਦੰਤਬਿਮਾਸਸੁਣਾਇਆ
 ਕਥਨੀਬਦਨੀਬਾਹਰਾਮਾਪੇਅਪਣਾਬ੍ਰਹਮਜਦਾ
 ਇਸਾ। ਨਦਰੀਕਿਸੈਨਾਮਾਵਈਹਉਮੈਅੰਦਰਿ
 ਲੋ

ਰੁਰਮੁਕੁਲਾਇਆਮਾਪੁਪੁਜਾਏਜਗਤਵਿਚਿਰੁ ੨੦੨
ਉਭਗਤਿਦਾਮਰਮੁਨਪਾਇਆਤਿਪਤਿਨਆ
ਵੀਵੇਦਮਥਮਗਨੀਅੰਦਰਿਤਪਤਿਤਪਾਇ
ਮਾਮਾਇਆਰੰਡਨਉਤਰੇਜਮਰੰਡੇਬਹੁਦਖ
ਰੁਮਾਇਆਨਾਰਦਮੁਨਉਪਦੇਸਿਅਮਥਰਾ
ਗਵਤਗੁਨਗੀਤਕਰਾਇਆਬਿਨਸਰਨੀਨ
ਹਿਕੋਇਤਰਾਇਆ ੧੧ ਗਦੁਆਪਰਜੁਗਾਈ
ਤਤਰੁਏਕਲਜੁਗਕੈਸਿਰਫੁ੩ਫਿਗਾਈ ੧੨
ਅਥਰਬਣਥਾਪਿਅਉਤਰਮੁਪਗਰਮੁਖਿ

ਗੁਰਮੁਖਿ ਗੁਨ ਗਾਈ॥ ਕਲਪ ਰਿਖੀ ਸੁਰ ਸਾਂਖ
ਮਥ ਮਥ ਰਬਨ ਵੇਦ ਕੀ ਰਿਚਾ ਸੁਣਾਈ॥ ਗਿਆ
ਨ ਮਹਾਂ ਰਸੁ ਪੀਅ ਕੈ ਸਿਮਰੇ ਨਿਤ ਚਿਤ ਮਨਿਆ
ਈ॥ ਗਿਆਨ ਬਿਨ ਨ ਹਿਯਾਈ ਅੰਜੋ ਕੋਈ ਕੋਰਿ
ਜਤਨ ਕਰਧਾਈ॥ ਕਰਮ ਜੋ ਗੁਣੇ ਹੀ ਕਰੇ ਸੋ ਅ
ਨੰਤ ਬਿਨ ਦਿਕੇ ਨ ਗਾਈ॥ ਗਿਆਨ ਮੰਤ੍ਰੇ ਸੁਖ ਉਪ
ਜੋ ਜਨ ਮਰਨ ਕਾ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਿਆ
ਨੀ ਸਹਜ ਸਮਾਈ॥ ੧੨॥ ਬੇਦ ਮਥ ਰਬਨ ਮਥ
ਨ ਕਰ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਾਸੇ ਖਖ ਗੁਨ ਗਾਵੈ॥ ਜੇ ਹਾਬੀ

ਜੈ ਲੁਟੈ ਸੋ ਸਮੇ ਬਿਨਾ ਫਲ ਹਥ ਨ ਆਵੈ ॥ ਹੁਕ ੨੦੩
ਮੇ ਮੰਦਿ ਰਿਸ ਕੁਕੇ ਮੰਨੇ ਹੁਕ ਮੇ ਸਹਜ ਸਮਾਵੈ
ਆਪੇ ਕਛੂ ਨ ਹੋਵਈ ਬੁਰਾ ਭੁਲਾਨ ਹਿ ਮੰਨ ਵਸ
ਵੈ ॥ ਜੇ ਸਾ ਕਰੈ ਤੇ ਸਾਲ ਹੋ ਰਿਖ ਕਨਾ ਟਿਕ ਭਾਖ
ਸੁਣਾਵੈ ॥ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਕਾਮਨਿ ਆਉ ਸੁਣਿ ਇਕ
ਫੇਰੇ ਸਭ ਜਗਤ ਮਰਾਵੈ ॥ ਤੇ ਤੇ ਨਗਰੀ ਪੀੜੀ
ਮੈ ਦੁਆ ਪੁਰਵੇ ਸੁਕੁ ਵੇ ਸੁਕੁ ਹਾਵੈ ॥ ਕਲ ਨੁਗ
ਜੇ ਫੇਰੇ ਸੋ ਪਾਵੈ ॥ ੧੩ ॥ ਸੇਖਨਾ ਗੁਪਤਿ ਨ ਲ
ਖਾਥਿ ਆਗੁਰ ਮਖਿਸਾ ਸਤੁ ਨ ਗੁਸੁਣਾਈ ॥ ਵੇ

ਦਮੰਬਰਬਨਬੋਲਿਅਜੇਗੁਬਿਨਨਹਿਭਰ
 ਮੁਚੁਕਾਈ॥ਜਿਉਕਰਮੇਲੀਅਰਸੀਸਿਕਲ
 ਬਿਨਨਹਿਮੁਖਦਿਖਾਈ॥ਜੇਗੁਪਦਾਰਥਨਿਰਮ
 ਲਾਅਨਹਦਧੁਨਿਅੰਦਰਿਲਿਵਲਾਈ॥ਅਸ
 ਟਦਸਾਸਿਧਨਉਨਿਧੀਗੁਰਮੁਖਿਜੇਗੀਚਰਨਲ
 ਗਾਈ॥ਤਿਹੁਜੁਗਾਂਕੀਬਾਸਨਾਕਲਜੁਗੁਪਤਿ
 ਜਲਪਾਈ॥ਹਬੋਹਬੀਪਾਈਅੰਭੁਗਤਜੇਗਕੀ
 ਪੁਰਕਮਾਈ॥ਨਾਅਦੰਨਇਸਨਨਭੁਰਾਈ॥੧
 ੪॥ਜੁਗਜੁਗਮੇਰਸਰੀਰਕਾਬਾਸਨਾਬਪਾਆ

ਵੇਜਾਵੈ॥ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਰਵਣਾਈ॥ ਐਰਿ ਅੰਨੀ ੨੦੪
ਰੇਇ ਮਰਮ ਕਉ ਪਾਵੈ॥ ਸਤਿ ਜੁਗੁ ਦੂਜਾ ਭਰਮ
ਕਰ ਤੇਤੇ ਵਿਚੋ ਜੇ ਨੀ ਫਿਰਾਵੈ॥ ਤੇਤੇ ਕਰਮ
ਬਾਧੇਤੇ ਦੁਆ ਪਰ ਫਿਰ ਅਵਤਾਰ ਕਹਾਵੈ॥ ਦ
ਆਪਰਮ ਮਤਾ ਅਹੁੰ ਕਰਹੁ ਉਮੈ ਅੰਦਰ ਗਰਭੁ
ਗਲਾਵੈ॥ ਤਿਹੁ ਜਗਾ ਕੇ ਕਰਮ ਕਰ ਜਨਮ ਮਰ
ਨ ਸੀਸਾਨ ਚਕਾਵੈ॥ ਫਿਰ ਕਲ ਜੁਗ ਅੰਦਰ ਦੇਹਿ
ਧਰ ਕਰਮ ਅੰਦਰਿ ਫੇਰਵ ਸਾਵੈ॥ ਅਉ ਸਰਚਕੁ
ਹਥਿ ਨ ਮਾਵੈ॥ ੧੫॥ ਕਲ ਜੁਗ ਕੀ ਖੁਦਿ ਸਾਧਨ

ਕਰਮੁ ਕਿਰਤ ਕੀ ਚਲੇ ਨ ਕਾਈ॥ ਬਿਨਾ ਕੁਜ ਨ ਭ
ਗਵੰਨ ਕੇ ਭਾਉ ਭਗਤਿ ਬਿਨੁ ਠਉ ਤਿਨ ਕਾਈ॥ ਲ
ਹੇ ਕਮਾਵਾਏ ਤਨੁ ਗਪਿ ਛਲੀ ਜੁਗੀ ਕਰੀ ਕਮਾ
ਈ॥ ਪਾਇਆ ਮਾਵਾ ਸਦੇ ਹੋ ਕੇ ਏਥੇ ਚਕਿਅ ਠਉ ਤ
ਨ ਠਾਈ॥ ਕਲਜੁਗ ਕੇ ਉਪਕਾਰ ਸੁਣ ਜੈ ਸੇ ਬੇਦ
ਅਸਰ ਬਣ ਗਾਈ॥ ਕੁਭਾਉ ਭਗਤ ਪੁਰਵੰਨ ਹੋ ਜਗ
ਹੇ ਮਿਗੁਰ ਪੁਰਬ ਕਰਾਈ॥ ਕਿਰਕੇ ਨੀਚੁ ਸਦਾ ਵਟਾ
ਤਾਂ ਪ੍ਰਭੁ ਲੇਖੇ ਅੰਦਰਿ ਪਾਈ॥ ਕਲਿ ਜੁਗ ਨਾਵੇ ਕੀ
ਵਡਿਅਾਈ॥ ੧੬॥ ਜੁਗ ਗਰਦੀ ਜਬ ਹੋਵੇ ਹੋਊ ਲ

ਟੇਜੁਗਕਿਆਹੋਇਵਰਤਾਰਾ।ਉਠੇਗਿਲਾਂਨ ੨੦੫
ਜਗੌੜਵਿਚਵਰਤੇਪਾਪਕ੍ਰਿਸੁਸੰਸਾਰਾ।ਵਰ
ਨਾਵਰਨਨਭਾਂਵਨੀਖਹਿ।ਖਹਿਜਲਨਬਾਂਸਅੰ
ਗਿਆਰਾ।ਨਿਦਿਅਚਲੇਵੇਦਕੀਸਮਝਨ
ਨਹਿਅਗਿਆਨਗੁਬਾਰਾ।ਬੇਦਗਿਰਿਬਗੁਰ
ਹੋਇਹੈਜਿਸਲਗਿਭਵਜਲਪਾਰਊਤਾਰਾ।ਸ
ਤਿਗੁਰਬਾਝਨਬੁਝੀਐ।ਜਿਚਰਧਰੇਨਪ੍ਰਭੁਅਵ
ਤਾਰਾ।ਗੁਰਪੁਰਖੇਸਰਏਕਹੈਸਚਾਸਾਹੁਜਗਤਵ
ਣਜਾਰਾ।ਚੜ੍ਹੇਸੁਰਮਿਟਜਾਇਅੰਧਾਰਾ॥੧੭॥

ਕਲਜਗੋਬੋਧਾਅਉਤਾਰਹੋਬੋਧਾਅਬੋਧਨ
ਵਿਸਟੀਆਵੈਕੋਇਨਕਿਸੈਵਰਜਈਸੋਈ
ਕਰੋਜੋਈਮਨਭਾਵੈਕਿਸੇਪੁਜਾਈਸਿਲਾਸੁੰਨ
ਕੋਈਗੋਗੀਮੜੀਪੁਜਾਵੈਤੰਤਮੰਕੁਪਾਖੰਡਕ
ਰਕਲਹਿਕੋਧਬਹੁਵਾਇਵਧਾਵੈਆਪੋਧਾਪੀ
ਹੋਇਕੋਕਿਅਾਰੇਨਿਅਾਰੇਧਰਮਚਲਾਵੈਕੋਈ
ਪੂਜੇਚੰਦਸੂਰਕੋਈਧਰਤਅਕਾਸਮਨਾਵੈ॥
ਪਉਣਪਾਵੈਬੈਸੀਤਰੇਧਰਮਰਜਕੋਈਕਿਪੁ
ਤਾਵੈਫੋਕਟਧਰਮੀਕੁਰਮੁਕੁਲਾਵੈ॥੧੮॥

ਕੁਈਗਿਲਾਨਜਗਤਵਿਚਚਾਰਵਰਨਮਾਸੁਮ
 ਉਪਾਏ। ਦਸਨਾਮੁਸੰਨਿਆਸੀਆਜੇਗੀਬਾਰ
 ਹਿਪੀਥਚਲਾਏ। ਜੰਗਮਾਮਤੇਸਰੋਵਰੇਦਗੇਰਿ
 ਗਬਰਵਾਦੁਕਰਾਏ। ਬ੍ਰਾਹਮਣਬਹੁਪ੍ਰਕਾਰਕੇਸ
 ਸੜਵੇਦਪੁਰਾਂਦਲੜਾਏ। ਖਟਦਰਸਨਬਹੁਵੇਰ
 ਕਰਨਾਲਛੁਤੀਸਪਾਖੰਡਰਲਾਏ। ਤਿਤਮੀਤਰਸਾ
 ਇਨਾਕਰਾਮਾਤਕਾਲਖਲਪਟਾਏ। ਕਿਲਕੁਰ
 ਅੰਦਰਿਭਰਮੁਭਲਾਏ॥ ੧੯॥ ਬਹੁਵਾਟੀਜਗ
 ਚਾਲਿਆਤਬਹੀਕੁਏਮਹੀਮਦਯਾਗਾਂਕਉਅ

੨੦੬
 ਦਸਨਾਮੁਸੰਨਿਆਸੀਆਜੇਗੀਬਾਰ
 ਹਿਪੀਥਚਲਾਏ। ਜੰਗਮਾਮਤੇਸਰੋਵਰੇਦਗੇਰਿ
 ਗਬਰਵਾਦੁਕਰਾਏ। ਬ੍ਰਾਹਮਣਬਹੁਪ੍ਰਕਾਰਕੇਸ
 ਸੜਵੇਦਪੁਰਾਂਦਲੜਾਏ। ਖਟਦਰਸਨਬਹੁਵੇਰ
 ਕਰਨਾਲਛੁਤੀਸਪਾਖੰਡਰਲਾਏ। ਤਿਤਮੀਤਰਸਾ
 ਇਨਾਕਰਾਮਾਤਕਾਲਖਲਪਟਾਏ। ਕਿਲਕੁਰ
 ਅੰਦਰਿਭਰਮੁਭਲਾਏ॥ ੧੯॥ ਬਹੁਵਾਟੀਜਗ
 ਚਾਲਿਆਤਬਹੀਕੁਏਮਹੀਮਦਯਾਗਾਂਕਉਅ

ਬਹੱਤ੍ਰਸੰਗਕਰਬਹੁਬਿਧਵੈਰਵਿਰੋਧਪਸਾਰਾ॥
ਰੋਜੋਈਦਨਿਆਜਕਰਕਰਮੀਬੰਦਕੀਆਸੀਸ
ਰਾ॥ਪੀਰਪੇਕੋਬਰਅਉਲੀਏਗਉਸਕੁਤਬੁਬ
ਹੁਕੇਖਸਵਾਰਾ॥ਠਕਰਦੁਆਰੇਢਾਹਿਕੈਤਿਹਿ
ਠਉਰੀਮਸੀਤਉਸਾਰਾ॥ਮਾਰਨਗਉਗਰੀਬਨੁਧ
ਰਤੀਉਪਰਪਾਪੁਬਿਸਥਾਰਾ॥ਕਾਫਰਮੁਲਹਿਦਿ
ਇਰਮੁਨੀਰੁਮੀਜੀਰੀਦੁਸਮਣਦਾਰਾ॥ਪਾਪੇਦਾਵਰ
ਤਿਅਵਕਤਗਾ॥੨੦॥ਚਾਰਿਵਰਨਚਾਰਿਮਜਹ
ਬਾਜਗਵਿਚਹਿੰਦੁਮੁਸਣਮਾਣੇ॥ਖੁਦੀਬਖੀਲਤ

ਕੀ ਬਰੀਖਿ ਚੇਤਾਂ ਟਕਰੇ ਨਿਧਿ ਫਾਵੇ ॥ ਗਿਗੁ ਬਰਾਰ ੨੦
ਸਹਿੰਦੁ ਅਮਕਾ ਕਾ ਬਾਮੁ ਸਲਾਮਾਵੈ ॥ ਸਿੰਨਤਮੁ ਸ
ਲਮਾਂ ਟਵੀ ਤਿਲਕ ਝੰਦੁ ਹਿੰਦੁ ਲੋਭਾਵੈ ॥ ਰਾਮ ਰਹੀ
ਮਕਾਇ ਦੇ ਇਕਨਾ ਮਦੁ ਇਰਾਹੁ ਭੁਲਾਵੈ ॥ ਬੇਦ ਕਤੇ
ਬੁਲੁਭਾਇ ਕੋ ਮੋਹੇ ਲਾਲ ਚੁਦਨੀ ਸੇਤਾਂ ਟਵੈ ॥ ਸਚ ਕਿ
ਨਾਰੇ ਰਹਿ ਗਇਆ ਖਹਿ ਮਰਦੇ ਬਾਂਸੁ ਟਮੁ ਓਲਾਵੈ ॥
ਸਿਰੋਨ ਮਿਟੈ ਆਵਣ ਜਾਵੈ ॥ ੨੧ ॥ ਚਰੇ ਜਾਗੇ ਚਹੁ
ਜੁਗੀ ਪਚਾਇਣ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪੇ ਹੋਆ ਆਪੇ ਪਟੀਕ
ਲਮਾ ਆਪੁ ਆਪੇ ਲਿਖਣ ਹਾਰੇ ਆਪਾ ਬਾਝੇ ਗੁਰੂ

ਅੰਧੇਰੇ ਖਹਿ ਖਹਿ ਮਰਦੇ ਬਹੁ ਬਹੁ ਬਿਧੋ ਲੇਆ
ਵਰਤਿ ਆਪਾ ਪੁਜ ਗੱਤ ਤੇ ਧਉ ਲਉ ਡੀਣਾ ਨਿਸਿ
ਦਿਨਿ ਰੋਆ ਬਾਝੁ ਦਇਆ ਬਲਹੀਣ ਹਉਨਿ
ਘਰ ਚਲੈ ਰਸਾਤਲੋ ਏਆ ਖੜਾਇ ਕਤੇ ਪੈਰ ਤੇ
ਪਾਪ ਸੀਗ ਬਹੁ ਭਾਗ ਹੋਆ ਥੇ ਮੇਕੇ ਇਨ ਸਾਧ
ਬਿਨ ਸਾਧਨ ਦਿਸੈ ਜਗ ਵਿਚਿ ਕੇਆ ਧਰਮ ਧ
ਉਲ ਪੁਕਾਰੇ ਤਲੈ ਖੜੇਆ ॥ ੨੨ ॥ ਸੁਣੀ ਪੁਕਾਰਿ
ਦਾਤਾਰ ਪ੍ਰਭ ਗੁਰਨਾਨਕ ਜਗ ਮਾਹਿ ਪਠਾਇਆ
ਚਰਨ ਪੈਇ ਰਹਿ ਗਾਸ ਕਰ ਚਰਣਾ ਮ੍ਰਿਤ ਸਿਖਾ

ਪੀਲਾਇਆ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪੁਰਨਬ੍ਰਹਮ ਕਲਜੁਰ ੨੦੮
ਅੰਦਰਿਕਾਇਖਾਇਆ ਚਰੇਪੈਰਧਰਮ ਦੇਚਾਰ
ਵਰਨਇਕਵਰਨਕਰਾਇਆ ਰਾਣੀਗੁਬਰਾਬੁ
ਗੀਪੇਗੀਪਵਣਾਜਗੁਵਰਤਾਇਆ ਓਲਟਾਖੇਲ
ਪਿਰਮਦਾਪੇਗਾਓਪਰਸੀਸੁਨਿਵਾਇਆ ਕਲਜੁ
ਗੁਬਾਬੇਤਾਰਿਆ ਸਤਿਨਾਮੁਪੜਮੰਤ੍ਰਸੁਣਾਇਆ
ਕਲਤਾਰਦਗੁਰਨਾਨਕਆਇਆ ੨੩। ਪਹਿਲਾ
ਬਾਬੇਪੁਇਆ ਬਖਸ਼ਦਰਪਿਛੇਦੇਫਿਰਪਾਲਕ
ਮਾਈ। ਰੇਤੁਅੰਕਅਹਾਰਕਰੋਰੇਤਾਕੀਗੁਰਕੀ

ਅਵਿਛਾਈ। ਕੁਰੀ ਕੁਰੀ ਤਪਸਿਆ ਵਡੇ ਭਾਗੁ ਹਰ
ਸਿਉ ਬਾਣਿਆਈ। ਬਾਬਾ ਪੈਧਾ ਸਚ ਖੰਡ ਨਉ ਨਿਧਿ
ਨਾਮ ਗਰੀਬੀ ਪਾਈ। ਬਾਬਾ ਦੇਖੇ ਧਿਆਨ ਪਰ ਜਲਤੀ
ਸੁਭਾ ਪ੍ਰਥਵੀ ਦਿਸਿਆਈ। ਬਾਬੇ ਗੁਰਗੁਬਾਰ ਹੋਹੇ
ਹੋ ਕੁਰਦੀ ਸੁਣੀ ਲੁਕਾਈ। ਬਾਬੇ ਭੋਖ ਬਣਾਇਆ ਉ
ਦਾਸੀ ਕੀਰੀ ਤਚਲਾਈ। ਚੜਿਆ ਸੋਧਣ ਪਰ ਤਿਲੇ
ਕਾਈ। ੨੪। ਬਾਬਾ ਆਇਆ ਤੀਰਥੇ ਤੀਰਥ ਪੁਰ
ਬਾਬੇ ਫਿਰਦੇਖੇ। ਪੁਰਬ ਪਰ ਮੁਬਹੁ ਕਰ ਮੁਕਰ ਭਾਉ
ਕੁਗਤ ਬਿਨ ਕਿਤੇ ਨ ਲੇਖੇ। ਕੁਊਨ ਬ੍ਰਹਮੋ ਲਿਖਿਆ

ਚਾਰ ਬੇਦ ਸਿਮਿਤ ਪੜ ਪੇਖੇ ॥ ਫੁਫੀ ਸਗਲੀ ਪ੍ਰਿਥ २੦੬
ਵੀ ਸਤਿ ਜੁਗ ਮਾਦਿ ਦੁਆ ਪਰ ਤੇਤੇ ॥ ਕਲ ਜੁਗ
ਧ੍ਰਿ ਪੁਕਾਰੇ ਰੁਰ ਮੁਕੁਲਾਈ ਬਹੁ ਬਿਧ ਭੇਖੇ ॥ ਭੇਖੀ
ਪ੍ਰਕਾਸ ਪਾਈ ਅੰਮੇ ਮਾਪਗ ਵਾਏ ਰੁਪਨ ਰੇਖੇ ॥ ਗਰਮ
ਖਵਰਨ ਮਾਵਰਨ ਹੋਇ ਨਿਵਚ ਲਟਾਗੁ ਰਸਿਖ ਵਿ
ਸੇਖੇ ॥ ਤਾਂ ਕਛ ਘਾਲਿ ਪਵੈ ਵਰਲੇਖੇ ॥ ੨੫ ॥ ਜਤੀ
ਸਤੀ ਚਿਰ ਜੀਵਣੇ ਸਾਧਿਕ ਸਿਧੁ ਨਾਥ ਗੁਰ ਚੇਲੇ ॥
ਦੇਵੀ ਦੇਵ ਰਿਖੀ ਸਗਾ ਭੈਰਉ ਖੇੜ ਪਾਲ ਬਹੁ ਮੇਲੇ
ਗਣਗਧਰ ਬਾਮ ਪਛਰਾ ਕਿਨਰ ਜਖ ਚਲਤ ਬ

ਹੁਖੇਲੋ॥ ਗਾਕਸਦਾਂਨੋਦੈਤਲਖਅੰਦਰਦੁਜਭਾ
 ਉਦਹੇਲੋ॥ ਹਉਮੈਅੰਦਰਿਸਭੁਕੇਰੁਬੋਗੁਰੁਸ
 ਟੇਬਹੁਚੇਲੋ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਕੋਇਨਦਿਸਈਢੁਢੋਤੀ
 ਰਬਜਾੜੀਮੇਲੋ॥ ਭਿਠੇਹਿੰਦੁਤਰਕੁਸਭੁਪੀਰ
 ਪੇਕੇਬਰਕਓਮਕਾਤੇਲੋ॥ ਅੰਧੀਅੰਧੇਖੁਹੇਠੇਲੇ
 ॥ ੨੬॥ ਸਤਿਗੁਰਨਾਨਕਪ੍ਰਗਟਿਅਮੀਟੀਸੁਹ
 ਜਗਚਾਨਦੋਹੇਆ॥ ਜਿਉਕਰਸੁਰਜਨਿਕਾਇਆ
 ਤਾਰੇਛਪਅੰਧੇਰਪੋਰੇਆ॥ ਸਿਧਬੁਕੇਮਿਰਗਾ
 ਵਲੀਭੀਨੀਜਾਇਨਪੀਰਪੋਰੇਆ॥ ਸਿਧਾਸਟਜੇ

ਜਗਤ ਕੇ ਨਾਨਕ ਆਇ ਮਤੇ ਜੇ ਕੋ ਆਪ ਪਰਿਘੁਰਿ ੨੧੦
ਮੰਦਰ ਧਰਮ ਸਾਲ ਹੋਵੈ ਕੀਰਤ ਸਦਾ ਦਿਸੈ ਆਪ
ਬੇਤਾਰੇ ਚਾਰ ਚਕਰ ਨਉ ਖੰਡ ਪ੍ਰਥਮੀ ਸਚਾ ਦੋ ਆਪ
ਰਮੁ ਖਕਲ ਵਿਚ ਪਰਗਟ ਹੋ ਆਪ ॥ ੨੧ ॥ ਬਾਬੇ ਰਿ
ਠੀ ਪ੍ਰਥਮੀ ਨਵੇ ਖੰਡ ਜਿਥੇ ਤਕ ਆਹੀ ॥ ਫਿਰ ਛਾਇ
ਚੜ੍ਹਿਆ ਸੁਮੇਰ ਪਰ ਸਿਧ ਮੰਡਲੀ ਵਿਸਟੀ ਆਈ ॥ ਚ
ਉਰਾ ਸੀ ਸਿਧੋ ਗਰਭਾ ਵਿਸਨ ਮੰਦਰਿ ਗਣਤੀ ਵਰਤ
ਈ ॥ ਸਿਧ ਪੁਰਨ ਸੁਦਿ ਬਾਲਿ ਆਕਉ ਦਸ ਕਤਿ ਤੁਧ
ਏ ਬੋਲਿ ਆਈ ॥ ਹਉ ਜਪਿ ਆਪਰ ਮੇ ਸਰੇ ਕੁ ਓ ਕੁ ਗ

ਤਸੀਗਤਾਵੀਲਾਈ॥ ਮਾਖਨਿਸਿਧਸਾਦਿਬਾਲਿਅ
 ਆਪਣਾਨਾਮੁਤੁਮਦੇਹਬਤਾਈ॥ ਬਾਬਾਮਾਖੇਨਾਬ
 ਜੀਨਨਕਨਾਮੁਜਪੇਗਤਿਪਾਈ॥ ਨੀਚਕਹਾਇਉਚ
 ਘਰਮਾਈ॥ ੨੮॥ ਫਿਰਿਪੁਛਨਸਿਧਨਨਕਾਮਾ
 ਤੁਲੋਕਵਿਚਕਿਮਾਵਰਤਾਰਾ॥ ਸਰੁਸਿਧੀਇਹਬੁ
 ਝਿਮਾਕਲਤਾਰਨਨਾਨਕਾਮਵਤਾਰਾ॥ ਬਾਬੇਅ
 ਖਿਮਾਨਾਥਜੀਸਚਚੰਦਮਾਕੂੜਮੀਧਾਰਾ॥ ਕੂੜਮ
 ਮਾਵਸਵਰਤਿਮਾਹਉਭਾਲਦਚੜਿਅਸਿਸਾਰਾ॥
 ਪਾਪਗਿਰਾਸੀਪ੍ਰਥਮੀਧਉਲਖੜਾਧਰਹੇਠਪੁਕਾਰਾ॥

ਸਿਧਛਪਬੈਠੇਪਰਬਤੀਕਉਲਜਗਤਕਉਪਾਰਿ ੨੧੧
ਉਤਾਰਾਜੇਗੀਗਿਆਨਵਿਹੁਦਿਆਨਿਸਾਦਿਨਿ
ਅੰਗਲਗਾਏਛਾਰਾਬਾਣਗੁਰੁਰਬਜਗਸਾਰਾ
੨੧੧ਕਲਆਈਕੁਤੇਮੁਹੀਖਾਜਹੋਆਮੁਰਦਾਰ
ਗੁਸਾਈਰਾਜੇਪਾਪਕਮਾਵਦੇਉਲਟੀਵਾੜਖੇਤਿ
ਕਉਖਾਈਪਰਜਾਅੰਧੀਗਿਆਨਬਿਨਕੁੜਕੁ
ਸਤਮੁਖਹੁਅਲਾਈਚੇਲੇਸਾਜਵਜਾਇਦੇਨਚ
ਨਗੁਰੁਬਹੁਤਬਿਧਭਾਈਸੇਵਕਬੈਠਨਿਘਰਾਂਦਿ
ਚਗੁਰਉਦਿਘਰੀਤਿਨਾੜੇਜਾਈਕਾਜੀਹੋਏਰਿਸ

ਵਤੀਵਢੀਲੇਕੈਹਕਗਵਾਈ॥ਇਸਤੀਪੁਰ
ਖੇਦਾਮਚਿਤਤਾਵੈਅ॥ਇਕਿਥਾਉਜਾਈ॥ਵਗਤਿ
ਆਪਾਪਸਰੁਸਜਗਮਾਹੀ॥੩॥ਸਿਧੀਮਨੀ
ਬੀਚਾਰਿਅਕਿਵੇਵਚਸਨਏਹਲੇਵੈਬਾਣਾ॥ਅ
ਸਾਜੇਗੀਕਲੀਮਹਿਹਮਰੇਪੀਥਕਰੇਉਜਾਣਾ॥ਥ
ਬਾਅ॥ਇਆਪਾਣੀਅੰ॥ਰੂਠੀਰਤਨਜਵਾਹਰ
ਲਾਲਾ॥ਸਤਿਗੁਰੁਅਗਮੁਅਗਾਹਪੁਰਖਕੇਹੜ
ਸੁਲੇਗੁਰੂਕੀਝਾਲਾ॥ਫਿਰਿਅਇਅਗੁਰਨਾਥ
ਜੀਪਾਣੀਠਉਰਨਹੀਉਸਤਾਲਾ॥ਸਬਦਜਿਤੀ

ਸਿਧਮੰਤ੍ਰਲੀਕੀਤਸੁਅਪਣਾਪੰਥਨਿਰਾਲਾ॥੨੧੨
ਲਜਗੁਨਾਨਕਨਾਮੁਸੁਖਾਲਾ॥ ੩੧॥ ਬਾਬਾਫਿ
ਰਮਕੇਗਇਆਨੀਲਬਸਤ੍ਰਧਾਰਬਨਵਾਲੀ॥
ਆਸਾਹਥਕਿਤਾਬਕਛਕੁਜਾਬਾਂਗਮੁਸਲਾਧਾ
ਗੀ॥ ਬੈਠਾਜਾਇਮਸੀਤਵਿਚਜਿਥੇਹਜੀਹਜਗੁਜ॥
ਗੀ॥ ਜਾਂਬਾਬਾਸੁਤਾਰਾਤਿਨੋਵਲਾਸੁਹਰਾਬੇਪਾਂਇ
ਪਸਾਰੀ॥ ਜੀਵਨਮਾਰੀਲਤਦੀਕੇਹੜਾਸੁਤਾਕੁਫ
ਰਕੁਫਾਰੀ॥ ਲਤਾਂਵਲਾਖੁਦਾਇਦੇਕਿਉਕਰਿਪਇਆ
ਹੋਇਬਜਗਾਰੀ॥ ਟਿਰੋਪਕੜਪਸੀਟਿਆਫਿਰਿਆ

ਮਕਾਕਲਾਇਖਾਰੀ॥ ਜੋਇਹੋਗੰਨਕਰੇਨਿਜਹ
ਰੀ॥ ੩੨॥ ਪੁਛਨਗਲਈਮਾਂਨਦੀਕਾਜੀਮੁਲਾ
ਇਕਠੋਹੋਈ॥ ਵਡਾਸਾਂਗਵਰਤਾਇਆਲਾਖਨ
ਸੈਕੈਕੁਦਰਤਕੇਈ॥ ਪੁਛਨਫਲਕਿਤਾਬਨੇਹੋਦੁ
ਵਡਾਕਿਮੁਸਲਮਾਨੋਈ॥ ਬਾਬਾਆਖੇਹਾਜੀਅਮ
ਸੁਭਾਮਮਲਾਬਾਝਹੁਦੇਨਰੇਈ॥ ਹਿੰਦੁਮਸਲ
ਮਾਂਨਦੁਇਦਰਗਾਹਿਅੰਦਰਿਲਹਨਨਢੋਈ॥
ਕਚਾਰੰਗਕਸੰਭਵਾਪਾਂਟੀਧੋਤੇਥਿਰਨਰਹੋਈ॥
ਕਰਨਬਖੀਲੀਆਪਵਿਚਿਰਾਅਰਹੀਮਕਥਾ

ਇਖੋਲੇਈ॥ਗਾਹਿਸੈਤਾਂਨੀਦੁਨੀਆਗੇਈ॥੩
੩॥ਧਰੀਨੀਸਾਂਨੀਕਉਸਦੀਮਕੇਅੰਦਰਪੁਜ
ਕਰਾਈ॥ਜਿਥੇਜਾਇਨਗੰਤਵਿਚਬਾਬੇਬਾਝਨ
ਖਾਲੀਜਾਈ॥ਪਰਿਪਰਿਬਾਬਾਪੁਜੀਅੰਗੇਹਿਦੂ
ਮੁਸਲਮਾਨਗੁਮਾਹੀ॥ਛਪੇਨਾਹਿਛਪਾਇਆ
ਚੜਿਆਸੂਰਜਜਗੁਰਸਨਾਈ॥ਬੁਕਿਆਸਿ
ਪੰਓਜਾਵਾਵਿਚਸੁਰਮਿਰਗਾਵਲਕੰਨੀਜਾਈ॥
ਚੜਿਆਚੰਦਨਲਕਈਕਵਿਕੁਨਾਲੀਜੇਤ
ਛਪਾਈ॥ਉਗਵਟੇਤੇਆਥਵਟੇਨਉਖੰਡਪ੍ਰਿ

੪੧੩

ਥਮੀਸੁ ਭਾਣੁ ਕਾਈ ॥ ਜਗਮੀਦਰ ਕੁਦਰਤਿ
ਵਰਤਾਈ ॥ ੩੪ ॥ ਫੇਰ ਬਾਬਾ ਗਇਆ ਬਗ
ਦਾਦਨ ਬਾਹਰਿ ਜਾਇ ਕੀਆ ਮਸਬਾਨਾ ॥ ਇਕ
ਬਾਬਾ ਮਕਾਲੂ ਪਦੁ ਜਾਰ ਬਾਬੀ ਮਰਦਾਨਾ ॥
ਦਿਤੀ ਬਾਗਾਨੀ ਮਾਜ਼ ਕਰ ਸੁਨ ਸਮੰਨ ਹੋਆ ਜ
ਹਾਨਾ ॥ ਸੁਨ ਮੁੰਨ ਨਿਰਾਰੀ ਰੁਈ ਦੇਖ ਪੀਰ ਕੁਇਆ
ਹੋਰਾਨਾ ॥ ਦੇਖੇ ਧਿਆਨ ਲਗਾਇ ਕਰ ਇਕ ਫਕੀ
ਰ ਵਰਾ ਮਸਤਾਨਾ ॥ ਪੁਛਿਆ ਫਿਰ ਕੈਦ ਸਤਰੀ
ਰ ਕਉਣ ਫਕੀਰ ਕਿਸ ਕਾ ਪੁਰਆਨਾ ਨਨਕ

ਕਲਾਵਿਚਾਮਾਇਆਰਦਫਕੀਰਇਕੋਪਹਿ ੨੧੪
ਛਾਨਾਧਰਤਮਕਾਸੁਚਹੁਦਿਸੁਜਾਨਾ॥ ੩੬
॥ਪੁਛੈਪੀਰਤਕਰਾਰਕਰਏਹੁਫਕੀਰਵਰਾਅ
ਤਾਈ॥ਏਥੇਵਿਚਬਗਦਾਦਦੇਵਡੀਕਰਾਮਾਤ
ਦਿਖਲਾਈ॥ਪਾਤਾਲਾਮਕਾਸੁਲਖਭਿੜਕਰੁ०
ਲੀਖਬਰਸੁਟਾਈ॥ਫੇਰਦੁਗਾਇਨਦਸਤਰੀ
ਰਾਮਸੀਭਿਵੇਖਾਜੇਤੁਹਿਪਾਈ॥ਨਾਲਲੀਤ
ਬੇਟਾਪੀਰਦਾਅਖੀਮੀਟਗਾਇਆਹਵਾਈ॥
ਲਖਪੁਤਾਲਾਮਕਾਸੁਲਖਾਅਖਿਫਰਕਵਿਚ

ਸਰੁਦਿਖਲਾਈ॥ ਰੁਰਕਚਕੋਲਪ੍ਰਸਾਦਿਕਾ
ਸੁਰਪਤਾਲੇਲਾਈਕੜਾਹੀ॥ ਜਾਹਰਕਲਾ
ਨਵਧੇਫੁਪਾਈ॥ ੩੬॥ ਗੜਬਗਦਾਦਨਿ
ਵਾਇਕੈਮਕਾਮਦੀਨਾਸਰੁਨਿਵਾਇਆ॥
ਸਿਧਚਉਰਾਸੀਹਮੰਡਲੀਖਟਦਰਸਨਪਾਖੰਡ
ਜਿਵਾਇਆ॥ ਪਤਾਲਾਮਕਾਸਲਖਜੀਤੀਧਰ
ਤੀਜਗਤਜਬਾਇਆ॥ ਜੀਤੇਨਵਖੰਡਮੇਦਨੀਸਤ
ਨਾਮੁਦਾਚਕਾਫਿਰਾਇਆ॥ ਦੇਵਦਾਂਨੇਰਾਕਸਦੇ
ਤਸਰੁਚਿਤਗੁਪਤਸਰੁਚਰਨੀਲਾਇਆ॥ ਇ

ਦਾਸਦਾਆਪਛਰਾਰਾਰਗਨੀਮੰਗਲਗਾਇ 294
ਆਰੁਇਆਮਨੰਦਜਗਤਵਿਚਕਾਲਿਤਾਰਦ
ਗੁਰਨਾਨਕਮਾਇਆ॥ ੩੭॥ ਫਿਰਬਾਬਾਮਾਇਆ
ਕਰਤਾਰਪੁਰਖਉਦਾਸੀਸਗਲਉਤਾਰਾ॥ ਪਹਰ
ਸੰਸਾਰੀਕਪਵੇਅੰਜੀਬੈਠਕੀਆਮਵਤਾਰਾਉਲ
ਟੀਗੰਗਦੁਹਾਈਓਨਗੁਰਮੰਗਦਸਿਰਉਪਰਧਾ
ਰਾ॥ ਪੁਤੀਕਉਲਨਪਾਲਿਆਮਨਖੇਦੇਆਕੀਨ
ਸਿਮਾਰਾ॥ ਬਾਣੀਮੁਖਹਉਚਾਰੀਅੰਗੋਇਰਸਨ
ਈਮਿਦੇਅੰਧਾਰਾ॥ ਗਿਅੰਨਗੋਸਟਚਰਚਾਸਦਾ

ਅਨਹਦਸਬਦਉਠੇਧੁਨਕਾਰਾ॥ਸੇਦਰਅ
ਰਤੀਗਾਵੀ॥ਐਅੰਮ੍ਰਿਤਵੇਲੇਜਾਪਉਚਾਰਾ॥ਗੁ
ਰਮੁਖਰਾਰਮਥਰਬਦਤਾਰਾ॥੩੯॥ਮੇਲਾਸੁ
ਣਸਿਵਗਤਿਦਾਬਾਬਾਮੁਚਲਦੁਟਾਲੇਆਈ॥
ਦਰਸਨਵੇਖਦਕਾਰਦੇਸਗਰੀਉਲਟਪਈਲੁ
ਕਾਈ॥ਲਗੀਬਰਸਦਲਖਮੀਰਿਧਸਿਧਨਉਨਿ
ਧਸਵਾਈ॥ਜੇਗੀਦੇਖਚਲਿਤਨੇਮਨਦਿਚਰਿਸ
ਕਪੁਨੇਗੀਖਾਈ॥ਭਗਤੀਅੰਪਾਈਭਗਤਅ
ਣਲੇਟਾਜੇਗੀਲਇਆਢਪਾਈ॥ਭਗਤੀਅੰ

ਗਈ ਭਗਤ ਭੁਲ ਲੋਟੇ ਅੰਦਰਿ ਸੁਰਤਿ ਭੁਲਾਈ॥ ੨੧੬
ਬਾਬਾ ਜਾਣੀ ਜਾਣ ਪੁਰਖ ਕਾ ਦਿਅ ਲੋਟਾ ਜਹ ਲੁਕਾ
ਈ॥ ਦੇਖ ਚਲਿ ਤੇਰੀ ਖੁਣ ਸਾਈ॥ ੩੯੧॥ ਖਾਧੀ
ਖਨ ਸੋ ਜੇਰੀ ਸੁਰਗੋ ਸਵ ਕਰਨਿ ਸਭੇ ਓਠਿ ਮਾਈ॥ ੧੭
ਛੋ ਜੇਰੀ ਭੰਗ ਰਨਾ ਥਤੁ ਹਿਦੁ ਪਵਿਚਰਿ ਉਕੰਝੀ ਪਾਈ
ਫਿਰਿ ਮਾਚਾਟਾ ਦੁਪਦਾਰਿ ਤਕਿ ਮਾਮ ਖਣਹ ਬਨਾ
ਈ॥ ਭੁਖ ਉਤਾਰ ਉਦਾਸ ਦਾ ਵਤ ਕਿਉ ਸੇ ਸਾਰੀ ਗੀਤ ਰ
ਲਾਈ॥ ਨਾਨਕ ਮਾਖੇ ਭੰਗ ਰਨਾ ਥਤੇਰੀ ਮਾਂਉ ਕੁਚੜੀ
ਮਾਈ॥ ਭੁੰਗਾ ਧੋਇ ਨ ਜਾਤਿ ਓਨ ਰਾਇ ਕੁਚੜੇ ਫੁਲ ਸ

ੜਾਈ॥ ਹੋਇ ਅਤੀਤ ਰਿਹਾ ਸਤਤ ਜ ਫਿਰ ਉਨੁ ਚਿੰ
ਘਰ ਮੰਗਣ ਨਾਈ॥ ਗਬਿਨ ਦਿਤੇ ਕੁਛ ਹਥ ਨ ਆ
ਈ॥ ੪੦॥ ਇਹੁ ਸੁਦਿ ਬਚਨੁ ਰੀਸ ਰਾਮਾ ਰਿਕਿ
ਲਕ ਬਹੁਰੀ ਇਉ ਠਾਈ॥ ਖਟ ਦਰਸਨ ਕਉ ਖੋਦਿ
ਆ ਕਲਜੁ ਗੁਨਾਨ ਕਬੇਈ ਆਈ॥ ਸਿਧ ਬੇਲਾਨਿ
ਅਵਖਈ ਆਤਿ ਤਮ ਤਕੀ ਧਨੇ ਚੜਾਈ॥ ਰੂਪ ਵ
ਟਾਈ ਜੇਗੀ ਆਸਿ ਘਬਾਘ ਬਹੁ ਚਲਤ ਦਿਖਾਈ
ਇਕ ਪਰ ਕਰ ਕੇ ਉਡਰਨ ਪੀਖੀ ਜਿਵੈ ਰਹੇ ਲਾਲਾਈ
ਇਕ ਨਾ ਗਹੋਇ ਪਉਣ ਛੋਡਿ ਆਇਕ ਨ ਵਰਖਾਅ

ਗਨਿਵਸਾਈ॥ ਤਾਰੇ ਤੇਰੇ ਰੰਗ ਰਨਾ ਬਇਕਰਵ २੧੭
ਮਿਰਗਾਂਨੀ ਜਲਤ ਰਜਾਈ॥ ਸਿਧਾਂ ਮਗਨ ਨ ਬੁ
ਝੇ ਬੁਝਾਈ॥ ੪੧॥ ਸਿਧ ਬੇਲਟ ਸੁਟਿ ਨਾਨਕਾਤੁ
ਹਿਜਗਨੋ ਕਿਆ ਕਰਾਅਤਾ ਦਿਖਾਈ॥ ਕੁਝ ਦਿਖਾ
ਲੇ ਅਸਾਨੇ ਤੁਹਿ ਕਿਉ ਫਿਲਾਅਵੇ ਹੀਲਾਈ॥ ਬਾ
ਬਾ ਬੇਲੇ ਨਾ ਬਝੀ ਅਸਾਵੇ ਖਟ ਜੇਗੀ ਵਸਤ ਨ ਕਾਈ
ਗੁਰਸੰਗਤਿ ਬਾਣੀ ਬਿਨਾ ਦੂਜੀ ਓਟ ਨ ਹੀ ਹਰਿ ਰਾ
ਈ॥ ਸਿਵ ਰੂਪੀ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖ ਚਲੇ ਨਾਹੀ ਧਰਤਿ ਚਲਾ
ਈ॥ ਸਿਧ ਤਿਤ ਮੰਤਰ ਕਰ ਸੁਝ ਪਏ ਸਬਦ ਗੁਰੁ ਕੇ ਕਲਾ

ਛਪਾਈ॥ ਦਵੇਦਾਤਾਗੁਰੂਹੇਕਕੇਕੀਮਤਕਿਨੈਨ
ਪਾਈ॥ ਸੇਈਨਨਨਕਸਤਿਗੁਰਸਰਣਾਈ॥ ੪੨
ਬਾਬਾਬੇਲੇਨਾਬਜੀਸਬਦਸੁਨਹੁਸਚਮੁਖਹੁਮਲਾ
ਈ॥ ਬਾਬਾਹੁਸਚੇਨਾਮੋਹਰਕਰਮਾਤਮਸਾਤਨਹੀ
ਬਸਤਪਹਰੇਅਗਨਿਕੈਬਰਫਹਮਾਣੇਮੰਦਰਛਾਈ॥
ਕੋਰੇਰਸੇਈਸਾਰਦੀਸਗਲੀਧਰਤੀਨਬਚਲਾਈ
ਏਵਡਕਰੀਵਿਥਾਰਕਉਸਗਲੀਧਰਤੀਹਕੀਜਾ
ਈ॥ ਤੇਲੀਧਰਤਿਅਕਾਸਦੇਇਪਿਛੈਛਬੇਟੇਕ
ਚੜਾਈ॥ ਇਹੁਬਲਰਖਾਮਾਪਵਿਚਜਿਸਮਾਖ

ਤਿਸਪਾਸਕਰਾਈ। ਸਤਿਨਾਮੁ ਬਿਨ ਬਾਦਰਛੁ ੨੧੮
ਈ॥ ੪੩॥ ਬਾਬੇ ਕੀਤੀ ਸਿਧੋਗ ਸਟ ਸਬਦ
ਸਾਂਤਿ ਸਿਧੀ ਦਿਚਾਈ॥ ਜਿਟ ਮੇਲਾ ਸਿਵਰਾਤ
ਦਾਖਟ ਵਰਸਨਾ ਆਵੇ ਸੁਕਰਾਈ॥ ਸਿਧਾਂ ਬੋਲਨ
ਸੁਰਬਚਨ ਪੰਨ ਨਾਨਕ ਤੇਰੀ ਵਾਰਿ ਆਈ॥ ਵਡਾ
ਪੁਰਖ ਪ੍ਰਗਟਿ ਆਕਲੁ ਗੁਮੀਵਰਿ ਜੋਤਿ ਨਗਾ
ਈ॥ ਮੇਲਿਓ ਬਾਬਾ ਭੀਰਾ ਆਮੁਲ ਤਾਂ ਨੇਦੀ ਜਾਹਤ
ਜਾਈ॥ ਅੰਗ ਪੀਰ ਮੁਲ ਤਾਂ ਨੇਦੁ ਪੁਕਟੇ ਗਾਭਰ
ਲੈ ਆਈ॥ ਬਾਬੇ ਕਢ ਕਰ ਬਗਲ ਤੇਚੀ ਬੋਲੀਦੁ

ਦੁਪਵਿਚਰਮਿਲਾਈ॥ ਜਿਉ ਸਾਗਰਵਿਚਰਗਸਮਾ
ਈ॥ ੪੪॥ ਜਾਰਤਿਕਰਮੁਲਤੰਨਦੀਫਿਰਕਰਤਾ
ਰਪੁਰੋਨੋਆਇਆਪਚੜੇਸਵਾਈਦਿਹਿਦਿਹੀਕ
ਲਜੁਗਨਨਕਨਾਖੁਪਿਆਇਆ॥ ਵਿਟਨਾਵੈਰੋਰ
ਮੰਗਣਾਸਿਰਦੁਖਾਂਦੇਦੁਖਸਬਾਇਆ॥ ਮਾਰਿਆ
ਸਿਕਾਜਗਤਵਿਚਨਾਨਕਨਿਰਮਲਪੰਥਰਲਾਇ
ਆ॥ ਬਾਪਓਲਹਿਣਾਜੀਵਦੇਗੁਰਮਾਈਦਾਸਿ
ਰਛੜਫਿਰਾਇਆ॥ ਜੋਤੀਜੋਤਮਿਲਾਇਕੈਸਤਿ
ਗੁਰਨਾਨਕਰੂਪਵਟਾਇਆ॥ ਲਖਨੋਕੋਈਸਕਈ

ਅਚਰਜੇ ਅਚਰਜ ਦਿਖਾਇਆ ॥ ਕੰਠਾਇਆ ਪਲ ੩੧੯
ਟਸਰੂਪ ਬਣਾਇਆ ॥ ੪੫ ॥ ਸੋਟਿਕਾ ਸੋਢੜ
ਸਿਰਸੀ ਸਚਾਤ ਖਤ ਟਿਕਾਈ ॥ ਗੁਰਨਾਨਕ ਹਰੀ
ਮੁਹਰਹ ਬਿਗੁਰ ਅੰਗ ਦੋਹੀ ਫੇਰਾਈ ॥ ਦਿਤਾਛੇ
ਡਕਰਤਾਰ ਪੁਰਬੈ ਠਖਰੇ ਜੋਤਿ ਜਗਾਈ ॥ ਜੀਮੈ ਪੁ
ਰਬ ਬੀਜਿ ਆਵਿ ਚੁਵਿ ਚਹੇ ਰਕੂਕੀ ਚਤੁਰਾਈ ॥
ਲਾਹਣੇ ਪਾਈ ਨਾਨਕ ਦੇਵੀ ॥ ਅਮਰਦਾਸ ਪਰਆ
ਈ ॥ ਗੁਰਬੈਠਾ ਅਮਰ ਸਰੂਪ ਹੋਇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈ
ਦਾਤਿ ਇਲਾਹੀ ॥ ਫੇਰਵਸਾਇਆ ਗੋਇ ਦਵਾਲਾ ਅ

ਚਰਨਖੇਲਨਲਖਿਆਜਾਈ। ਦਾਤਿਜਤਿਖਸ
ਮੇਵਰਿਆਈ॥ ੪੬॥। ਦਿਚੇਪੁਰਬਦੇਵਣਾਜੇ
ਸਦੀਵਸਤਤਿਸੇਪਰਿਆਵੈ॥ ਬੇਠਸੇਫੀਪਾਤਿ
ਸਾਹਗਾਮਦਾਸਸਤਿਗੁਰੂਕਹਾਵੈ॥ ਪੁਰਨਤਾਲਖ
ਟਾਇਆਮੀਮ੍ਰਤਸਗਿਵਿਚਰਜੇਤਜਗਾਵੈ॥ ਓਲਟ
ਖੇਲਖਸੀਮਦਾਓਲਟੀਗਗਸਮ੍ਰਿਵਸਆਵੈ॥
ਦਿਤਾਲਈਯੇਆਪਣਾਮਣਦਿਤਾਕਛਹਥਨ
ਆਵੈ॥ ਫਿਰਆਈਪਰਅਰਜਣੇਪੁਤਸੀਸਾਰੀਹ
ਰੂਕਹਾਵੈ॥ ਜਾਣਨਦੇਸਸੇਦਿਓਹੋਰਸਅਜਰਨ

ਜਰਿਆਜਾਵੈ॥ ਪਰਹੀਕੀਵਥੁਪਰੇਰਹਾਵੈ॥ ੨੨੦
੪੭॥ ਪੰਜਪਿਆਲੇਪੰਜਪੀਰਛੁਠਮਾਪੀਰਬੈਠ
ਗੁਰਭਾਰੀ॥ ਅਰਜਨਕਾਂਇਆਪਲਟਕੈਮੁਰਤਿ
ਹਰਿਗੋਵਿੰਦਸਵਾਰੀ॥ ਚਲੀਪੀੜੀਸੋਢੀਆਂਰੂ
ਪਦਿਖਾਵਨਵਾਰੇਵਾਰੀ॥ ਭੈਭੈਜਨਗੁਰੂਸੁਰਮਾ
ਵਰੁਜੇਧਾਬਹੁਪਰਭਿਪਕਾਰੀ॥ ਪੁਛਨਸਿਖਅਮਰ
ਦਾਸਕਰਵਿਅਮਮਹਿਲਾਤਕਦਰਸਨਿਹਾਰੀ॥
ਅਗਮਮੋਰਚਰਸਤਿਗੁਰੂਬੈਠੇਅਖੁਤੇਸੁਦਰੁ
ਸੀਸਾਰੀ॥ ਕਲਗਪੀੜੀਸੋਢੀਆਂਨਿਹਚਲ

ਨੀਵਉਸਾਰਖਲਾਗੀ॥ ਭੁਗੰਭੁਗੁਸਤਿਗੁਰਪੁਰੇਅਵ
 ਤਾਗੀ॥ ੪੮॥ ਸਤਿਗੁਰਸਤਿਗੁਰਵਾਸਦੇਵਵਵਾਹਿ
 ਸਨਾਨਾਮੁਜਪਾਵੈ॥ ਦੁਆਪੁਰਸਤਿਗੁਰਹਰੀਕ੍ਰਿਸ
 ਨਹਾਹਾਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪਾਵੈ॥ ਤੇਤੇਸਤਿਗੁਰਗਾਮਜੀ
 ਰਾਰਾਮੁਜਪੇਸੁਖਪਾਵੈ॥ ਕਲਭੁਗਨਾਨਕਗੁਰੋਗਾਹਿ
 ਦਗਗਾਗਾਹਿਦੋਗਾਹਿਦਜਪਾਵੈ॥ ਚਰੇਜਾਗਚਰੁਤੁ
 ਗੀਪੰਚਾਇਣਵਿਚਰਜਾਇਸਮਾਵੈ॥ ਚਰੇਅਛਗਇਕਕ
 ਰਵਾਹਗੁਰੁਜਪੁਮੰਤ੍ਰਜਪਾਵੈ॥ ਜਹਤੇਉਪਜਿਆਫਿਰਿ
 ਤਹਾਸਮਾਵੈ॥ ੪੯॥ ੧॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

੩੩੧

॥ ਵਾਰਿ ਵੂਜੀ ਚਲੀ॥ ॥ ~~ਵਾਰਿ ਵੂਜੀ ਚਲੀ॥~~ ॥
ਆਪਨ ਫੇਹ ਥਾ ਆਰਸੀ ਆਪੇ ਹੀ ਦੇਖੋ॥ ਆਪੇ ਦੇਖ
ਦਿਖਾਇ ਦਾਛਿ ਅਦਰਸਨ ਭੋਖੋ॥ ਜੇਹਾ ਖੁਖ ਕਰ ਭਾ
ਲ ਦਾਤੇ ਦੇਹੈ ਲੇਖੋ॥ ਹਸ ਦੇਹ ਸਦਾ ਦੇਖੀ ਅੰ ਸੋਰੁਪ
ਸਰੇਖੋ॥ ਰੋ ਦਾ ਦਿਸੈ ਰੋਵ ਦਾ ਹੋਇ ਨਿਮਖ ਨਿਮੇਖੋ॥ ਆ
ਪੇ ਆਪ ਵਰਤ ਦਾ ਸਤਿ ਸੰਗੁ ਵਿਸੇਖੋ॥ ੧॥ ਜਿਉ ਜੀ
ਤੀਹ ਥਜੀ ਤਲੈ ਸਭੁ ਗਾਗੁ ਵਜਾਏ॥ ਆਪੇ ਸੁਦਿ ਸੁ
ਦਿ ਮਗਨ ਹੋਇ ਆਪੇ ਗੁਣ ਗਾਏ॥ ਸਬਦੁ ਸੁਰਤਿ ਲਿ

ਵਲੀਲੋਹੋਇਆਪਰੀਵਰੀਝਾਏ॥ ਕਥਤਾਬ
ਕਤਾਆਪਰੈਸੁਰਤਾਇਵਲਾਏ॥ ਆਪੋਹੀਵਿ
ਸਮਾਦੋਹੋਇਸਰਬੀਗਾਸਮਾਏ॥ ਆਪੋਆਪਵ
ਰਤਦਾਗੁਰਮੁਖਿਪਤੀਆਏ॥ ੨॥ ਆਪੋਭੁਖਾ
ਰੋਇਕੈਆਪਜਾਇਰਸੇਈ॥ ਭੋਜਨਆਪਬਣਾ
ਇਦਾਰਸੁਵਿਚਰਸੁਗਾਈ॥ ਆਪੋਖਾਇਸਲਾ
ਇਕੈਰੋਇਤ੍ਰਿਪਤਸਮੇਈ॥ ਆਪੋਰਸੀਆਆ
ਪਰਸੁਰਸਨਾਭੋਈ॥ ਦਤਾਭੁਗਤਾਆਪਚੈਸ
ਰਬੀਗਾਸਮੇਈ॥ ਆਪੋਆਪਵਰਤਦਾਗੁਰਮੁ

ਖਸੁਖਹੋਈ॥ ੩॥ ਅਪੋਪਲਪਵਿਛਾਇਕੋਆ ੨੨੩
ਪਅੰਦਰਿਸਉਦਾ॥ ਸੁਪਨੇਅੰਦਰਜਾਇਕੋਦੇ
ਸੰਤਰਭਉਦਾ॥ ਰੰਕਰਾਉਰਾਉਰੰਕਹੋਇਦੁਖ
ਸੁਖਵਿਚਪਉਦਾ॥ ਤਤਾਸੀਰਾਹੋਇਜਲਾਅ
ਵਟਣਖਉਦਾ॥ ਹਰਖਸੋਗੁਵਿਚੁਧਾਵਦਾਚਵਾ
ਏਚਉਦਾ॥ ਅਪੋਅਪਵਰਤਦਾਗੁਰਮੁਖਸੁ
ਖਰਉਦਾ॥ ੪॥ ਸਮਸਰਵਰਸੈਸੁੰਤਬੁੰਦਜਿਉ
ਸਭਨੀਬਾਂਈ॥ ਜਲਅੰਦਰਜਲਹੋਇਮਿਲੇ
ਧਰਤੀਬਹੁਭਾਈ॥ ਕਿਰਖਬਿਰਖਰਸਕਸਾਘ

ਏਫਲਫਲਸਹਾਈ॥ ਕੇਲੇਵਿਚਕੁਪੁਰੇਹੇ॥
ਸੀਤਲਸੁਖਦਾਈ॥ ਮੋਤੀਚਵੇਸਿਪਮੁਹਬਹੁ
ਮੇਲਮੁਲਾਈ॥ ਬਿਸੀਅਰਦੇਮੁਹਕਾਲਕੂਟ
ਚਿਤਵੇਬੁਰਿਆਈ॥ ਅਪੇਅਪਵਰਤਦਾਸ
ਤਸੰਗੁਸੁਰਾਈ॥ ੫॥ ਸੋਈਤਾਂਬਾਰੰਗਸੰਗਜਿ
ਉਕੈਹਾਂਰੇਈ॥ ਸੋਈਤਾਂਬਾਜਸਤਮਿਲਪਿਤਲ
ਅਵਲੇਈ॥ ਸੋਈਸੀਸੇਸੰਗਤੀਭੰਗਾਰਭਲੇ
ਈ॥ ਤਾਂਬਾਪਾਰਸਪਰਸਿਅਹੋਇਕੰਚਨਸੋਈ
ਸੋਈਤਾਂਬਾਭਸਮੁਹੋਇਅਭਿਖਧਕਰਭੇਈ॥

ਆਪੇਆਪਵਰਤਦਾਸੀਗਤਗੁਣਗੋਈ॥ ੬॥ ੨੩੩
ਪਾਂਟੀਕਾਲੇਰਗੁਵਿਚਜਿਓਕਾਲਾਦਿਸੈ॥ ਰਤ
ਰਤੇਰਗੁਵਿਚਮਿਲਮੇਲਸਾਲਿਸੈ॥ ਪੀਲੈਪੀ
ਲਾਹੇਇਮਿਲਹਿਤਜੇਹੀਵਿਸੈ॥ ਸਾਵਸਾਵੇ
ਰਗੁਮਿਲਸੁਰਗੁਸਰਿਸੈ॥ ਤਤਾਠੰਢਹੋਇ
ਕੈਹਿਤਜਿਸੈਤਿਸੈ॥ ਆਪੇਆਪਵਰਤਦਾਗੁ
ਰਮੁਖਸੁਖਜਿਸੈ॥ ੭॥ ਦੀਵਾਬਲੇਬੈਸਿਤਰਹੁ
ਢਾਨਣਅਨੇਰੇ॥ ਦੀਪਕਵਿਚਹੁਮਸੋਹੋਇਕ
ਮੁਅਇਲਿਖੇਰੇ॥ ਕਜਲਹੋਵੈਕਾਮਣੀਸੀਗ

ਭਲੇਭਲੇਗੇ॥ ਅਸਵਾਂਫੀਹਰਜਸਲਿਖੇ
ਦਫਤਰਆਗੇਗੇ॥ ਆਪੇਆਪਵਰਤਦਾਗੁ
ਗੁਮਖਿਚਓਫੇਰੇ॥ ੨॥ ਬਿਰਖੋਹੋਵੇਬੀਉਬੀ
ਜਿਐਕਰਦਾਪਾਸਾਰਾ॥ ਜੜਅੰਦਰਪੇਰੁ
ਬਾਹਰਾਬਹੁਰਾਲਬਿਸਬਾਰਾ॥ ਪਤਫਲਫ
ਲਫਲੀਦਾਰਸਰੰਗੁਸਵਾਰਾ॥ ਵਾਸਨਿਵਾ
ਸਉਲਾਸਕਰਹੋਇਵਰੁਪਰਵਾਰਾ॥ ਫਲ
ਵਿਚਬੀਉਬੀਜੀਉਹੋਇਫਲਫਲੇਹਜਾ
ਰਾ॥ ਆਪੇਆਪਵਰਤਦਾਗੁਗੁਮਖਿਨਿਸ

ਤਾਰਾ॥ ੯॥ ਹਿਵੈ ਸੁਤ ਕਪਾਹ ਦਾ ਕਰਤਾ ਟਾਵਾ ੨੨੪
ਟਾ॥ ਸੁਤ ਹੁਕਾ ਪੜ ਜਾਂਦੀ ਐ ਮਾਖਾ ਫੁਫਖਾ
ਟਾ॥ ਚਉ ਸੀ ਤੇ ਚਉ ਤਾਰੇ ਹੋਇ ਗਿਗਾ ਜਲ
ਜਾਣਾ॥ ਖਾਸਾ ਮਲ ਮਲ ਸਿਰੀਸਾ ਫਤਨ ਸੁਖ
ਮਨ ਭਾਣਾ॥ ਪਗਵ ਪਟ ਚਲਣਾ ਪਟ ਕਾਪ
ਰਵਾਣਾ॥ ਮਾਧੇ ਮਾਪ ਵਰਤ ਦਾ ਗੁਰ ਮਾਖਿ
ਰੰਗ ਮਾਣਾ॥ ੧੦॥ ਸੁਨਿ ਮਾਰਾ ਸੁਇਨਾ ਪੜੇ
ਗਹਣੇ ਸਵਾਰੇ॥ ਸੀਪ ਲਵਤ ਹੋਵਾਲੀ ਆਂਤ
ਨਉ ਵੇਤਾਰੇ॥ ਵੇਸਰਨ ਥਵਖਾ ਫੀਐ ਕੰਠ ਮਾ

ਲਾਧਾਰੇ॥ ਟੀਕਤਮ ਟੀਅਮੋਤਸਰਗਜਰੇ
ਪਾਸਾਰੇ॥ ਅਪੇਅਪਵਰਤਦਾਗੁਰਮਖਵੀ
ਚਾਰੇ॥ ੧੧॥ ਗਿਨਾਕੋਲੁਪੀੜੀਅੈਰਸਦੇਦਰ
ਹਾਲਾਕੋਈਕਰੇਗੁੜਭੇਲੀਅਸੋਸਕਰਵਲ
ਲਾਕੋਈਖੰਡਸਵਾਰਦਾਮਖਣਮਸਾਲਾ॥
ਹੋਵੈਮਿਸ਼ੀਕਲੀਕੇਦਮਿਠਿਆਈਢਾਲਾ॥ ਖੁ
ਵੈਰਾਜਾਰੇਕਕਰਰਸੁਭੇਗੁਸਖਾਲਾ॥ ਅਪੇਅ
ਪਵਰਤਦਾਗੁਰਮਖਸਖਾਲਾ॥ ੧੨॥ ਗਾਂਥੀ
ਰੰਗਬਿਰੰਗਬਹੁਦਧਓਜਲਵਰਣਾ॥ ਦੁਧੁ

ਦਹੀਜਮਾਈਐਕਰਨਿਹਚਲਧਰਦਾਹਰ ੨੨੪
ਗੀਵਿਲੋਇਅਲੋਈਐਛਹਮਖਣਤਰਦਾ
ਮਖਣਤਾਇਅਉਟਾਇਕੋਘਿਉਨਿਰਮਲੁ
ਕਰਦਾਹੋਮਜੱਗਨਈਵੇਦਕਰਸਭਕਾ
ਰਜਸਰਦਾਹਆਪੇਆਪਵਰਤਦਾਗੁਰਮੁ
ਖੋਹੋਇਜਰਦਾਹ॥੧੩॥ਪਲਘੜੀਆਂਮੂਰ
ਤਿਪਹਰਬਿਤਵਾਰਗਦਾਏ॥ਦੁਇਪਖਬਾਰ
ਹਮਾਹੁਕਰਸੰਜੋਗਬਣਾਏ॥ਛਿਅਰਤੀਵਰਤਾ
ਈਆਂਬਹੁਚਲਿਤਬਣਾਏ॥ਸੂਰਜਇਕਵਰ

ਤਦਾ ਲੋਕ ਵੇਦ ਅਲਾਏ॥ ਚਾਰ ਵਰਨ ਛਿਅ
ਦਰਸਨਾ ਬਹੁ ਪੀਥ ਚਲਾਏ॥ ਆਪੇ ਆਪ ਵ
ਰਤ ਦਾਗੁ ਰਖੁ ਸਮਝਾਏ॥ ੧੪॥ ਇਕ ਪਾ
ਣੀ ਇਕ ਧਰਤੀ ਬਹੁ ਬਿਰਖ ਉਪਾਏ॥ ਅਫ
ਲ ਸਫਲ ਪਰਕਾਰ ਬਹੁ ਫਲ ਫਲ ਸੁਹਾਏ
ਬਹੁ ਰਸ ਰੀਗੁ ਸਵਾਸਨਾ ਪਰਕਿਰਤ ਸੁਭਾਏ॥
ਬੈਸੀਤ ਰਇਕ ਵਰਨ ਹੋਇ ਸਭ ਤਰ ਵਰ ਫਾਏ॥
ਗੁਪਤ ਹੁਪਰ ਗਟ ਹੋਇ ਕੈਭ ਸਮੀਤ ਕਰਾਏ॥
ਆਪੇ ਆਪ ਵਰਤ ਦਾਗੁ ਰਖੁ ਸੁਖ ਪਾਏ॥ ੧੫॥

॥ ਚੰਦਨ ਵਾਸਵਣਾ ਸਪਤ ਸਭ ਚੰਦਨ ਹੋਵੇ ॥ ੨੨੬
ਅਸਟ ਪਾਤ ਇਕ ਪਾਤ ਹੋਇ ਸੰਗ ਪਾਰ ਸੋਢ
ਵੈ। ਨਦੀ ਆਨ ਲੇਵਾ ਹੋਵੇ ਮਿਲ ਗਗਨ ਗੋਗ
ਵੈ। ਪਤਤ ਉਧਾਰਣ ਸਾਧ ਸੰਗ ਪਾਪ ਮਲਧ
ਵੈ। ਨਰਕ ਨਿਵਾਰਣ ਅਸੀਖ ਹੋਇ ਲਖ ਪਤ
ਤ ਸੰਗੇ ਵੈ। ਆਪੇ ਆਪ ਵਰਤਦਾ ਗੁਰ ਮੁਖ
ਆਲੇ ਵੈ। ੧੬॥ ਵੀ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤ ਪਤਿਗਦਾ ਜਲ
ਮੀਨ ਤਰੀਦਾ। ਮਿਰਗ ਨਾਦ ਵਿਸਮਾਦ ਹੋਤ
ਵਰਕ ਵਲ ਵਸੀਦਾ। ਚੰਦ ਚਕੋਰ ਪ੍ਰੀਤ ਹੋ

ਦੇਖਿਯੋ ਅਨਧਰੀ ਦਾ ॥ ਚਕਵੀ ਸੁਰਜ ਹੇਤ ਤੇ
ਸੀ ਜੋ ਗੁਬਦੀ ਦਾ ॥ ਨਾਰਭਤਾਰ ਪਿਆਰੇ
ਮਾਇ ਪੁਤ ਮਿਲੀ ਦਾ ॥ ਆਪੇ ਆਪ ਦੁਰਤ ਦਾ
ਗੁਰਮੁਖ ਪਰਚੀ ਦਾ ॥ ੧੭ ॥ ਅਖੀ ਅੰਦਰ ਦੇ
ਖਦਾ ਸਭੋ ਚੋਜ ਵਿਰਾਣਾ ॥ ਕੀਨੀ ਸੁਣਦਾ ਸੁਰ
ਤਕਰਾ ਆਖਾਵੁ ਖਾਣਾ ॥ ਜੇ ਤੈ ਅੰਦਰ ਬੋਲ
ਦਾ ਬਹੁ ਸਾਵਲਭਾਣਾ ॥ ਹਥੀ ਕਿਰਤ ਕਾਮਾਵ
ਣਾ ਪਗ ਚਲੈ ਸਜਾਣਾ ॥ ਦੇਹੀ ਅੰਦਰ ਇਕਮ
ਨਇ ਦੀ ਪਰਵਾਣਾ ॥ ਆਪੇ ਆਪ ਦੁਰਤ ਦਾ

ਗੁਰਮੁਖਸੁਖਮਾਂਦਾ॥ ੧੮॥ ਪਵਣਗੁਰੁਗੁਰੁ ੨੨੭
ਸਬਦਹੇਗੁਰਨਾਦਵੀਚਾਰਾ॥ ਮਾਤਪਿਤਾਜਲ
ਧਰਤਿਹੈਉਤਪਤਸੰਸਾਰਾ॥ ਵਾਈਦਾਇਆਹ
ਤਦਿਹੁਵਰਤੇਵਰਤਾਰਾ॥ ਸਿਵਸਕਤੀਦਾਖੇ
ਲਮੇਲਪਰਕਿਰਤਪਸਾਰਾ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ
ਰਨਬ੍ਰਹਮੁਪਟਚੰਦਮਕਾਰਾ॥ ਮਾਪੇਮਾਪ
ਵਰਤਦਾਗੁਰਮੁਖਿਨਿਰਧਾਰਾ॥ ੧੯॥ ਫੁਲਾ
ਮੀਦਰਵਾਬੁਹੇਹੋਇਭੁਵਰਲੁਭਾਂਦਾ॥ ਅੰ
ਬਾਂਅੰਦਰਿਰਸਧਰਕਾਇਲੁਰਸਮਾਣਾ॥ ਮੇਰ

ਬੀਬੀਹੋਇਕੈਘਟਵਰਸਸਿਵੰਦਾਘੀਰ
ਨੀਰਸੀਜੇਗੋਇਕਲੀਕਿਦਵਖਾਫਾਓਅੰ
ਕਾਰਅਕਾਰਕਰੋਇਪਿਰਪਰਾਣਾਅਪੇ
ਆਪਵਰਤਦਾਗੁਰਮੁਖਪਰਵਾਣਾ॥੩੦॥

੨॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ **ਸਤਿਗੁਰ**
ਚਰਣ॥ ਆਦਿਪੁਰਖਆਦੇਸੁਆਦਵਖਾ
ਣਿਆਸੇਸਤਿਗੁਰਸਚਾਵੇਸੁਸਬਦਾਸਿ
ਵਾਣਿਆਸੁਬਦਿਸੁਰਤਿਉਪਦੇਸੁਸਚੁਸ

ਮਾਣਿਆ ਸਾਧਸੀ ਗਤਿ ਸਚੁ ਦੇਸੁ ਸੁਖ ਰਖ ੨੨੮
ਰਵਾਣਿਆ ਪ੍ਰੇਮੁ ਭਗਤ ਅਵੇਸੁ ਸਹਜੁ ਸੁਖਾ
ਵਿਆ ਭਗਤ ਵਢਲ ਪਰਵੇਸੁ ਮਾਣਨਿ ਮਾਣਿ
ਆ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨ ਮਹੇਸੁ ਅਤਿ ਨਜਾਣਿਆ
ਮਿਸਰ ਸਹਿ ਸਫਟ ਸੇਸੁ ਤਿਲਨ ਪਛਾਣਿਆ।
ਗੁਰਮੁਖ ਦਰਦ ਰਵੇਸੁ ਸਚੁ ਸੁਹਾਣਿਆ ॥੧॥
ਗੁਰਚੇਲੇ ਰਹਿ ਰਾਸ ਅਲਖ ਅਭਿਉਂਤੈ ਗੁਰ
ਚੇਲੇ ਸਾਬਾ ਸਨਨ ਕਵੇਉਂਤੈ ਗੁਰਮਤਿ ਸ
ਹਜਨਿ ਵਾਸ ਸਿਫਤ ਸਮੇਉਂਤੈ ਸਬਦਿ ਸੁਰਤਿ

ਪਰਗਾਸੁ ਮਛਲ ਮਛੇ ਓਹੈ ਪਗੁਰ ਮਖਿਆ
ਸੁਨਿਵਾਸੁ ਮਤਿ ਮਰ ਪੇਓਹੈ ਕਾ ਮੇਰੇ ਧਵਿਵਾ
ਸਸਿਵਤ ਸਮੇਓਹੈ ਸਤਿ ਸੰਤੋਖ ਉਲਾਸੁ ਸਕਤ
ਨਸੇਵਹੈ ਘਰ ਹੀ ਵਿਚ ਉਦਾਸੁ ਸਚੁ ਸੁਚੇਓਹੈ
ਵੀਹ ਇਕੀਹ ਮਠਿਆ ਸੁਗੁਰ ਸਿਖ ਦੇਓਹੈ ॥੨॥
ਗੁਰਚੇਲਾ ਪਰਵਾਣੁ ਗੁਰ ਮੁਖ ਜਾਂਦੀਐ
ਗੁਰ ਮੁਖ ਚੇਤਵਿ ਰਾਣਾ ਮਕਥ ਕਹਾਣੀਐ
ਕਦਰ ਤਨੇ ਕੁਰਬਾਣਾ ਦਰ ਜਾਣੀਐ ਗੁਰ
ਰਮੁਖ ਜਗਮਿਹ ਮਾਂਦ ਜਗਮਿਹ ਮਾਂਦੀਐ ॥

ਸਤਿਗੁਰਸਾਤਿਸੁਹੰਦਾਅਖਵਖਾਂਣੀਐ॥੨॥ ੨੨੬
ਰਛਾਛੀਦਰਵਾਂਣਚਲੇਗੁਰਬਾਂਣੀਐ॥੩॥
ਤਰਜਾਂਮੀਜਾਂਦਹੇਤੁਪਛਾਂਣੀਐ॥੪॥ ਸਬਦ
ਨੀਸਾਂਣਸਬਦਸੁਰਤਿਸਮਾਵੀਐ॥੫॥ ਇਕੋਰ
ਰਦੀਬਾਂਣਸਬਦਸਿਵਾਂਣੀਐ॥੬॥ ਸਬਦ
ਗੁਰਗੁਰਵਾਹੁਗੁਰਮੁਖਪਾਇਆ॥੭॥ ਚੇਲਾਸੁ
ਰਤਸਮਾਹੁਅਲਖਲਖਾਇਆ॥੮॥ ਗੁਰਚੇਲੇ
ਵੀਵਾਹੁਤਗੀਚੜਾਇਆ॥੯॥ ਗਹਰਗੰਭੀਰ
ਅਥਾਹੁਅਜਰਜਹਾਇਆ॥੧੦॥ ਸਚਾਦੇਪਰਵਾ

ਹੁਸਚੁਸਮਾਇਆਪਾਤਿਸਾਹਾਪਾਤਿਸਾ
ਹੁਕੁਮਚਲਾਇਆਲਓਬਾਲੀਦਰਗਾ
ਹੁਕੁਮਚਲਾਇਆਸਚੀਸਿਫਤਸਾਲਾਹ
ਅਪਿਓਪੀਆਇਆਸਬਦਸੁਰਤਿਅਸ
ਗਾਹੁਅਘੜਘੜਾਇਆ॥੪॥ਮੁਲਨਮਿ
ਲੈਅਮੋਲਨਕੀਮਤਪਾਈਐਪਾਇਤਰਾਜੂ
ਤੇਲਨਅਤੁਲਤੁਲਾਈਐਗੁਰਮੁਖਿਪੰਥ
ਨਿਰੋਲਨਰਲੇਰਲਾਈਐਕਥਾਅਕਥਾਅ
ਬੋਲਨਬੋਲਬੁਲਾਈਐਸਦਾਅਰੁਲਾਅ

ਭੇਲਨ ਭੇਲਨ ਭੇਲਨ ਭੇਲਨ ਭੇਲਨ ਭੇਲਨ ਭੇਲਨ ਭੇਲਨ ਭੇਲਨ ਭੇਲਨ २੩੦
ਸਹਜਿ ਸਮਾਈ ਭੇਲਨ ਭੇਲਨ ਭੇਲਨ ਭੇਲਨ ਭੇਲਨ ਭੇਲਨ ਭੇਲਨ ਭੇਲਨ ਭੇਲਨ ਭੇਲਨ
ਰਮੁਖ ਪਾਈ ਭੇਲਨ ਭੇਲਨ ਭੇਲਨ ਭੇਲਨ ਭੇਲਨ ਭੇਲਨ ਭੇਲਨ ਭੇਲਨ ਭੇਲਨ ਭੇਲਨ
ਗਣਾਈ ਭੇਲਨ ॥ ੫ ॥ ਸਭਿ ਦਾਇਕ ਤਹਟ ਸਬਦ
ਵਿਸਾਈ ਭੇਲਨ ॥ ਪੁਰਾ ਪੁਰੇ ਵਟਕਿ ਆਖ ਸਲਾਹੀ
ਭੇਲਨ ਕਦੇ ਨ ਹੋਵੇ ਪਟਿ ਸਚੀ ਪੁਤ ਸਾਹੀ ਭੇਲਨ ॥
ਪੁਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਖਟ ਆਖਟ ਸਮਾਈ ਭੇਲਨ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗ
ਤਿ ਪਰਗਟ ਸਦਾ ਨਿਬਾਹੀ ਭੇਲਨ ॥ ਚਾਹੁ ਲਇ ਕਤੇ ਸ
ਟਨ ਦੁਜੀ ਵਾਈ ਭੇਲਨ ॥ ਜਮ ਦੀ ਫਾਸੀ ਕਟ ਦਾਇਲ

ਹੀਐਐ॥ ਪੰਚਦੂਤ ਸਿਘਟ ਢੇਰੀ ਢੇਰੀਐ॥ ਪਾਈ
ਜਿਉਹਰਹਟ ਸੁਖੇਤਉ ਮਾਹੀਐ॥ ੬॥ ਪੁਰਾਸਤਿਗੁ
ਰੁਆਪਿਨ ਅਲਖਨ ਲਖਾਵਈ॥ ਵੇਖੋਥਾਪਉਥਾ
ਪਜਿਉਤਿਉਭਾਵਈ॥ ਲੇਪਨ ਪੰਨਨ ਪਾਪਉਪਾਇ
ਸਮਾਵਈ॥ ਲਾਗੂ ਵਰਨ ਸਰਾਪਨ ਅਪਜਲਾ
ਵਈ॥ ਅਕਥਕਥਾ ਜਪਜਾਪਨ ਜਗਤਕਮਾ
ਵਈ॥ ਪੁਰੇਗੁਰ ਪਰਤਾਪ ਅਪਗਵਾਵਈ॥ ਲਾ
ਹੇਤਿਨੇਤਾਪ ਸੀਤਾਪ ਘਟਾਵਈ॥ ਗੁਰ ਬਾਂਦੀ
ਮਨਧਾਪ ਨਿਜ ਘਰ ਆਵਈ॥ ੭॥ ਪੁਰਾਸਤਿਗੁ

ਰਸਤਿਗੁਰਮੁਖਭਾਣੀਐ॥ ਪੁਰੀਸਤਿਗੁਰਮਤਿਸ ੨੩੧
ਬਦਸਮਾਲੀਐ॥ ਵਰਗਹਿਧੋਈਐਪਤਿਹਉਐਜ
ਈਐ॥ ਪਾਰਹੀਜੇਗੁਰਗਤਿਬੈਸਣਧਰਮਸਾਲੀ
ਐ॥ ਪਾਵਣਐਖਮੁਕਤਿਗੁਰਸਿਖਪਾਲੀਐ॥ ਅਤਿ
ਰਧੇਮੁਕਤਿਲਦਰਨਿਹਾਲੀਐ॥ ਪਤਿਸਾਹੀਇ
ਕਛਤਖਰੀਸਖਾਲੀਐ॥ ਪਾਂਟੀਪੀਰਣਪਤਿਸੇਵਾ
ਪਾਲੀਐ॥ ਮਸਕੀਨੀਵਿਚਵਤਚਾਲੇਚਾਲੀਐ॥
੮॥ ਗੁਰਮੁਖਿਸਚਾਖੇਲਗੁਰਭਿਖਦੇਸਿਆ॥ ਸਾਧਸੀ
ਗਤਿਦਾਮੇਲਸਬਦਅਵੇਸਿਆ॥ ਫੂਲੀਤਿਲੀਫੁ

ਲੇਲੁ ਸੀਗੁ ਸਲੇਸਿ ਆਗੁ ਰਸਿ ਖਨਕਨ ਕੇਲੁ ਮਿਦੇ
ਅੰਦੇਸਿ ਆਗੁ ਨਾਵਣੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਦੇਲੁ ਵਸਣੁ ਸੁਦੇਸਿ
ਆਗੁ ਰਜ ਪਰਿਦੇਸੁ ਹੇਲੁ ਗੁਰ ਪਰਵੇਸਿ ਆਗੁ
ਉਤੁਗਤੁ ਉਤਿਭੇਲੁ ਸਾਧ ਸਰੇਸਿ ਆਗੁ ਨਿਤ ਨਿਤ ਨਵ
ਲਨਵੇਲੁ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਭੇਸਿ ਆਗੁ ਪੈਰ ਦਲਾ ਲਦਲੇ
ਲਸੇ ਵਸਹੇਸਿ ਆਗੁ ॥ ਗੁਰੁ ਮੁਰਤਿ ਕਰਹਿ ਆਨ ਸਦਾ
ਹਜ਼ੂਰ ਹੋਗੁ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਸਬਦ ਗਿਆਨ ਨੇੜਨ ਦੂਰ ਹੋਗੁ
ਰਬ ਲਿਖਤ ਨੀਸਾਣ ਕਰਮ ਅੰਕੁਰ ਹੋਗੁ ਗੁਰ ਸੇਵਾ
ਪਰਸੰਨ ਸੇਵਕ ਸੁਰੁ ਹੋਗੁ ਪੂਰਨ ਪਰਮੁ ਨਿਧੰਨ ਸਦਾ

ਭਰਪੂਰਹੈ। ਸਾਧਸੀਗਤ ਅਸਥਾਨਜਗਮਗਨੁਰਹੈ ॥ ੨੩ ॥
ਲਖਲਖਸਸੀਅਰਭਨਕਿਰਣਨੂਰਹੈ। ਲਖ
ਲਖਬੇਦਪੁਰਾਣਕੀਰਤਨਚਰਹੈ। ਭਗਤਵਛ
ਲਪਰਵਾਣਚਰਣਾਪੂਰਹੈ। ੧੦। ਗੁਰਸਿਖਸਿ
ਖਸੇਇਅਲਖਲਖਾਇਆ। ਗੁਰਦੀਖਿਆਲੇ
ਸਿਖਸਿਖਸਦਾਇਆ। ਗੁਰਸਿਖਇਕੋਰੇਇਜੇ
ਗੁਰਗਾਇਆ। ਹੀਰਾਕਟੀਪਰੇਇਹੀਰਬਿਧ
ਇਆ। ਜਲਤਰੰਗਅਵੇਲੇਇਸਲਲਸਮਾਇਅ
ਜੇਤੀਜੇਤਸਮੇਇਦੀਪੁਦੀਪਾਇਆ। ਅਚਰਜ

ਅਚਰਜੁ ਫੇਇਚਲਤ ਬਣਾਇਆ ਦੁਪਹੁਦਹੀ ਵਿ
ਲੇਇਘਿਉਕਢਾਇਆ ਇਕਚੰਨਲਤਿਹੁਲੇਇਘ
ਰਗਟੀਅਇਆ ॥ ੧੧ ॥ ਸਤਿਗੁਰਨਨਕਦੇਉਗੁਰ
ਗੁਰਹੋਇਆ ਅੰਗਦਮਲਖਾਮਭੇਉਸਹਜਸਮੇ
ਇਆ ਅਮਰਹੁਅਮਰਚਮੇਉਅਲਖਾਅਲੇ
ਇਆ ਰਾਮਨਾਮਅਰਖੇਉਅੰਮ੍ਰਿਤਚੇਇਆ ॥
ਗੁਰਅਰਜਨਕਰਸੇਉਫੇਘੇਫੇਇਆ ਗੁਰਹਰ
ਗੋਵਿੰਦਅਮੇਉਵਿਲੇਇਆ ਸਚਾਸਚਸੁਚੇਉਸਚ
ਖੋਲੇਇਆ ਅਤਮਅਗੁਰਅਗਹੇਉਸਬਦਪੋਰੇ

ਇਆ ਗੁਰਮੁਖ ਅਭਰੁ ਰੇ ਉਭਰੁ ਭਉ ਖੋਇਆ ३੩੨
॥ ੧੨ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਤ ਗੁਰੁ ਭਉ ਸਹਜ ਬੈਰਾਗੀ ॥ ਗੁ
ਰਮੁਖ ਸਹਜੁ ਭਉ ਸਰਤਿ ਭਜਾ ਗੁਰੀ ॥ ਅਧਰ ਬ
ਚਨ ਅਲਾਉਹ ਉਘੇਤਿ ਆਗੁਰੀ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰਮਤ
ਪਰਬਾਉ ਸਦਾ ਅਨਰਾਗੀ ॥ ਪਿਰਮੁ ਪਿਆਲੇ
ਸਾਉ ਮਸਤਕੁ ਰਾਗੀ ॥ ਬ੍ਰਹਮੁ ਜੋਤਿ ਬ੍ਰਹਮਾਉ
ਗਿਆਨ ਚਰਾਗੀ ॥ ਅੰਤਰ ਗੁਰਮਤਿ ਚਾਉ ਅ
ਲਿਪਤ ਅਵਾਗੀ ॥ ਵੀਹ ਇਕੀ ਹਰ ਵਾਉ ਸਦਾ
ਸੁਹਾਗੀ ॥ ੧੩ ॥ ਗੁਰਮੁਖ ਸਬਦ ਸਮਾਲ ਸੁਰਤਿ

ਸਮਾਣੀਐ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨ ਦਰਿ ਨਿਹਾਲਨੇ॥
ਹੁਨਿਹਾਲੀਐ॥ ਗੁਰਮੁਖ ਦੀ ਨ ਦਿਅਲ ਹੇਤੁ
ਹਿਅਾਲੀਐ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਬਹੇ ਨਾਲ ਗੁਰਸਿਖ
ਪਾਲੀਐ॥ ਰਤਨ ਪਦਾਰਥ ਲਾਲ ਗੁਰਮੁਖ ਭਾਲੀ
ਐ॥ ਗੁਰਮੁਖ ਅਕਲ ਅਕਲ ਭਗਤ ਸੁਖਾਲੀ
ਐ॥ ਗੁਰਮੁਖ ਹਿਸਾਢਾ ਲਰਸਕਰ ਸਾਲੀਐ॥
੧੪॥ ਏਕਾਏਕੀਕਾਰ ਲਿਖ ਦਿਖਾ ਲਿਆ॥ ਊਰਾਰ
ਅੰਕਾਰ ਪਾਸ ਬਹਾ ਲਿਆ॥ ਸਤਿਨਾਮ ਕਰਤਾਰ
ਨਿਰਭਉਰਾ ਲਿਆ॥ ਨਿਰਵੈਰ ਹੁਜੈ ਕਾਰ ਅਜੁਨ

ਮਨਕਾਲਿਆਸਰੂਨੀਸਾਣਮਪਾਰਜੋਤਿਓਜਾਲਿ ੨੨੪
ਆਪੀਚੁਅਖਰਓਪਕਾਰਨਾਮਸਮਾਲਿਆਪ
ਰਮੇਸਰਸੁਖਸਾਰਨਦਰਿਨਿਹਾਲਿਆਨਉਅੰਗ
ਉਨਸੁਮਾਰਸਿਗਨਿਰਾਲਿਆਨੀਲਅਨੀਲਵੀ
ਚਾਰਪਿਰਮੁਪਿਆਲਿਆ ੧੫ ॥ ਚਾਰਵਰਨਸਤ
ਸਿਗੁਗੁਰਮੁਖਿਮੇਲਿਆਜਾਣਤਿਬੋਲਹੁਰਿਗੁਗਰ
ਮੁਖਿਚੇਲਿਆਪੀਚੇਸਬਦਅਰਿਗੁਅਨਹਦਕੇਲਿ
ਆਸਤਿਗੁਰਸਬਦਤਰਿਗੁਸਦਾਸੁਹੇਲਿਆ ॥
ਸਬਦਸੁਰਤਿਪਰਸਿਗੁਆਨਸਿਗਮੇਲਿਆਰ

ਗਨਾਦਸਰਬੀਗਮਹਿਨਿਸੁਰੇਲਿਆਸਬ
ਦਮਨਾਹਦਰੀਗਮੁਤੁਇਕੇਲਿਆਗੁਰਮੁਖ
ਪੰਥਨਿਪੰਗਬਾਰਹਖੇਲਿਆ॥੧੬॥ਹੋਈਆ
ਗਿਆਮਾਦਿਆਦਿਨਿਰੰਜਨੋ॥ਨਾਦੇਮਿਲਿਆ
ਨਾਦਹਉਮੈਰੰਜਨੋ॥ਬਿਸਮਾਦੇਬਿਸਮਾਦਗੁਰ
ਮੁਖਅੰਜਨੋ॥ਗੁਰਮਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਗੁਰਮੁਖਿ
ਜਨੋ॥ਆਦਿਪੁਰਖਪਰਮਾਦਿਅਕਾਲਅਗੰਨ
ਨੋ॥ਸੇਵਕਸਿਵਸਨਕਾਦਕ੍ਰਿਪਾਕਰੰਜਨੋ॥ਜਪੀ
ਅੰਗੁਗਹੰਗੁਗਾਦਿਗੁਰਸਿਖਅੰਜਨੋ॥ਪਿਰਮਪਿ

ਆਲੇਸਾਦਪਰਮਪੁਰੰਜਨੋ॥ਆਦਿਜੁਗਾਦਿਅਮੁ ੨੩੫
ਨਾਦਸਰਬਪੁਰੰਜਨੋ॥੧੭॥ਮੁਰਦਾਹੋਇਮੁਰੀਦ
ਨਗਲੀਹੋਵਣਾ॥ਸਾਬਰਸਿਦਕਸਹੀਦਕੁਰਮ
ਕੁਓਖੋਵਣਾ॥ਨਾਤਿਸੁਰੁਖਨਾਨੀਦਨਖਾਂਦਾਸੋਵ
ਣਾ॥ਪੀਹਣਹੋਇਜਦੀਦਪਾਣੀਛੋਵਣਾ॥ਪ
ਖੇਦੀਤਾਗੀਦਪਰਮਲਧੋਵਣਾ॥ਸੇਵਕਹੋਇਸੀ
ਜੀਦਨਹਸਟਰੋਵਣਾ॥ਦਰਦਰਵੇਸਰਸੀਦਪਿਰ
ਮਰਸੁਭੋਵਣਾ॥ਚੰਦਮੁਮਾਰਖਈਦਪੁਗਖਲੋਵਣਾ
॥੧੮॥ਪੇਗੀਧੋਪਾਖਾਕਮੁਰੀਦੈਹੋਵਣਾ॥ਗੁਰਮੁਰਤ

ਮੁਸਤਾਕਮਰਮਰਜੀਵਣਾ॥ ਪਰਹਰਸਭੇਸਾਕ
ਸੁਰਿਗੁਰੀਵਣਾ॥ ਹੋਰਨਝਖਣਝਾਕਸਰਦਿ
ਮਨਸੀਵਣਾ॥ ਪਿਰਮਪਿਆਲਾਪਾਕਮਮਿਓਰ
ਸੁਪੀਵਣਾ॥ ਮਸਕੀਨੀਅਉਤਾਕਮਸਥਿਰ
ਥੀਵਣਾ॥ ਦਸਅਉਰਤਤਲਾਕਸਹਜਾਅਲੀ
ਵਣਾ॥ ਸਾਵਪੰਨਗੁਰਵਾਕਨਮਨਭਰਮੀਵਣਾ॥
ਸਬਦਸੁਗਤਿਹੁਸੁਨਾਕਪਾਰਪਰੀਵਣਾ॥ ੧੯
ਸਤਿਗੁਰਸਰਦੀਜਾਇਸੀਉਨਿਵਾਇਆ॥ ਗੁ
ਰਚਰਦੀਚਿਤਲਾਇਮਥਾਲਾਇਆ॥ ਗੁਰਮ

ਤਿਰਿਵੈਵਸਾਇਆਪੁਗਵਾਇਆ॥ ਗੁਰਮੁਖਸੁਹ ੨੩੬
ਜੁਸੁਭਾਵਾਭਾਇਆ॥ ਸਬਦਸੁਰਤਿਲਿਵਲਾਇਹੁਕ
ਮੁਕਮਾਇਆ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਭੈਭਾਇਨਿਜਪਰਪਾ
ਇਆ॥ ਚਰਵਕਵਲਪਤੀਆਇਰਵਰਲੁਭਾਇਆ
ਸੁਖਸੰਪਟਪਰਚਾਇਆਪੁਠਿਪਾਇਆ॥ ਧੀਨਜਵੇਦੀ
ਆਇਸੁਰੇਲਾਆਇਆ॥ ੨੦॥ ੩॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ ਵਾਰਚੇਥੀਭਾਈਗੁਰ
ਦਾਸੁਭਲੇਕੀ॥ ॥ ਓਅੰਕਾਰਅਕਾਰਕਰਪੁਠਿ

ਪਾਣੀ ਬੈਸੀਤਰਧਾਰੇ ਧਰਤਿ ਅਕਾਸ ਵਿਛੋੜਿ ਅਨਚੰਦ
ਸਰਜੋਤ ਸਵਾਰੇ ॥ ਪਾਣੀ ਚਾਰਬੀਧਾਨ ਕਰਲਖ
ਚਉਰਾਸੀ ਹਜ਼ੂਨ ਦੁਆਰੇ ॥ ਇਕਸ ਇਕਸ ਜੁਨਿ ਵਿ
ਚਿਜੀ ਅਜੀਤ ਅਣਗਣਤ ਅਪਾਰੇ ॥ ਮਾਣਸ ਜਨ
ਮੁਦਲੰਭੁ ਹੈ ਸਫਲ ਜਨ ਮੁਹਰ ਸਰਵ ਉਧਾਰੇ ॥ ਸਾ
ਧਸੰਗਤ ਗੁਰਸਬਦ ਲਿਵਭਾਇ ਭੁਗਤ ਗੁਰਗਿਆ
ਨਵੀਚਾਰੇ ॥ ਪਰਉਪਕਾਰੀ ਗੁਰੂਪਿਅਮਾਰੇ ॥ ੧ ॥
ਸਭਦੁਨੀਈ ਧਰਤਿਹੈ ਮਾਪੁ ਗਵਾਇਹੈ ਈਉਡੀਈ
॥ ਧੀਰਜ ਧਰਮੁ ਸਿਤੋਖ ਵਿਵਰਾਹੇ ਠਰਹੈ ਲਿਵਲੀ

ਣੀ॥ ਸਾਧਜਨੰਦੇਚਰਣਛੁਹਿਅਛੀਲੀਹੋਈਲਾ ੨੩੭
ਖੀਣੀ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਬੁੰਦਸੁਹਾਂਵਲੀਛਹਬਰਛਲ
ਕੋਰਣਹੋਇਗੀਣੀ॥ ਸਿਮਲਿਆਮਾਣਨਿਆਣੀਐ
ਪਿਰਮਪਿਆਲਾਪੀਇਪਤੀਣੀ॥ ਜੇਬੀਜੈਸੋਈ
ਲੁਟੈਸਭਰਸਕਸੁਬਹੁਰਿਗੁਰਿਗੀਣੀ॥ ਗੁਰਮੁ
ਖਿਸੁਖਫਲਹੋਅਸਕੀਣੀ॥ ੨॥ ਆਣਸਦੇਹਸੁ
ਖੇਹੋਤਿਸੁਵਿਚਰਜੀਭੇਲਈਨਕੀਬੀ॥ ਅਖੀਦੇ
ਖਨਕੁਪਰਿਗੁਰਗਨਾਦਕੰਨਕਰਨਰਕੀਬੀ॥ ਨਕ
ਸੁਵਾਸੁਨਿਵਾਸਹੋਪੰਜੇਦੂਤਬੁਰੀਤਰਤੀਬੀ॥ ਸਬ

ਦੁਨੀਵੇਚਰਦਹੋਇਆਪਗਵਾਇਨਸੀਬਨਸੀ
ਬੀ॥ਹਉਮੇਰਗੁਮਿਟਾਇਦਾਸਤਿਗੁਰਪੁਰਾਕਰੇਤ
ਬੀਬੀਪੇਰੀਪੇਰਹਿਰਾਬਕਰਗੁਰਸਿਖਸੁਦਿਗੁਰ
ਸਿਖਮਨੀਬੀ॥ਮੁਰਦਾਹੋਇਮੁਰੀਦਗਰੀਬੀ॥੩
ਲਉਛੀਹੋਇਚੀਚੇਗਲੀਪੇਪੀਛਾਪਮਿਲੀਵ
ਰੂਆਈ॥ਲਹੁੜੀਘਨਹਰਬੁੰਦਹੋਇਪੁਰਗੁਰ
ਮੇਤੀਸਿਪਸਾਮਈ॥ਲਹੁੜੀਬੁਫੀਕੇਸਰੇਮਥੇ
ਟਿਕੇਸੇਰੁਪਾਈ॥ਲਹੁੜੀਪਾਰਸਪਥਰੀਅਸ
ਟਪਾਤਕੰਚਨਕਰਵਈ॥ਜਿਉਮੁਦਿਲਹੁੜੀ

ਸਪਸਿਰਦੇਖੇਲੁਕਿਲੁਕਿਲੋਕਲਕਾਈ॥ਜਾਟਰਸਾ ੨੩੮
ਇਦਪਾਰਿਅਹੁਰਤੀਮੁਲਨਜਾਇਮੁਲਾਈ॥ਅਪ
ਗਵਾਇਨਅਪਗਣਾਈ॥੪॥ਅਮਗਤਤੀਜਲਸੀ
ਅਲਾਕਿਤਅਵਗਣਕਿਤਗੁਣਵੀਚਾਰਾ॥ਅੱਗੀ
ਪ੍ਰਿਅਪਉਲਹਰਜਲਨਿਰਮਲਗੁਰਗਿਅੰਨਸੁਚਾ
ਗਾ॥ਕੁਲਦੀਪਕਬੈਸੰਤਰੋਜਲਕੁਲਕਵਲਵਰੋਪ
ਰਵਰਾਦੀਪਕਹੇਤਪਰੀਤਦਾਕਵਲਭਵਰਪਰਗਟ
ਪ੍ਰਹਾਰਾ॥ਅਮਰੀਲਾਟਉਚਾਟਹੈਸਿਰਉਚਾਕਰਕਰੋਕੁ
ਚਾਰਾ॥ਸਿਰਨੀਵੰਨੀਵੰਨਾਵਾਸੁਪਾਣੀਅੰਦਰਪੁਰ

ਉਪਕਾਰਾਨਿਵਚਲੇ ਸੋਗੁਰਪਿਆਰਾ ॥ ੫ ॥ ਰਿਗ
ਮਜੀਠਕਉਤੁਦਾਕਚਾਪਕਾਕਿਤਵੀਚਾਰੇ ॥ ਧਰਤੀਉ
ਖਟਕਫੀਐਮੂਲਾਮਜੀਠਜਵੀਜੜਤਾਰੇ ॥ ਉਖਲ
ਮੁਹਲੇਕੁਟੀਐਪੀਹਟਪੀਸੋਚਕੀਭਾਰੇ ॥ ਸਹੈਅਵ
ਟਣਾਮਗਦਾਰੇਇਪਿਆਰੀਮਿਲੇਪਿਆਰੇ ॥ ਧੋਹਲੀ
ਅਹੁਸਿਰਕਫਕੇਫਲਕਉਤਚਲਿਭਖਿਲਾਰੇ ॥ ਖੁਟ
ਤੁਰਸੀਦੇਰੰਗੀਐਕਪਟਸਨੇਹੁਰਹੈਦਿਨਚਾਰੇ ॥
ਨੀਵਾਜ਼ਦੇਓਚੇਗਹਾਰੇ ॥ ੬ ॥ ਕੀੜੀਨਿਕੜੀਚਲ
ਤਕਰਾਭ੍ਰਿਗੀਨੇਮਿਲਭ੍ਰਿਗੀਹੋਵੇ ॥ ਨਿਕੜੀਦਿਸੇਮ

ਕਵੀ ਸੁਤ ਅਹੁ ਕਵ ਫਿਰ ਸੀ ਗੋਵੇ ਨਿਕਵੀ ਮਖ ੨੩੯
ਵਖਾਣੀ ਐ ਮਾਖਿ ਓ ਮਿਠਾ ਭਾਗ ਠਹੋਵੇ ਨਿਕਵੀ ਕੀ
ਕਾਮਾਖੀ ਐ ਪਟ ਪਟੇ ਲੇ ਕਰਦੇ ਗੁਢੇਵੇ ਗੁਟਕਾ
ਮੁਹ ਵਿਚ ਪਾਇ ਕੈ ਦੇਖ ਦੇਖ ਸੀਤ ਰਜਾਇ ਖੜੇਵੇ ਐਤੀ
ਮਾਟਕ ਹੀਰਿ ਮਾਪਾ ਤਿਸਾਹੁ ਲੇਹਾਰ ਪੁਰੇਵੇ ਪਾਇ
ਸਮਾਇਣਦ ਹੀ ਬਿਲੇਵੇ ॥੭॥ ਲਤਾਹੇ ਠਲਤਾੜੀ ਐ
ਪਾਹੁ ਨ ਕਢੇ ਸਾਹੁ ਵਿਚਾਰਾ ਗੋਰ ਸਦੇ ਖੜ ਪਾਇ ਕੈ
ਗਾਇ ਗਰੀਬੀ ਪਰ ਉਪਕਾਰਾ ਦੁਪਹੁਦ ਹੀ ਜਮਾਈ
ਐਦ ਹੀ ਮਾਹੁ ਮਖਣ ਛਹੁ ਪਿਆਰਾ ਸਿਪੁ ਅਤੇ ਹੋਵਨ

ਹੋਮਜਗਾਢੰਗੁਸੁਮਾਰਥਚਜਮਚਾਰਾਯੁਰਮਧ
ਉਲਪਰਗਟਹੋਇਧੀਰਜਵਹੋਸਹੋਸਿਰਭਾਰਾ
ਇਕਇਕਜਾਉਜਟੇਦਿਆਚਹੁਚਕਾਂਵਿਚਵਗਹ
ਜਾਗਾਤ੍ਰਿਟਮੰਦਰਿਵਡਾਪਾਸਾਰਾ॥ ੮॥ ਲਹੁੜ
ਤਿਲੋਹੋਇਜੀਮਿਆਨੀਚਹੁਨੀਚੁਨਆਪਗਟਾਇ
ਫਲਾਸਿਗਤਿਵਾਸਿਅਹੋਇਨਿਰਗਧਸੁਗਧਸੁਹ
ਇਆਕੋਲੁਪਾਇਧੀਵਾਇਅਹੋਇਫੁਲੇਲੁਖੇਲ
ਵਰਤਾਇਆਪਤਤਪਵਿਤਚਲਿਤਕਰਪਾਤਿਸਾਹੁ
ਸਿਰਧਰਸੁਖਪਾਇਆਦੀਵੇਪਾਇਜਲਾਇਆਕੁ

ਲਈ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗਾਉਰ ਦਸਦਾਇਆ ਕੰਜਲ ਹੋਆ ੨੪੦
ਦੀਵਿਅ ਹੁਅਖੀ ਅੰਦਰਿ ਜਾਇ ਸਮਾਇਆ ਬਾਲ
ਹੋਇ ਨ ਵਰਕ ਹਾਇਆ ॥ ੯ ॥ ਹੋਇ ਵੜਵਾਂ ਜਗਾਇ
ਚਬੀ ਜੇਤ ਨੁਖੇ ਹਨਾਲਿ ਰਲਾਇਆ ਬੂਟੀ ਹੋਇ ਕਪ
ਹਟੀਟੀ ਰੋਹ ਸਿਹ ਸਿਅ ਪ੍ਰਾਪਿਕਾਇਆ ਦੁਹੀ ਮਲ
ਦੇਲ ਦੇਵਲਿਅ ਟੂਟੁ ਕਰਕ ਹਿਤੁ ਬੁਤੁ ਬਾਇਆ ਪ੍ਰਿ
ਦਵਾ ਪ੍ਰਿਦੁਰਾਇਆ ਕਰਕ ਰਗੜੀ ਸੁਤਕਤਾਇਆ
ਤਵਟਵਟ ਖੀਬ ਚੜਾਇ ਕੈ ਦੇ ਦੇ ਦਖ ਪੁਵਾਇ ਰਗਾਇ
ਆ ਕੈ ਚੀ ਕਟਕਟਾਇਆ ਸੁਈ ਧੰਗੇ ਜੋ ਕੀ ਵਾਇ

ਮਾ। ਲਲ ਜਟ ਕੁਜਟ ਹੋਇ ਕੁਜਾਇਆ॥ ੧੦॥ ਵਾਟਾ
ਹੋਇ ਮਨਾਰਦਾ ਹੋਇ ਪੁਕੁ ਪੁਕੀ ਵਿਚ ਧਸੈ॥ ਹੋਇ ਬਿ
ਰਖਹਾਰੀਆ ਵਲਾ ਲਾਲ ਗੁਲਾ ਲਾ ਫੁਲ ਵਿਗਸੈ॥
ਇਕਤ ਬਿਰਖ ਸਹਸ ਫਲ ਫਲ ਫਲ ਇਕਦੂ ਇਕ
ਸਰਸੈ॥ ਇਕਦੁ ਦਦੇ ਲਖ ਹੋਹਿ ਫਲ ਫਲ ਦੇ ਮਨ
ਅੰਦਰ ਵਸੈ॥ ਤਿਸ ਫਲ ਤੇ ਦਿਨ ਆਵਈ ਗੁਰਮੁਖ
ਸੁਖ ਫਲ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੈ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਲਯ ਨਿਤੋਤ
ਫਲ ਤਿਉ ਤਿਉ ਫਿਰ ਫਿਰ ਫਲੀ ਮੇਹ ਸੈ॥ ਨਿਵਰ
ਲਦ ਗੁਰਮਾਰ ਗੁਦ ਸੈ॥ ੧੧॥ ਰਿਣ ਰਸਾਇਣ ਸਿੰਝੀਐ

ਰੇਡਹੇਤਕਰਕੀਚਨਵਸੈ॥ਧੋਇਧੋਇਕਟਕਫੀ ੧੪੧
ਐਰਤੀਮਾਸਾਤੇਲਾਹਸੈ॥ਪਾਇਕੁਠਾਲੀਹਾਲੀ
ਐਰੇਟੀਕਰਸੁਨਿਆਰਵਿਗਸੈ॥ਪੜਪੜਪੜ
ਪਖਾਲੀਅਨਲੁਟੀਲਾਇਜਲਾਇਰਹਸੈ॥ਬ
ਰਹਵੀਨੀਹੋਇਕੈਲਗੈਲਵੈਕਸੈਟੀਕਸੈ॥ਟਕ
ਸਾਲੈਸਿਕਾਪੜੈਪਟਾਅਹਰਣਵਿਚਅਚਲਸ
ਰਸੈ॥ਸਾਲਸੁਨਈਆਪੋਤੇਪਸੈ॥੧੨॥ਖਸਖ
ਸਦਾਂਨਾਹੋਇਕੈਖਾਕਅੰਦਰਿਹੋਇਖਾਕਸਮਾਵੈ॥
ਦੇਸਤਪੇਸਤਬੂਰਹੋਇਰੀਗਬਿਰੀਗੀਫੁਲਖਿਵੈ॥

ਹੋਰਾਹੋਰੀਤੋਰੀਆਇਕਦੁਇਕਚੜਾਉਚੜਾਵੈ॥
ਸੁਲੀਉਪਰਿਬੇਲਣਾਪਿਛੇਦੇਸਿਰਛੜਧਰਾਵੈ॥ਚੁ
ਖਚੁਖਹੋਇਮਲਾਇਕੋਲੋਹੁਪਾਂਟੀਰੰਗੁਰੰਗਾਵੈ॥ਪਿ
ਰਮਪਿਅਮਲਾਮਜਲਸੀਜੋਗੁਰੰਗੁਸੰਜੋਗੁਬਣਾਵੈ
ਅਮਲੀਹੋਇਸੁਮਜਲਸੁਆਵੈ॥੧੩॥ਰਸਭਰਿ
ਅਰਸਰਖਦਾਬੇਲਣਾਮਣਬੇਲਣਾਮਭਿਰਿਠਾ॥
ਸੁਣਿਅਮਮਣਸੁਣਿਅਕਰੈਕਰੇਵੀਚਾਰਡਿਠਾਅ
ਣਡਿਠਾ॥ਅਖੀਧੁੜਮੁਣਾਈਅਮਅਖੀਵਿਚਅੰਗੁ
ਰਬਹਿਠਾ॥ਇਕਦੁਬਹਲੇਬੁਟਹੋਇਸਿਰਤਲ

ਵਾਇਆਇਠਹੁਇਠਾ। ਦੁਹੁਖੀਢਾਵਿਚਪੀੜੀਐ ॥ ੧੪੨ ॥
ਟੋਟੇਲਾਹੋਇਤਹੁਕੁਮਿਠਾ। ਵੀਹਇਕੀਵਰਤਦਾ
ਅਵਗਣੁਆਰੇਪਾਪਾਇਠਾ। ਮੀਨੈਗੀਨੈਵਾਂਗਾਸੁ
ਧਿਠਾ। ੧੪੩ ॥ ਘਣਹਰਬੁੰਦਸੁਹਾਂਵਲੀਨੀਵੀਹੋਇ
ਅਗਾਸਹੁਆਵੈ। ਆਪਗਵਾਇਸਮੁੰਦਵੇਖਸਿੰਧੇ
ਦੇਮੁਹਵਿਚੁਸਮਾਵੈ। ਲੈਦੇਹੀਮੁਹੁਬੁੰਦਸਿਪਚੰਭੀ
ਮਾਰਪਤਾਲਲੁਕਾਵੈ। ਫੁੜਕਢੈਮਰਜੀਵੜਾਪਰਕਾ
ਰਜੋਨੇਆਪਫੁੜਾਵੈ। ਪਰਵਸਪਰਉਪਕਾਰਨੇਪਰਰ
ਰਬਪਥਰਦੀਦਭਨਾਵੈ। ਰੁਲਾਅਰੁਲਾਅਮੁਲਦੇਮੇ

ਤੀਵਾਂ ਨਨ ਪਛੋਤਾਵੇ॥ ਸਫਲਾਨ ਨਮੋ ਕੋਈ ਵਰ
 ਸਾਵੇ॥ ੧੫॥ ਹੀਰੇ ਹੀਰਾ ਬੇਧੀਐ ਬਰਮੇ ਕਦੀ ਅੰ
 ਟੀ ਹੋਇ ਹੀਰੇ॥ ਧਾਗਾ ਹੋਇ ਪਰ ਈਐ ਹੀਰੇ ਮਾਲ
 ਰਸਾਲ ਗਾਹੀਰੇ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਗੁਰ ਸਬਦ ਲਿਵ
 ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਮਰੇ ਮਨ ਧੀਰੇ॥ ਮਨ ਜਿਣ ਮਨ ਮਨ ਦੇ
 ਲਏ ਮਨ ਗੁਣ ਵਿਚ ਗੁਣ ਗੁਰ ਮੁਖ ਸਰੀਰੇ॥ ਪੈਥੀ
 ਪ੍ਰੇਮ ਪ੍ਰੇਮ ਕੋ ਹੋਇ ਕਾ ਅਧੇਰ ਸੰਤ ਰੇ ਨਾਲਾ॥ ਭੁਵ ਜਲ
 ਮੰਦਰ ਰਹੈ ਨਿਰਾਲਾ॥ ਜੀਵਣ ਮੁਕਤ ਸਚਾ ਵਾਰੇ ਲਾ॥
 ੧੬॥ ਸਿਰ ਵਿਚ ਨਿਕੇ ਵਾਲ ਹੋਇ ਸਾਧੂ ਚਰਣ ਚਰਣ

ਕਰਛਾ ਲੈ ਗੁਰਸਰਤੀ ਰਥਨਾਇ ਕਰ ਅੰਤੁ ਭੁਰ
 ਭੁਰ ਪੈਰ ਪਖਾ ਲੈ ਕਾਲੀ ਹੁੰਧ ਉਲੇ ਕਰੇ ਚਲਣਾ
 ਜਾਣਈ ਸਾਂਦ ਸਮਾ ਲੈ ਪੇਰੀ ਪੇ ਪਾਖਾ ਕੋਹੇ
 ਪੁਰਾਸਤਿ ਚੁਰਨ ਦਰਨਿ ਹਾਲੈ ਕਾਗਕੁ ਸੀਤਹੁ
 ਪਰਮਹੰਸ ਉਜਲ ਮੋਤੀ ਖਾਇ ਖਵਾ ਲੈ ਵਾਲ
 ਹਨਿ ਕੀਆ ਖੀਐ ਗੁਰਸਿਖੀ ਸੁਣ ਗੁਰਸਿਖ
 ਪਾ ਲੈ ਗੁਰਸਿਖ ਲੰਘੈ ਪਿਰਮੁ ਪਿਆ ਲੈ ॥੮॥
 ॥ ਗੁਲਰ ਅੰਦਰ ਭੁਨੁਹਣਾ ਗੁਲਰ ਨੇ ਬ੍ਰਹਮੰਡ
 ਵਖਾਣੈ ਗੁਲਰ ਲਗਨ ਲਖ ਫੁਲ ਇਕ ਦੁਲਖ

ਮੁਲਖਨਜਾਂਣੈ॥ ਲਖਲਖਬਿਰਖਬਗੀਚਿਅੰ
ਹੁਲਖਬਗੀਚੇਬਾਗੁਬਬਾਣੈ॥ ਲਖਬਾਗਬ੍ਰਹ
ਮੰਡੁਵਿਚਲਖਬ੍ਰਹਮੰਡੁਵਿਚਆਣੈ॥ ਮਿਹ
ਰਕਰੇਜੇਮਿਹਰਵੰਨਗੁਰਖੁਖਸਾਧਸੰਗਤਰੰਗ
ਆਣੈ॥ ਪੈਗੀਪੈਪਾਖਕਹੋਇਸਾਹਿਬਦੇਚਲੇਓਹ
ਭਾਣੈ॥ ਹਓਮੇਜਾਇਤਜਾਇਸਿਧਾਣੈ॥ ੧੯॥ ਹੁਦੁ
ਇਹਿਹਚੰਦੁਅਲਪਹੋਇਤੀਐਦਿਹਚੜਦਾਰੋ
ਇਨਿਕਾ॥ ਓਠਿਓਠਿਨਗਤਜੁਹਾਰਦਾਗਾਗਨਮਹੇ
ਸਰਮਸਤਕਟਿਕਾ॥ ਯੋਲਹਕਲਾਸੀਪਾਰੀਐ

ਸਫਲਜਨਮਸੋਹੈਕਲਇਕਾਅਮਿਮ੍ਹਤਰਿਰ ੨੪੪
ਫਸੁਹਾਵਦੀਨਿਭਰਭਰੈਸਿਜੈਸਹਸਿਕਾ
ਸੀਤਲਸਾਂਤਸਿਤੋਖਦੇਸਹਜਸਿਜੈਗੀਰਤਨ
ਅਮਿਕਾਕਰੈਅਨੇਰਹਚਾਨਦਾਡੇਰਚਕੋਰ
ਧਿਆਨਧਰਾਛਿਕਾਅਪਰਾਵਾਇਅਮੇਲ
ਮਾਣਿਕਾ ੨੦ ॥ ਹੋਇਨਿਮਾਂਦਾਕੁਰਤਕਰਗੁ
ਰਮੁਖਪੁਅਹਰਿਦਰਸਨੁਪਾਇਆਕੁਰ
ਤਵਛਲਹੋਇਰੇਦਿਆਮਾਂਦਨਿਮਾਂਦੇਆਪ
ਦਿਵਾਇਆਮਾਤਲੋਕਵਿਚਮੁਕਤਿਕੁਰਨਿ

ਹਚਲਵਾਸੁਅਗਾਮੁਚੜਾਇਆ।ਚਿਦਸੁ
ਰਜਤੇਤੀਸਕਰੋੜਪਰਦਖਣਚਉਫੇਰਹਿ
ਗਇਆ।ਵੇਦਪੁਰਾਂਨਵਖਾਂਣਦੇਪਰਤਾਪ।
ਵਰ੍ਹਾਜਣਾਇਆ।ਅਬਗਤਗਤਅਤਅਗ
ਮੁਹੈਅਕਥਕਥਾਵੀਚਾਰਨਆਇਆ।ਗੁ
ਰਮੁਖਮੁਖਫਲਅਲਖਲਖਾਇਆ॥੨१॥

॥੪॥

ਗੁਰਮੁਖਹੋਵੈਸਾਧਸੰਗੁਰੋਰਤਸੰਗਕੁਸੰਗ

ਨਰਦੈ॥ ਗੁਰਮੁਖੀਥਸੁਹੇਲੜਾਬਾਰਹਪੀਥਨਖੇਚ ੨੪੫
ਲਖਦੈ॥ ਗੁਰਮੁਖਵਰਨਅਵਰਨਹੋਇਰੀਗੁਸਰੀ
ਗਤਿਬੋਲਪਰਦੈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਦਰਸਨਦੇਖਣਾਛਿ
ਅਦਰਸਨਪਰਸਣਨਸਰਦੈ॥ ਗੁਰਮੁਖਨਿਹਚ
ਲਮਤਹੋਦੂਜੈਭਾਇਲੁਭਾਇਨਪਦੈ॥ ਗੁਰਮੁਖਸੁ
ਬਦਕਮਾਵਣਾਪੇਰੀਪੇਰਹਰਾਸੁਨਹਦੈ॥ ਗੁਰਮੁਖ
ਭਾਇਭਗਤਰਹਮਦੈ॥ ੧॥ ਗੁਰਮੁਖਇਕਅਰਾਧ
ਣਾਇਕਮਨਹੋਇਨਹੋਇਦਚਿਤਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਅਪ
ਪਗਵਾਇਆਜੀਵਨਮੁਕਤਨਤਾਮੁਸਪਿਤਾ॥ ਗੁਰ

ਓਪਦੇਸੁ ਅਵੇਸੁ ਕਰਸਟ ਦੁਤਾ ਵਿਖੜਾ ਗੜ ਜਿਤਾ॥
ਪੇਰੀ ਪੈਪਾ ਖਾਕੋਇ ਪਾਹੁ ਨੜਾ ਜਗੋਇ ਅਭਿਤਾ॥
ਗੁਰਮੁਖ ਸੇਵਾ ਗੁਰਸਿਖਾਂ ਗੁਰਸਿਖ ਮਾਪਿ ਉਭਾਈ ਮਿ
ਤਾ॥ ਦੁਰਮਤਿ ਦੁਬਧਾ ਦੁਰਕਰ ਗੁਰਮੁਖ ਸਬਦ ਸੁਰ
ਤਮ ਨ ਸਿਤਾ॥ ਛਾ ਰੁਕੁ ਫਕੜੁ ਕੁੜੁ ਕੁਧਿਤਾ॥ ੨॥ ਅਪ
ਦੇ ਅਪਟੇ ਵਰਨ ਵਿਚ ਚਾਰ ਵਰਨ ਕੁਲਧਰ ਮਧਰੀ ਦੇ
ਛਿਅ ਦਰਸਣ ਛਿਅ ਸਾਸਤਾ ਗੁਰਗੁਰਮ ਤਖਟ ਕ
ਰਮ ਕਰੀਦੇ॥ ਅਪਟੇ ਅਪਟੇ ਸਾਹਿਬੈ ਚਾਕਰ ਜਾਇ
ਜੁਹਾਰ ਚੜੀਦੇ॥ ਅਪਟੇ ਅਪਟੇ ਵਟ ਜਾ ਵਿਚ ਵਾਪਾ

ਗੀਵਾਪਾਰਮਾਚੰਦੋ। ਜੁਆਰੀਜੁਆਰੀਆਵੇਕਰਮੀ ੨੪੬
ਵੇਕਰਮਰਚੰਦੋ। ਚੋਗਾਂਚੋਗਾਂਪਿਰਹੜੀਠਗਠਗਮਿ
ਲਦੇਸੁਠਗਦੋ। ਮਸਕਰਮਾਂਮਿਲਮਸਕਰੇਚੁਰ
ਚੁਗਲਾਂਚੁਗਲਉਮਾਹਿਮਿਲਦੋ। ਮਨਤਾਰਮ
ਨਤਾਰਮਾਤਾਰੂਤਾਰੂਤਾਰਤਰੰਦੋ। ਦੁਖਿਆਰੋਦੁਖਿ
ਮਾਰਿਮਾਮਿਲਮਿਲਮਪਟੇਦੁਖਰਵੰਦੋ। ਸਾਹੁ
ਸਿਗਤਗੁਰਸਿਖਵਸੰਦੋ॥੪॥ ਕੋਈਪੰਡਤਜੋਤ
ਕੀਕੋਪਾਂਧਾਕੋਵੇਦਸਦਾਏ। ਕੋਈਗਜਾਗਾਉਕੋਕੋ
ਮਹਤਾਚਉਧਰੀਅੰਖਾਏ। ਕੋਈਬਜਾਜਸਰਾਫ

ਕੋਕੋਜਤਿਹਰੀਜੜਾਉਜੜਾਏ॥ਪਾਸਾਗੀਪਰਚੁਨੀ
ਆਕੋਈਦਲਾਲੀਕਿਰਸਕਆਏ॥ਜਾਤਸਨਾਤ
ਸਹਿਭੁਲਖਕਿਰਤਫਿਰਤਕਰਨਾਉਗਵਾਏ॥ਸਾਧ
ਸੰਗਤਿਗੁਰਸਿਖਮਿਲਾਮਾਸਾਵਿਚਨਿਰਾਸਵਲ
ਏ॥ਸਬਦਸੁਰਤਿਲਿਵਅਲਖਲਖਾਏ॥੫॥ਜ
ਤੀਸਤੀਚਿਰਚੀਵਟੇਸਾਧਕਸਿਧਨਾਥਗੁਰਚੇਲੇ
ਦੇਵੀਦੇਵਰਖੀਸਰਾਭੈਰਉਖੇੜਪਾਲਬਹੁਮੇਲੇ॥
ਗਣਗੋਪੁਬਾਅਪਛਗਾਕਿੰਨਰਜਛਚਲਤਬਹੁ
ਖੇਲੇ॥ਰਾਕਸਦਾਨੈਦੇਤਲਖਮੀਦਰਦੂਜਾਭਾਉਦੇ

ਲੇ॥ ਹਉਮੈ ਅੰਦਰ ਸੁਕੁ ਕੇ ਗੁਰ ਮੁਖ ਸਾਧ ਸੰਗ ਤਿ ॥ ੨੪੭ ॥
ਰਸ ਕੇ ਲੇ॥ ਇਕ ਮਨ ਇਕ ਮਰਾਧ ਦਾ ਗੁਰ ਮਾਤਿ
ਮਾਪੁ ਗਵਾਇ ਸੁਹੇ ਲੇ॥ ਚਲ ਦਾਜਾਣ ਪਏ ਸਿ
ਰਤੇ ਲੇ॥ ੬॥ ਸਤ ਸਤ ਸੰਜ ਮੁਹੇ ਮਜ ਗੁਜ ਪਤਿ
ਪਦਾਨ ਪੁੰਨ ਬਹੁ ਤੇਰੇ॥ ਰਿਧ ਸਿਧ ਨਿਧ ਪਾਖੰਡ
ਬਹੁ ਤੇਰੇ ਮੰਤ੍ਰ ਨਾਟਕ ਮਰਾ ਲੇਰੇ॥ ਵੀਰਾ ਰਾਧਣ
ਜੇਗ ਵੀ ਮੜੀ ਮਸਾਂ ਟਵਿਰਾਣ ਪਨੇਰੇ॥ ਪੂਰ
ਕੁੰ ਕੁੰ ਕੁੰ ਕੇਰੇ ਚਕਾਨਿ ਵਲੀ ਕਰ ਮੁਭਾਇ ਮੰਗ ਮ
ਪੇਰੇ॥ ਸਿਧਾਸਣ ਪਰਚੇ ਪਦੇ ਹਠ ਨਿਗਹ ਕਉ

ਤਕਲਖਹੋਰੇ॥ ਪਾਰਸਮਣੀਰਸਾਇਣਾਕਰਾ
ਮਾਤਕਾਲਖਘਨੇਰੇ॥ ਪੁਰਾਵਰਤਰਿਪਾਵਦੇਵ
ਰਸਰਾਪਸਿਵਲਵੇਰੇ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਗੁਰਸਬਦ
ਵਿਣਬਾਂਭਿਨਪਾਇਨਭਲੇਕੁਲੇਰੇ॥ ਕੂੜਇਕ
ਗਫੀਸਭਿਫੇਰੇ॥ ੭॥ ਸਭਿਣਸਗਲਵੀਚਾਰਫੇ
ਨਭਿਗੁਰਬਾਰਹਿਰਾਸਵੀਚਾਰਾ॥ ਕਾਮਣਟੁਟੈ
ਅਭਿਸੀਆਕਣਸੋਈਪਾਸਾਰਪਾਸਾਰਾ॥ ਗਦਹੁ
ਕੁਤੇਬਿਲੀਆਇਲਮਲਲੀਗਿਦੜਢਰਾ॥
ਨਗਰਿਪੁਰਖਪਾਣੀਅਗਨਛਿਕਪਦਹਿਰਕੀ

ਵਰਤਾਰਾ॥ ਥਿਤਵਾਰਕੁਦਾਂਤਰਮੁਦਿਸਾਸੁਲਸੁ ੨੪੮
ਹਸਾਸੈਸਾਰਾ॥ ਵਲਛਲਕਰਵਿਸਵਾਸਲਖਬ
ਹੁਚਖੀਕਿਉਕੈਕੁਤਾਰਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਫਲ
ਪਾਰਉਤਾਰਾ॥ ੮॥ ਨਦੀਆਨਾਲੇਵਾਰਕੈਗਾਰ
ਸਿਗਰੀਗੋਰੇਦਕੋਹੇਈ॥ ਅਸੁਟਧਾਤਇਕਧਾਤ
ਹੋਇਪਾਰਸੁਪਰਸੈਕੈਚਨਸੋਈ॥ ਚੰਦਨਵਾਸਵ
ਨਾਸੁਪਤਅਫਲਸਫਲਕਰਚੰਦਨੋਗੋਈ॥
ਛਿਅਰੁਤਿਬਾਰਹਿਅਹੁਕਰਸੁਝੈਸੁਝਨਦੂਜਾ
ਕੋਈ॥ ਚਾਰਵਰਨਛਿਅਵਰਸਨਬਾਰਹਵ

ਟਭਵੈ ਸਭੁ ਲੋਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖ ਦਰਸਨ ਸਾਧ ਸੰਗ
ਗੁਰਮੁਖ ਮਾਰਗੁ ਦਬਾਧੈ ਏਈ ॥ ਇਕ ਮਨ ਇਕ ਅ
ਰਾਧਨ ਚਿਹੀ ॥ ੯ ॥ ਨਨਕ ਦਾ ਦਰਸਾਹੁ ਰੈ ਵਿਰਤੀ
ਸੁਰਲਾਗਾਇਤ ਹੋਏ ॥ ਜੀ ਮਣਕੁ ਦਲ ਮੰਗਲੇ
ਮਰਣੇ ਪਰਵੇ ਕਰਦੇ ਛੋਏ ॥ ਗੀਤੀ ਰੂੜੀ ਕੁਲਧ
ਰ ਮਚ ਜ ਅਚਾਰ ਵਿਚਾਰ ਵਿਖੋਏ ॥ ਕਰ ਕਰਤੁ
ਕ ਸੁਤ ਵਿਚ ਪਾਇ ਦੁਲੀ ਚੇਰੈ ਗਲ ਚੰਦੇਏ ॥ ਜੇਧ
ਜਠੇ ਰੇ ਮੰਨੀ ਅਨ ਸਤੀ ਅਸ ਉਤਟੇ ਭੜੀਟੇਏ ॥
ਸਾਧ ਸੰਗਤ ਗੁਰਸਬ ਦਵਿਦ ਮਰਿ ਮਰਿ ਜੀਅ

ਨਦੀ ਵਿਗਏ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੀਰੇ ਹਾਰ ਪੁਰੇ ॥ ੧੦ ॥ ੨੪੬ ॥
॥ ਲਸਕਰ ਅੰਦਰ ਲਾਡ ਲੇ ਪਾਤਿ ਸਾਹਾ ਜਾਏ ਸਹ
ਜਾਏ ॥ ਪਾਤਿ ਸਾਹਾ ਅਗੇ ਚੜਨ ਪਿਛੇ ਸਭੁ ਓਮਰ
ਓਪਾ ਆਏ ॥ ਬੁਢਿ ਬੁਢਿ ਆਵਨ ਤਾਇਓ ਫੇਛਿ ॥
ਸਹ ਜਾਏ ਸਾਵ ਮੁਰਾਏ ॥ ਪਿਛ ਮਤ ਦਾਰ ਵਡੀਰੀ
ਅਨ ਦਰ ਗਹਿਰੋ ਨਖਾ ਅਰਕ ਵਾਏ ॥ ਅੰਗੇ ਦੋ
ਈ ਸੇਲ ਹਨਿ ਸੇਵਾ ਅੰਦਰ ਕਾਰ ਕੁਸਾਏ ॥ ਪਾਤਿ
ਸਾਹਾ ਪਾਤਿ ਸਾਹੁ ਸੇਗੁਰ ਮੁਖ ਵਰ ਤੇਗੁਰ ਪਰਸਾ
ਏ ॥ ਸਾਹੁ ਸੁਹੇਲੇ ਆਵਨੁ ਗਾਏ ॥ ੧੧ ॥ ਤਾਰੇ

ਲਖ ਅਨੇਗ ਵਿਚ ਚੜ੍ਹਿਆ ਐਉਂ ਸੁਨ ਸੁਣੈ ਕੋਈ ॥ ਸ੍ਰੀ
ਹ ਬੁਕੇ ਮਿਰਗਾ ਵਲੀ ਭੁੰਨੀ ਜਾਇਨਾ ਆਇਖੜੇ
ਈ ॥ ਬਿਸੀ ਅਰਗਰਵੈ ਰੂਠਿਆ ਖੁਰੀ ਵੜਦੇਲ
ਖਪ ਲੋਈ ॥ ਧੀ ਖੇਰੁ ਸਹ ਬਾਜਵੇ ਖਦੁ ਕਨਹੀ ਘਨ
ਮਿਲੇਨ ਢੋਈ ॥ ਚਾਰਵੀ ਚਾਰ ਸੀਸਾਰ ਵਿਚ ਸਾਧਸੰ
ਗਤਿ ਮਿਲਦੁ ਰਮਤਿ ਖੋਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸਚਾ ਪਾਤ
ਸਾਹੁ ਦੁਬਧਾ ਮਾਰਮ ਵਾਸਾ ਗੋਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤਾ
ਜਾਣਨ ਢੋਈ ॥ ੧੨ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸਚਾ ਪਾਤਿ ਸਹੁ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਾਵੀ ਗਾਹੁ ਚਲਾਇਆ ॥ ਧੀ ਜਦੂਤ ਕਰਿ

ਕੁਤਵਸੁਦਰਮਤਿਦੂਜਾਭਾਉਮਿਟਾਇਆਸਬਦ ੨੫੦
ਸੁਗਤਿਲਿਵਚਰਣੰਜਮੁਜਾਗਾਤੀਨੇੜਨਆਇਆ
ਬੇਖੁਖਬਾਰਹਵਾਟਕਰਸਾਧਸੀਗਤਿਸਚੁਖੰਡਵਸਾ
ਇਆਭਾਉਰਗਤਭਉਮਿਤ੍ਰਦੇਨਾਅਵੰਨਇਸਨਨਾਟ੍ਰਿ
ਕਾਇਆਜਿਉਜਲਾਅਵਰਕਵਲਹੈਆਇਆ
ਵਿਚਉਦਾਸੁਰਹਾਇਆਆਪ੍ਰਗਵਾਇਨਾਆਪ
ਗਵਾਇਆ॥੩॥ਗਾਜਾਪਰਜਾਹੋਇਕੈਚਾਕਰਕੂ
ਕਰਦੇਸੁਦਹਾਈ॥ਜਮਦਿਆਰੁਣੁਕੁਣਕਾਨਕ
ਵਾਟਕਹੋਇਵਧਾਈ॥ਵੀਵਾਹੰਨੋਸਿਰਲੀਆਦੁਹੀ

ਵਲੀਦੁਇਤੂਰਵਜਾਈਰੇਵਣਪਿਟਲਮੁਇਮਾਨੇ
ਵੇਣਮਾਲਾਹਦਧੁਮੁਮਾਈਸਾਧਸੰਗਤਿਸਚ
ਜੇਹਲਾਗੁਰਮੁਖਿਸਾਧਸੰਗਤਿਲਿਵਲਾਈਘੋਦ
ਕਤੇਬਹੁਬਾਹਿਰਾਜਮਾਣਿਮਰਦਿਅਲਿਪਤਰਹ
ਈਅਸਾਵਿਚਨਿਰਾਸੁਵਲਾਈ॥੧੪॥ਗੁਰ
ਮੁਖਿਪੀਥੁਹੇਲਵਾਮਨਮੁਖਬਾਰਹਵਾਟਫਿਰ
ਦੋ॥ਗੁਰਮੁਖਪਾਰਿਲੰਘਾਇਦਾਮਨਮੁਖਭਵਜ
ਲਵਿਚਰੁਬੀਦੋ॥ਗੁਰਮੁਖਜੀਵਨਮੁਕਤਕਰਮ
ਨਮੁਖਾਫਿਰਿਫਿਰਜਨਮਮਰੀਦੋ॥ਗੁਰਮੁਖਸੁਖ

ਫਲਪਾਂਇਦੇਮਨਮੁਖਦਖਫਲਦਖਲਹੀਦੇ॥ਗੁ ੨੫੧
ਰਮੁਖਦਰਗਹਿਸੁਰਖਰੁਮਨਮੁਖਜਮਪੁਰਤੰਡ
ਸੁਰੀਦੇ॥ਗੁਰਮੁਖਆਪੁਗਵਾਇਆਮਨਮੁਖਹਉ
ਮੇਮਗਨਜਲੀਦੇ॥ਬੀਦੀਅੰਦਰਿਵਿਰਲੇਬੀਦੇ॥
੧੫॥ਪੇਵਕੜੇਘਰਲਾਡਲੀਮਾਉਪੀਉਖਰੀਪਿਆ
ਰੀ॥ਵਿਚਰਿਰਾਂਵਾਭੈਨੜੀਨਾਨਕਦਾਵਕਸਪਰਵ
ਰੀ॥ਲਖਖਰਚਵੀਵਾਰੀਐਗਹਣੇਦਾਜਸਾਜ
ਅਤਿਭਾਰੀ॥ਸਾਹੁਰੜੇਘਰਮੰਨੀਐਸਟਖਤੀਪਰ
ਵਾਰਸਾਧਾਰੀ॥ਸਖਮਾਂਟੈਪਿਰਸੇਜੜੀਛਤੀਭੋਜ

ਨਜਦਾਸੀਗਾਰੀ॥ ਲੋਕਵੇਦਗੁਣਗਿਆਨਵਿਰਿ
ਅਰਧਸਰੀਰੀਮੋਖਦੁਆਰੀ॥ ਗੁਰਮੁਖਸੁਖਫਲ
ਨਿਹਚਉਨਾਰੀ॥ ੧੬॥ ਜਿਉਬਹੁਮਿਤੀਵੇਸਿਆ
ਸਭਕੁਲਖੁਣਪਾਪੁਕਮਾਵੈ॥ ਲੋਕਹੁਦੇਸਹਬ
ਹਰੀਤਿਹੁਪਖਾਨੇਅਉਲੰਗਲਾਵੈ॥ ਰੁਬੀਡੋਬੈ
ਹੋਰਨਾਮਹੁਗਾਮਿਠਾਹੋਇਪੁਚਾਵੈ॥ ਘੰਡਾਹੋਵਾ
ਮਿਰਗਜਿਉਦੀਪਕਹੋਇਪਤਿਗੁਜਲਾਵੈ॥ ਦੁਤੀ
ਸਰਾਹਿਜਰਦਰੁਪਥਰਬੇੜੀਪੁਰਰੁਬਾਵੈ॥
ਮਨਮੁਖਮਨਮਾਠਖੰਡਹੋਇਦੁਸਟਾਸੀਗਤਕੁਰ

ਮੁਭੁਲਾਵੈ। ਵੇਸਿ ਆਪੁ ਤਨ ਨਾ ਉਸਦਾਵੈ॥੧੭॥ ੨੫੩
ਸੁਧਨ ਹੋਵੈ ਬਾਲ ਬੁਧ ਬਾਲ ਕਲੀਲਾ ਵਿਚ ਵਿ
ਹਾਵੈ। ਭਰਜੇ ਬਨ ਭਰਮਾਈ ਐਪਰ ਤਨ ਧਨ
ਗਨਿ ਦਲੁ ਭਾਵੈ। ਬਿਰਧ ਹੋਆ ਜੰਜਾਲਾ ਵਿਚ
ਮਹਾ ਜਾਲ ਪਰਵਾਰ ਫਸਾਵੈ। ਬਲਹੀ ਦਾ ਮ
ਤਹੀ ਟੋਹੇ ਇਨਾ ਉਬਹਤ ਰਿਆ ਬੁਰਫਾਵੈ।
ਮੀਨਾ ਬੇਲਾ ਪਿਗਲਾ ਤਨ ਬਕਾਮ ਨ ਦਹਿਦਿ
ਸਧਾਵੈ। ਸਾਧ ਸੰਗ ਤਿਗੁਰੁ ਸਬਦ ਵਿਦਲਾ
ਚਉਰਾ ਸੀ। ਜੁਨ ਭਵਾਵੈ। ਅਉਸਰ ਚਕਹ ਬਨ

ਆਵੈ॥ ੧੮॥ ਹਿਸਨ ਫਰੈ ਮਾਨ ਸਰਬ ਗਲਾ ਬਹੁ
ਛਪੜਾ ਫਿਰ ਆਵੈ ਕੋਇ ਲੋਝੇ ਲੈ ਅੰਬ ਦੁਲਵਨ
ਵਲਕਾਂ ਉਕੁ ਥਾਂ ਉਖਾਵੈ ਵਗਨ ਹੋਵਨਿ ਕੁਤੀਆ
ਗਾਂਈ ਗੋਰ ਸਵੈ ਸਵਧਾਵੈ ਸਫਲ ਬਿਰਖ ਨਿਹ
ਚਲ ਮਤੀ ਨਿਹ ਫਲ ਮਾਂਟ ਸੁਦਹਿ ਦਿਸੁ ਧਾਵੈ
ਅਗਤ ਤੀਜਲ ਸੀ ਅਲਾ ਸਿਰ ਉਚਨੀ ਵਾਹਿ
ਖਲਾਵੈ ਕੁਰ ਮੁਖ ਆਪ ਗਵਾਇਆ ਮਨ ਮੁਖ
ਮੁਰਖ ਆਪ ਗਵਾਵੈ ਵਜਾ ਕੁ ਉਕੁ ਦਾ ਉਹ ਗਵਾਵੈ
੧੯॥ ਗਜ ਮ੍ਰਿਗ ਮੀਨ ਪਤੰਗ ਅਲ ਇਕਤ ਇਕ

ਤੋਰੇਗਾ ਪਚੀਦੇ॥ ਮਾਣਸ ਦੇ ਹੀ ਪਚੇ ਰੋਗ ਪੰਜੇ ਦੂਤ ੨੫੩
ਕੁਸੁਤ ਕਰੀਦੇ॥ ਮਾਸ ਮਨਸਾ ਰਾਇ ਲੀ ਹਰਖ ਸੇ
ਗੁਬ ਹੋਰੇ ਗੁਵਈਦੇ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਦੂਜੇ ਰਾਇ ਲ ਗਭਿਰ
ਲੁਭੁ ਸੇਖਾਇ ਭਵੀਦੇ॥ ਸਤਿ ਗੁਰ ਸਚਾ ਪਾਤਿਸਾ
ਹੁਗੁਰ ਮੁਖ ਗਾਡੀ ਰਾਹਿ ਚਲੀਦੇ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਤ ਮਿ
ਲਚਲਣਾ ਭੁਜਗ ਏਠ ਗਚੇ ਰੂਰੀਦੇ॥ ਲੇਲਾ ਹਾ
ਨਿਜ ਪਰਨਿ ਬਹੀਦੇ॥ ੨੦॥ ਬੇੜੀ ਚਾੜ ਲੀ ਪਾਇ
ਦਾ ਬਹਲੇ ਪੁਰ ਮਾਣਸ ਮੁਹਾਂਦਾ॥ ਮਾਗੁ ਇਕ ਨਿਬ
ਹਿਦਾ ਲ ਸੁਕਰ ਸੰਗ ਸਾਹਿ ਸੁਲਤਾਨਾ ਫਿਰੇ ਮੁਹ

ਏਪਹੁਰੁਹੋਇਨਿਚਿਦਸਵਣਪ੍ਰਧੰਨਾ॥ਲਾਇ
ਕੁਹੋਇਵੀਵਾਹੀਐਬਹਲੇਜਾਂਵੀਕਰਮਿਹਮਾਂ
ਦਾ॥ਪਾਤਿਸਾਹੁਇਕਮੁਲਕਵਿਚੋਰਪ੍ਰਜਾਹਿੰਦੁ
ਮੁਸਣਮਾਂਦਾ॥ਸਤਿਗੁਰਸਚਾਪਾਤਿਸਾਹੁਸਾਧ
ਸੰਗਤਿਗੁਰਸਬਦਨੀਸਾਂਦਾ॥ਸਤਿਗੁਰਪਰਣੈ
ਤਿਨਕੁਰਬਾਂਦਾ॥੨੧॥੫॥ ੧ਭਿਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸ
ਦਿ॥ ~~ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਦਿ॥~~
ਪੁਰਾਸਤਿਗੁਰਜਾਣੀਐਪੁਰੇਪੁਰਾਸਾਟਬਦਾਇ
ਅ॥ਪੁਰੇਪੁਰਾਸਾਧਸੰਗੁਪੁਰੇਪੁਰਾਸੰਤਾਦ੍ਰਿੜਾਇ

ਆਪੁਰੇਪੁਰਾਪਿਰਮਰਸੁਪੁਰਾਗੁਰਮਖਪਥਿਚ
 ਲਾਇਆਪੁਰੇਪੁਰਾਦਰਸੁਵੇਪੁਰੇਪੁਰਾਸਬਦਸੁ
 ਟਾਇਆਪੁਰੇਪੁਰਾਬੈਹਟਾਪੁਰੇਪੁਰਾਤਖਤਰ
 ਚਾਇਆਸਾਧਸੰਗਤਿਸਚਿਖੰਡੇਰਗਤਵਛ
 ਲਹੇਇਵਸੁਗਤਿਆਇਆਸਚੁਰੁਪਸਚੁਨਾਉ
 ਗੁਰਗਿਆਨਧਿਆਨਸਿਖਾਂਸਮਝਾਇਆਗੁ
 ਰਚੇਲੇਪਰਚਾਪਰਚਾਇਆ॥੧॥ਕਰਵਕ
 ਰਵਸਮਰਥਹੈਸਾਧਸੰਗਤਦਾਕਰੋਕਰਾਇਆ
 ॥ਭੁਰੋਭੁਰਾਰਦਾਤਾਰਹੈਸਾਧਸੰਗਤਦਾਦੇਇ

ਦਿਵਾਇਆ ਪਾਰਬਹਮ ਗੁਰੂ ਪਹੋਇ ਸਾਧੁ ਸਿ
ਗਤ ਗੁਰ ਸਬਦ ਸਮਾਇਆ ਜਗੁ ਕੋਗ ਜੇਗ
ਧਿ ਮੰਨ ਕਰ ਪੁਜਾ ਪਰੈ ਨਦਰ ਸਨ ਪਾਇਆ
ਸਾਧ ਸਿਗਤਾ ਪਿਓ ਪੁਤ ਹੋਇ ਦਿਤਾ ਖਾਇ ਪੈ ਨੈ ਪੈ
ਨਾਇਆ ਪਰਬਾਰੀ ਹੋਇ ਵਰਤਿਆ ਪਰਬਾ
ਰੀ ਸਿਖ ਪੈਰੀ ਪਾਇਆ ਮਾਇਆ ਵਿਚ ਉਦਾਸ
ਰਖਾਇਆ ॥੨॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਦੇ ਲੇਠਿ ਰੁਕੋ ਜਾਇ ਅੰਦ
ਰਦਰੀ ਅੰਦਿ ਨਵੀਦੇ ॥ ਸਹਜ ਸਮਾਧ ਅਗਾਧਾ ਵਿ
ਚ ਇਕ ਮਨ ਹੋਇ ਗੁਰ ਜਾਪ ਜਪੀਦੇ ॥ ਮਥੇ ਟਿਕੇ ਲਾ

ਲਲਾਇਸਾਧਸੀਗਤਿਚਲਜਾਇਬੁਰੀਦੇ॥ ੨੫੫

ਸਬਦਸੁਰਤਿਲਿਵਲੀਦਰੋਇਸਤਿਗੁਰਬੰ
ਣੀਗਾਂਵਸੇਵੀਦੇ॥ ਕੁਇਭਗਤੋਰੇਵਰਤਮਾਨਿ
ਗੁਰਸੇਵਾਰੁਪੁਰਬਕਰੀਦੇ॥ ਸਿਏਸੋਦਰੁਗਾ
ਟੁਣਮਨਮੇਲੀਕਰਮੇਲੀਮੇਲੀਦੇ॥ ਰਾਤੀਕੀ
ਰਤਸੋਹਿਲਾਕਰਮਾਰਤੀਪ੍ਰਸਾਦਵਰਤੀਦੇ॥
ਗੁਰਮਖਸੁਖਫਲਪਿਰਮਚਖੀਦੇ॥ ੩॥ ਇਕ
ਕਵਾਉਪਸਾਉਕਰਓਅੰਕਾਰਅਕਾਰਪ੍ਰਸਾ
ਰਾਪਉਣਪਾਂਟੀਬੈਸਿਤਰੋਧਰਤਿਅਕਸੁਖ

ਰੇਨਿਰਧਾਰਾਗੋਮੋਰੇਮੁਵਿਚਰਖਿਓਨਕਰਵਰਤੀ
ਡਕੋਰੇਡਅਕਾਰਾਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪੁਰਨਬ੍ਰਹਮਅ
ਗਮੁਅਗੋਚਰਮਲਖਾਅਪਾਰਾਪਿਰਮਪਿ
ਅਲੇਵਸਿਹੋਇਭਗਤਵਛਲਹੋਇਸਿਰਜਣ
ਹਾਰਾਬੀਓਬੀਜਮਤਸੂਖਮੋਤਿਵਹੋਇਵਡਬਿ
ਰਖਵਿਥਾਰਾਫਲਵਿਚਬੀਓਸਮਾਇਕੋਇਕਦੁ
ਬੀਅਹੁਲਖਹਜਾਰਾਗੁਰਮੁਖਸੁਖਫਲਪਿਰਮ
ਰਸੁਗੁਰਸਿਖਾਂਸਤਿਗੁਰੂਪਿਆਰਾਸਾਧਸਿਗਤਿ
ਸਚਖੰਡਵਿਚਸਤਿਗੁਰਪੁਰਖਵਸੈਨਿਰੰਕਾਰਾ)

ਗੁਇਭਗਤਗੁਰਮੁਖਾਨਿਸਤਾਰਾ॥੪॥ਪਉਣਗੁ ੨੫੬

ਗੁਰੁਗੁਰਸਬਦਹੈਵਾਹਗੁਰੁਗੁਰਸਬਦਸੁਦਾਇਅ॥

॥ਪਾਣੀਪਿਤਾਪਵਿੜਕਰਗੁਰਮੁਖਿਪੰਥਨੀਵੰਦਾਰ

ਲਾਇਆਧਰਤੀਮਾਤਮਹਤਕਰਓਪੋਤਸੀਜੇ

ਗੁਬਣਾਇਆਹਾਈਦਾਇਆਗਤਿਦਿਹੁਬਾਲ

ਸੁਭਾਇਜਗਤਖਿਲਾਇਆਗੁਰਮੁਖਿਜਨ

ਮੁਸਕਾਰਥਾਸਾਧਸੀਗਤਿਵਸਿਆਪੁਗਵਾਇ

ਆਜੀਮਣਮਰਣਹੁਬਾਹਰੇਜੀਵਣਅਕਤ

ਨਗਤਵਰਤਾਇਆਗੁਰਮਤਿਮਾਤਮਤ

ਏਪਤਾ ਸਿਤੋਖੋਖੋਖਪਦੁਪਾਇਆ। ਪੀਰਜਧਰ
ਉਰਿਰਾਵਦੁਇਜਪੁਤਪੁਜਤਸਤਪੁਤਜਟਾਇ
ਆ। ਗੁਰਚੇਲਾਚੇਲਾਗੁਰਪੁਰਖੋਪੁਰਖਚਲਤ
ਵਰਤਾਇਆ। ਗੁਰਮੁਖਸੁਖਫਲਅਲਖਲ
ਖਾਇਆ। ੫॥ ਪਰਪਰਜਾਇਪਰਾਹੁਦਾਆ
ਸਾਵਿਚਨਿਰਾਸੁਵਲਾਏ॥ ਪਾਂਟੀਅੰਦਰਕਵ
ਲਜਿਓਸੁਰਜਪਿਅੰਨਅਲਿਪਤਰਹਾਏ॥
ਸਬਦਸੁਰਤਿਸਤਸੰਗੁਮਿਲਗੁਰਚੇਲੇਦੀ
ਸੰਧਮਿਲਾਏ॥ ਚਾਰਵਰਨਗੁਰਸਿਖੋਹੇਇ

ਸਾਧਸੀਗਤਸਚਖੰਡਵਸਾਏ॥ ਅਪਗਵਾਇਤੋਬੇ ੨੫੭
ਲਖਾਇਚਥਾਇਸੁਰਗੁਚਵਾਏ॥ ਛਿਅਗਤਿਬਾਰ
ਹਪੀਥਕਰਇਕਇਕਸੂਰਜਚੰਦਦਿਖਾਏ॥ ਬਾਰਹ
ਜੇਲਹਮੇਲਕੇਸਸੀਅਰਅੰਦਰਸੂਰਸਮਾਏ॥
ਸਿਵਸਕਤੀਨੇਲਿਪਕੈਗੁਰਮੁਖਇਕਮਨਇਕਧਿ
ਆਏ॥ ਪੇਰੀਪੇਜਗੁਪੇਰੀਪਾਏ॥ ੬॥ ਗੁਰਉਪਦੇਸੁ
ਅਦੇਸੁਕਰਪੇਰੀਪੈਕਹਰਾਸੁਕਰੀਦੇ॥ ਚਰਣਸਰ
ਣਮਸਤਕਪਰਨਚਰਣਰੇਣੁਮੁਖਤਿਲਕਸੁਹਿਦੇ
ਕੁਰਮਕਰਮੁਦਾਲੇਖਮੇਟਲੇਖਅਲੇਖਦਿਸੇਖਬਣੇ

ਏ॥ ਜਗਮਗ ਜੋਤ ਉਦੈ ਤਕਰ ਸੂਰਜ ਚੰਦਨ ਲਖ
ਪੁਜੀਏ॥ ਹਉ ਮੇਗਰ ਬਨਿ ਵਾਰ ਕੈ ਸਾਧ ਸੰਗਤ ਸਚ
ਮੇਲ ਮਿਲੀਏ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਤ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਚਰਣ
ਕਵਲ ਪੁਜਾ ਪਰ ਚੰਦੇ॥ ਸੁਖ ਸੰਪਦ ਹੋਇ ਭਵ
ਵਸੀਏ॥ ੭॥ ਗੁਰਦਰਸਨ ਪਰਸਦ ਸਫਲਾ ਹਿ
ਅਦਰਸਨ ਇਕ ਦਰਸਨ ਜਾਂਦੈ॥ ਦਿਬ ਦਿਸਰ
ਪਰਗਾ ਸੁਕਰ ਲੋਕ ਵੇਦ ਗੁਰਗਿਆਨ ਪਵੁੰਦੈ
ਏਕ ਨਾਰੀ ਜਤੀ ਹੋਇ ਪਰਨਾਰੀ ਪੀਭੈਟ ਟੁਖ
ਦੈ॥ ਪਰਧਨ ਸੁਅਰਗਾਇ ਨਿਉ ਮਕਰ ਗੁਰਿ ਦੂ

ਮੁਸਟਮਾਣੇ ਪਾਰਬਾਰੀਗੁਰਸਿਖੋਰੇਇਸਿਖਾ २੫੮
ਸੁਕਮਲਮੁਕੁਟਿਰਾਣੇ ਪਾਰਬਹਮਪੁਰਨਬ੍ਰਹ
ਮੁਗਿਅੰਨਧਿਅੰਨਗੁਰਸਿਖਸਿੰਘਾਣੇ ॥ ਸਾਧ
ਸੰਗਤਮਿਲਪਤਿਪਰਵਾਣੇ ॥ ੨ ॥ ਗਾਂਥੀਬਹਲੇ
ਰਗੁਜਿਓਖੜਚਰਿਦੁਪਦੇਨਇਕਰੰਗੀ ॥ ਬਹਲੇ
ਬਿਰਖਵਣਾਸਪਤਿਅਗਨਿਅੰਦਰਹੋਬਹੁਰੰਗੀ
ਰਤਨਾਵੇਖੇਸੁਕੁਕੋਰਤਨਪਾਰਖੁਵਿਰਲਾਸੰਗੀ ॥
ਗੰਗੇਗੰਗਾਬੇਧਿਆਰਤਨਮਾਲਸਤਸੰਗਾਤਿ
ਰੰਗੀ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਦਰਿਨਿਹਾਇਚੜ੍ਹੇਇਨਿਹਾ

ਲਨੋਹੋਰਸੁਮੰਗੀ॥ ਵਿਬਵੇਹਵਿਬਵਿਸਟੋਹੋਇ
 ਪੁਰਨਬ੍ਰਹਮੁਜੋਤਾਮੰਗਾਮੰਗੀ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ
 ਸਤਿਗੁਰਸਹਲੀਰੀ॥ ੯॥ ਸਬਦਸੁਰਤਲਿਵ
 ਸਾਧਸੰਗੁਪੰਚਸਬਦਇਕਸਬਦਮਿਲਾਏ॥
 ਗਗਨਾਦਲਖਸਬਦਲਖਭਾਖਿਆਕੁਓਲੁ
 ਕੁਓਲੁਮਿਲਾਏ॥ ਗੁਰਮੁਖਬ੍ਰਹਮੁਧਿਅੰਨਧਨ
 ਜਾਣੈਜੋਤੀਜੋਤਵਜਾਏ॥ ਅਕਥਕਥਾਵੀਚ
 ਰੋਕੋਓਸਤਤਿਨਿਦਾਵਰਜੁਰਹਾਏ॥ ਗੁਰੁ
 ਪਦੇਸੁਅਦੇਸੁਕਰਮਿਠਾਬੋਲਣਮਨਪਰਚ

ਜਾਇਮਿਲਨਗੁੜਕੀਫ਼ਿਆਰਖੇਰਖਟਹਰਲੁਕਾ
ਏ॥ ਗਿਨਾਹੇਇਕੋਲੁਪੀੜਾਏ॥ ੧੦॥ ਚਰਟਕ
ਮਲਮਕਰੀਦਰਸੁਹੇਇਭਵਰਲੈਵਾਸੁਲਭਾਵੈ॥
ਇੜਾਪੀਰਿਗਲਾਸੁਖਮਨਲਿਘਤਿਬੇਲੀਨਿਜਘ
ਰਆਵੈ॥ ਸਾਹਿਸਾਹਿਮਨਪਵਟਲਿਵਸੇਰੀਰੀ
ਸਾਜਪੇਜਪਾਵੈ॥ ਅਚਰਜਨਰੂਪਾਮਨੁਪਲਿਵਰੀ
ਧਸੁਗਧਾਮਵੇਸਮਚਾਵੈ॥ ਸੁਖਸਾਗਰਚਰਟਾ
ਰਬਿੰਦਸੁਖਸੀਪਟਵਿਚਸਹਜਿਸਮਾਵੈ॥ ਗੁਰ
ਮੁਖਸੁਖਫਲਪਿਰਮਰਸੁਦੇਹਬਿੰਦੇਹਪਰਮਪਦ

੩੫੯

ਪਾਵੈ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਿਲ ਅਲਖ ਲਖਾਵੈ॥
੧੧॥ ਗੁਰਖੁ ਖਹਥ ਸਕ ਬਹੈ ਨ ਸਾਧਸੰਗਤਿ
ਗੁਰ ਕਾਰ ਕਮਾਵੈ॥ ਪਾਂਟੀ ਪਖਾ ਪੀਹਣਾ ਪੈਰੋ
ਇਚ ਰਣਾ ਮਤ ਪਾਵੈ॥ ਗੁਰ ਬਾਂਟੀ ਲਿਖੋ ਥੀ
ਅੰਤਾਲ ਮਿਦੀ ਗੁਰ ਬਾ ਬਵ ਜਾਵੈ॥ ਨਮਸਕ
ਰ ਰੀਰ ਉਤ ਕਰ ਗੁਰ ਕੁ ਈਗਲ ਮਿਲ ਗਲ ਲਾ
ਵੈ॥ ਕਿਰਤ ਵਿਰਤ ਕਰ ਧਰਮ ਦੀ ਹਥ ਪੁਦੈ ਕੈ ਭੁ
ਲਾ ਮਨਾਵੈ॥ ਪਾਰਸ ਪਰਸ ਅਪਰਸੁ ਹੋਇ ਪਰ
ਤਨ ਪਰਧਨ ਹਥ ਨ ਲਾਵੈ॥ ਗੁਰ ਸਿਖ ਗੁਰ ਸਿਖ

ਪੁਜਕੇ ਭਾਇਓਗਤਭੇਭਾਣਾਭਾਵੈ॥ ਅਪਾਰਾਧ २੬੦
ਇਨ ਅਪਾਲਖਾਵੈ॥ ੧੨॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੈਰ ਸਫਾਰ
ਥੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਾਹਗਚਾਲ ਚਲੀਦੇ॥ ਗੁਰਦੁਆਰੇ
ਜਾਨਿ ਰਲਜਾਇ ਬਹੀਦੇ॥ ਧਾਵਨ ਪਰਉਪਕਾਰੇ
ਗੁਰਸਿਖੁ ਨੋ ਖੋਜ ਲਹੀਦੇ॥ ਦੁਬਧਾ ਪੀਥਨ ਧਾਵਨੀ
ਮਾਇਆ ਵਿਚ ਉਦਾਸੁ ਰਹੀਦੇ॥ ਬੰਦ ਪਲਾਸੀ ਬੰ
ਦ ਗੀਦਿਰ ਲੇਕੇਈ ਹੁਕਮੀ ਬੰਦੇ॥ ਗੁਰਸਿਖੁ ਪਰ
ਦਖਣਾ ਪੈਰੀ ਪੈਰ ਹਰਾਸੁ ਕਰੀਦੇ॥ ਗੁਰਦੇ ਲੇਖਾਰ
ਚੇ ਪਰਚੀਦੇ॥ ੧੩॥ ਗੁਰਸਿਖੁ ਮਨ ਪੁਰਗਾਸੁ ਹੈ

ਪਿਰਮੁਪਿਆਲਾਮਜਰਜਰੀਦੇ॥ਪਾਰਬੁਹਮੁ
 ਰਨਬੁਹਮੁਬੁਹਮਬੁਬੇਕੀਧਿਅੰਨਧਰੀਦੇ॥ਸਬਦ
 ਸੁਗਤਿਲਿਵਲੀਦੋਹੇਇਅਕਥਕਥਾਗੁਰਸਬ
 ਦਸੁਦੇ॥ਰੂਰਭਵਿਖਹੁਵਰਤਮਾਨੁਅਬਗਤ
 ਗਤਮੰਤਅਲਖਲਖੀਦੇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਫ
 ਲਅਛਲਛਲਰੂਗਤਵਛਲਕਰਅਛਲ
 ਛਲੀਦੇ॥ਰੂਵਜਲਅੰਦਰਬੋਹਬੋਇਕਸਪਿਛੈ
 ਲਖਤਰੀਦੇ॥ਪੁਰਉਪਕਾਰੀਮਿਲਨਹਸੀਦੇ॥੧੪
 ਬਾਂਵਨਚੰਦਨਾਘੀਐਬਹਲੇਬਿਸੀਅਰਤਿਸ

ਲਪਦਾਈ॥ ਪਾਰਸਾ ਅੰਦਰ ਪਥਰਾਂ ਪਥਰਾਂ ੨੬੧
ਰਸੋਹੇ ਇਨ ਜਾਈ॥ ਮਟੀ ਜਿਨਾਂ ਸਪਾਂ ਸਿਰੀਓ
ਇਥਿ ਸਪਾਂ ਵਿਚ ਫਿਰਾਈ॥ ਲਹਰੀ ਅੰਦਰ ਹੀ
ਸਲੇਮਾਣ ਕਮੋਤੀ ਚਰਿ ਚਰਿ ਖਾਹੀ॥ ਜਿਓ
ਜਲ ਕਵਲ ਅਲਿਪਤ ਹੋਘਰ ਬਾਰੀ ਗੁਰ ਸਿਖ
ਤਿਵਾਹੀ॥ ਅਸਾ ਵਿਚ ਨਿਰਾ ਸੁਹੇਇ ਜੀਵਨ
ਮੁਕਤਿ ਭਗਤ ਜੀਵਾਹੀ॥ ਸਾਧੁ ਸੰਗਤ ਕਿਤੁ
ਹਿਸਾਲਾਹੀ॥ ੧੫॥ ਧੀਨ ਧੀਨ ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਰ
ਖ ਨਿਰੰਕਾਰ ਅਕਾਰ ਬਦਾਇਆ ਧੀਨ ਧੀਨੁ

ਰਸਿਖਸੁਦਿ ਚਰਣਸੁਰਣਸੁਰਣਗੁਰਸਿਖਅ
ਇਆਗੁਰਮਖਮਾਰਗੁਪੀਨਹੈਸਾਧਸਿਗਤਿ
ਮਿਲਸੀਹਾਰਲਾਇਆਪੀਨਪੀਨਸਤਿਗੁਰਚ
ਰਣਪੀਨਮਸਤਕਗੁਰਚਰਣੀਆਇਆਸ
ਤਿਗੁਰਦਰਸਨਪੀਨਹੈਪੀਨਪੀਨਗੁਰਸਿਖਪਰਸ
ਣਆਇਆਗੁਰਾਉਭਗਤਗੁਰਸਿਖਵਿਚੋਰੋ
ਇਦਇਆਲਗੁਰਮਹਿਲਾਇਆਦੁਰਮਤ
ਦੁਜਾਭਾਉਮਿਟਾਇਆ॥੧੬॥ਪੀਨਪਲਚਸਾ
ਘੜੀਪਹਰਪੀਨਪੀਨਬਿਤਵਾਰਸਕੁਰੇਗਾਧੀ

ਨਧੀਨਵਿਹੁਰਾਤਿਹੈਪਖਮਾਹੁਰਤਿਸੀਮਤਜਗੇ॥ ੨੬੩
ਧੀਨਅਭੀਚਨਿਛੁੜਹੈਕਾਅਕ੍ਰੇਧਅਹਿਕਾਰਤਿਆ
ਗੇ॥ ਧੀਨਧੀਨਸੀਜੇਗਦੈਅਠਸਾਠਿਤੀਰਸੁਰਾਜ
ਪਿਰਾਗੇ॥ ਗੁਰਦੁਆਰੈਆਇਕੈਚਰਣਕਵਣ
ਰਸਅੰਮ੍ਰਿਤਪਾਗੇ॥ ਗੁਰਉਪਦੇਸੁਅਵੇਸੁਕਰਾਅ
ਨਕੈਪਿਰਮਪਿਰੀਅਨਚਾਗੇ॥ ਸਬਦਸੁਰਤਿਲਿਵ
ਸਾਧਸੰਗਅੰਗਅੰਗਇਕਰੰਗੁਸਾਮਾਗੇ॥ ਰਤਨ
ਮਾਲਕਰਕਚੇਧਾਗੇ॥ ੧੭॥ ਗੁਰਮੁਖਮਿਠਾਬੋਲਣਾ
ਜੋਬੋਲੈਸੋਈਜਪਜਾਪੇ॥ ਗੁਰਮੁਖਸਾਖੀਦੇਖਣਾ

ਬ੍ਰਹਮਾਧਿਅੰਸਧਰੈਆਪਆਪੈ॥ ਗੁਰਮੁਖਸੁਨ
ਣਾਸੁਰਤਿਕਰਪੰਚਸਬਦਗੁਰਸਬਦਅਲਾਪੈ॥
ਗੁਰਮੁਖਿਕਿਰਤਕਮਾਵਣੀਨਮਸਕਾਰਰੰਗਉਤ
ਸਿਵਾਪੈ॥ ਗੁਰਮੁਖਮਾਰਗੁਚਲਣਾਪਰਦਖਣ
ਪੁਰਨਪਰਤਾਪੈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਖਾਣਾਪੈਨਣਾਜੇਗ
ਰੇਗਸੰਜੇਗਪਛਾਪੈ॥ ਗੁਰਮੁਖਸਵਣਸਮਾਧਰੈ
ਆਪੈਆਪਨਬਾਪਉਥਾਪੈ॥ ਪਰਬਾਰੀਜੀਵਨ
ਮੁਕਤਿਲਹਰਨਭਉਜਲਭਉਨਵਿਆਪੈ॥
ਪਰਪਦੇਲੀਪਦਰੈਸੁਰਾਪੈ॥ ੧੮॥ ਸੁਤਿਗੁਰਸ

ਤਿਸਰੁਪਹੈਧਿਅੰਨਮੂਲਗੁਰੁਮੁਰਤਿਜਾਵੈ॥ ੨੬੩
ਸਤਿਨਾਮਕਰਤਾਪੁਰਖਮੂਲਮੰਤ੍ਰਸਿਮਰਣਪੁ
ਰਵਾਵੈ॥ ਚਰਣਕਵਲਮਕਰੰਦਰਸਪੁਜਮੁ
ਲਾਪਿਰਮਰਸਮਾਵੈ॥ ਸਬਦਸੁਰਤਿਲਿਵਸਾ
ਧਮੀਗਿਗੁਰੁਕਿਰਪਾਤੇਅੰਦਰਿਅਵੈ॥ ਗੁਰਮੁ
ਖਿਪੀਥਾਅਗਿਮਹੈਗੁਰਮਤਿਨਿਹਚਲਚਲਵ
ਭਾਂਵੈ॥ ਵੇਦਕਤੇਬਹੁਬਾਹਰੀਅਕਥਕਥਾ
ਕਉਣਅਥਵਖਾਂਵੈ॥ ਵੀਹਇਕੀਹਉਲੀਖਸਿ
ਏਵੈ॥ ੧੬॥ ਸੀਸਨਿਵਾਏਢੀਗਲੀਗਲਬੀਧ
ਜਲਉਚਾਅਵੈ॥ ਘੁਘੁਸੁਸੁਨਸੁਸੁਈਚਕਵੀ

ਚੰਦਨ ਤਿਠਾਭਾਵੈ ॥ ਸਿਮਲ ਬਿਰਖ ਨ ਸਫਲ ਹੋ
 ਇਚੰਦਨ ਵਾਸੁ ਨ ਵਾਸੁ ਸਮਾਵੈ ॥ ਸਪੇਦ ਧਾਪਿ ਆ
 ਣੀ ਅੰਤਿ ਮੇਦਾ ਕਉ ਫਤ ਨ ਜਾਵੈ ॥ ਜਿਉ ਥਲ ਚੰਬੜ
 ਚਿਚੜੀ ਲੋਹ ਪੀਅੰਮੇ ਦੁਧ ਨ ਖਾਵੈ ॥ ਸਭਿ ਅਵਗਦ
 ਮੇਤ ਨ ਵਸਿ ਨ ਗੁਣ ਕੀਤੇ ਅਵਗਦ ਨੋ ਧਾਵੈ ॥ ਬੇ
 ਮਨ ਵਾਸੁ ਕਉਰੀ ਆਵੈ ॥ ੨੦ ॥ ੬ ॥ ॥

M-3128

